Dimecres, 27 de juny de 1934

ABONAMENTS

	Ptes.
Barcelona ciutat	9'00
Catalunya i territoris de la República, trimestre	10'—
América llatina i Portugal, trimestre...	12'—
Països convent postal, id.	15'—
Altres països, id.	30'—

DIARI D'AVISOS I NOTICIES

ANUNCIS I RECLAMS PREUS TARIFES

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIO I ADMINISTRACIO: CORTS CATALANES, 589, 1.er — TELEFON 11430
TALLERS D'IMPRENTA: CARRER DE BARBARA, 11) I 13. — TELEFON 19003

Dimarts, 26 de juny de 1934

EL TEMPS Pressió al nivell de la mar: 761'4 milímetres. Temperatura actual: 22'7 graus. Humitat relativa: 73 per cent. Velocitat del vent: 3 quilòmetres per hora, del nord-est. Visibilitat horitzontal, en promedi: 15 quilòmetres. Estat del cel: 9/10 de Stcu. i Acu. En les darreres 24 hores: Temperatura màxima: 25'3 graus. Temperatura mínima: 20'1 graus. Recorregut del vent: 239 quilòmetres. Precipitació: nulla. Insolació en el dia d'ahir: 10 hores zero minuts.

La vitalitat catalanista

Finalment s'ha produït la sessió patriòtica; naturalment, els "patriotes" han estat les dretes i el senyor Cambó en nom de la Lliga. Tal com preveiem, tot el patriotisme ha consistit a girar-se contra Catalunya. Sessió estèril, perquè el conflicte no ha avançat ni un través de dit. Una cosa ens interessa registrar, i és que en altres èpoques, quan es produïa una sessió d'aquesta mena, els representants de Catalunya es quedaven sols; tota la Cambra s'encomanava el frenesí anticatalà; ara no ha estat pas així. Contra la hipocresia dels que invoquen arterament la pàtria, s'han alçat veus amigues que s'han posat generosament al costat de Catalunya. Aquesta novetat deu haver sorprès els homes de la Lliga, que en altres moments com el d'ara mai no pogueren sumar-se una adhesió càlida i decidida.

Es veu que a Espanya el concepte del patriotisme ha evolucionat un bon tros, com ha evolucionat enormement el concepte catalanista. Com de costum, el senyor Cambó no ha sabut veure el canvi ni allà ni aquí. La seva ceguesa l'ha portat a una situació que si uns quants anys enrera algú la hi hagués anunciada, hauria pres la profecia com una injúria. Per a salvar el partit, la vella Lliga decrèpita, la Lliga corrompuda pel virus de la finança, declara la guerra al catalanisme i no s'adona que amb la seva actitud inqualificable obre un abisme entre ella i el catalanisme que res no pot omplir, per anys que visqui.

La Lliga ha volgut que allò que era un plet entre catalans es convertís en una lluita entre espanyols de totes les terres de la República. Fa pocs dies que en alguna ciutat espanyola, als crits dels monàrquics contra la República, s'hi responia amb visques a Catalunya. ¡Quin estímul i quin goig més gran per al catalanisme, sentir com el seu alè vital s'estén per les terres hispàniques! ¿Quina impressió poden fer, ni quina eficàcia poden tenir les sessions patriòtiques com la d'ahir, si en els "patriotes" que hi vociferen no s'hi sent ni un glatit fraternal ni una ombra de comprensió? ¿Quin respecte poden inspirar-hi els catalans que, en una hora que pot ésser decisiva, es giren contra el catalanisme, que és l'única cosa viva que penetra en la política espanyola, confusionària, alimentada només per menyspreables interessos i lamentables egoismes?

Ahir Catalunya catalanista no era al Parlament de la República; hi havia només uns quants catalans esglaiats de la seva obra inconcebible, arrossegant-se als peus dels que demà els menysprearan cordialment. ¿Per què el senyor Cambó no gosa repetir ara aquelles paraules que tan li agradava de pronunciar, profetitzant que a Espanya no hi hauria tranquil·litat mentre les aspiracions de Catalunya no serien satisfetes? ¿Com podria pronunciar-les, si ell i els seus amics de la Lliga són els autors de les inquietuds que torturen Catalunya i Espanya; ell, que ha parlat tant de concòrdia, ha estat el promotor de la discòrdia més perillosa que registra la història del catalanisme. No és culpa nostra si en xocar amb Catalunya es posa en evidència tota la buidor, la corrupció i la insensatesa de la política de les dretes i dels monàrquics espanyols. Catalunya no ha de perdre el cap: la nostra serenitat és la millor prova de la força espiritual que ens aguanta. El nostre orgull més gran és el contrast que oposa el poble de Catalunya davant les colles polítiques que no s'entenen i s'extenuen discutint inútilment i maniobrant pels passadissos per no arribar enlloc. Contra la vacuïtat de la sessió d'ahir, concurs d'ineptitud dels enemics de Catalunya, concurs en el qual la Lliga se n'ha endut el premi d'honor, que serà la seva vergonya més trista, nosaltres hi oposem la nostra cohesió popular, la fe en els nostres destins i el goig d'oferir als germans d'Espanya el camí de la veritable renovació, que cordialment desitgem a tots els pobles espanyols.

Un paral·lel Kerenski-Hitler

L'alternativa d'Alemanya o la revolució socialista, o la guerra feixista

El gran periodista Hill Gillaud, que anuncià, l'any 1917, la presa del poder pels bolxevics, ha celebrat un interviú amb Otto Strasser, avui refugiat a Praga, i que fou un temps lloc-tinent de Hitler.

* * *

—Us he sentit comparar l'arribada al poder de Hitler amb l'intermedi Lwow-Kerenski, en el curs de la revolució russa. Podríeu aclarir-me aquesta idea?

—El paral·lel entre Hitler i Kerenski és frapant. Tots dos han pres el governament gràcies a l'ajuda de representants de l'antic poder; en el primer cas, el príncep de Lwow; en el segon, Von Papen. Però l'acostament és encara més sensible entre llurs personalitats i llurs mètodes de govern. Per exemple la descripció de Kerenski que féu l'ambaixador francès a la cort dels tsars s'aplica, paraula per paraula, a Hitler; només s'haurien de canviar els noms propis. En el que es refereix a llur activitat política, veiem que tots dos continuen pronunciant discursos revolucionaris, mentre llurs actes han restat reaccionaris o solament mig revolucionaris, com ho proven totes les mesures econòmiques, polítiques o culturals preses sota el règim de Hitler com sota el de Kerenski. Estic convençut que llur caiguda i llur fi seran idèntiques: el mateix que el que causà la pèrdua de Kerenski fou la manca d'energia revolucionària i després la desfeta en la pròxima guerra. La sola diferència és que no es trobarà amb Kerensk a l'exili, perquè segurament anirà a Roma.

ELS PARTITS EN EL REICH UNIFICAT

Tots els desacords, tan nombrosos, que es manifesten avui a Alemanya, siguin econòmics, polítics o religiosos, tenen llur origen en la contradicció que existeix entre la voluntat revolucionària del poble i l'ordre reaccionari encara existent. Hitler ha arribat al poder com a representant d'aquesta voluntat popular (o més exactament d'aquest sentiment popular) que és anticapitalista, antiversallesc, anticlerical. Però, malgrat els seus discursos i els dels seus subordinats, el sistema capitalista, el tractat de Versalles i la potència de les esquerres continuen. Totes aquestes formes de poder són avui sense contingut, perquè no són defensades pel sentiment popular; encara més: són negades per aquest sentiment. Però el Girondí Hitler no gosa enderrocar-les per formes noves, que corresponen al sentiment revolucionari del poble, que ell busca adormir i distreure per discursos, propaganda i festes.

(Continua a la pàg. 7 col. 6.)

UNA "SESION PATRIOTICA" DE NOU ESTIL

El Cap del Govern, en un discurs gris, ha exposat el problema de Catalunya, sense que hagi sortit cap acord del Parlament

Prieto, Azaña i Maura, al costat de la Generalitat, contra Goicoechea, Cambó, Gil Robles i Martínez de Velasco, que van més enllà dels propòsits del Govern

Samper

CAMBO: "Prenc tota la responsabilitat per la invocació adreçada al senyor Samper perquè aquest interposés el recurs davant del Tribunal de Garanties contra la llei del Parlament català."

SAMPER: "El recurs al Tribunal de Garanties el presentà el Govern espontàniament, sense que el senyor Cambó ni la Lliga ens diguessin res."

AZAÑA: "Nosaltres ja tenim feta l'opció: ens quedem amb Catalunya, que és la República."

PRIETO: "Si Catalunya s'aixeca, us advertim que no es quedarà sola."

La famosa "sessió patriòtica" al capdavall ha vingut. Val a dir que se n'ha tornat tal com havia vingut. No ha donat cap resultat. Ni el senyor Samper tenia cap fórmula, ni el senyor Goicoechea cap projecte concret, ni s'ha tret l'aigua clara de res, llevat de dues coses: que les esquerres espanyoles, representades pels senyors Prieto i Azaña, ampliades per algú que no és d'esquerra, però és veritablement republicà, com el senyor Maura, estan al costat de Catalunya i que el senyor Cambó continua equivocant-se per no perdre el costum. Davant de la seva obcecació partidista que el convertia en un aliat de Gil Robles i Goicoechea, els mateixos enemics de Catalunya se'n feien creus. Per un moment creiem sentir la veu autoritzada del propi Milà i Camps que s'hagués deixat créixer una barba. Fins on pot dur la passió i el pes dels interessos materials!

Aquesta sessió no ha fet donar un pas al problema, però, tanmateix, ha servit perquè s'esbravin algunes ànimes, i perquè es desenterrin alguns models de retòrica a la moda del "patriotismo acendrado" dels temps benaurats d'Annual i companyia.

Val a dir també que l'ambient parlamentari ha progressat d'ençà de la proclamació de la República. La marxa de Cádiz i la "Condesita" que va entonar el senyor Goicoechea no feien ni fred ni calor a ningú, i el sermó del senyor Gil Robles, ple de segones intencions i a estones rondinaire, no va interessar ningú per l'objecte principal, sinó pel que podia tenir de significatiu en la qüestió de la collaboració de la C. E. D. A. amb el govern del senyor Samper.

En un mot: la sessió del Parlament d'ahir, més que un acte polític, fou una tertúlia. Una d'aquestes d'estiu, on la gent es reuneix a murmurar i a batzillejar sense gaires d'arribar a cap resultat d'ordre pràctic. Presa així, no està del tot malament.

Ara, que la gent comença de trobar extraordinari que una cosa que representa una topada entre el Govern central i l'autònom doni per tan poc. Els amants d'emocions fortes van de desengany en desengany. El públic no se'n sap avenir. I cerca la raó, sense trobar-la.

Potser no seria arriscat dir que la causa de totes aquestes paradoxes està en la situació inicial d'aquest procés polític. En el fons ni al Govern ni a ningú de Madrid no els pot arribar a l'ànima una qüestió que afecta només a propietaris i parcers de Catalunya. Fou artificial el govern Samper recorrent-hi, inspirat pel senyor Cambó, per pura condescendència i feblesa de caràcter. La mateixa agitació dels monàrquics és pura comèdia amb vistes a l'assalt del poder. A les dretes republicanes, per la seva banda, també no els fa gaire goig cagpirar el Govern i haver-se de carregar el mort. Demés, fa molta calor, i això, per acabar la paradoxa, "refreda" els entusiasmes.

Però bé n'havien de parlar: un país meridional, expansiu i verbalista no es pot estar de garlar una estona sobre un tema de moda. Hom ha parlat. Uns bé, els altres malament. De bona fe, d'allò que se'n diu bona fe, només hi anava Don Francese d'Assis. En les tertúlies sempre n'hi ha un que s'exalta.

Madrid, 25. — A les quatre i deu minuts ocupa la presidència el senyor Alba. Al banc blau els ministres de Marina i Instrucció Pública. Escassa animació als escons i tribunes. Es llegeix i s'aprova l'acta de la sessió anterior. Seguidament s'entra a l'Ordre del dia. S'aprova un dictamen de la Comissió de Treball sobre el projecte de llei ratificant el Conveni aprovat per la Conferència Internacional de Treball relatiu a la protecció dels treballadors ocupats en la càrrega i descàrrega dels vaixells.

També són aprovats els següents dictàmens de la Comissió de Finances:

Sobre el projecte de llei cedint a l'Ajuntament de Castante l'edifici de la fàbrica de llumins Fills d'A. Garro. Sobre la proposició de llei cedint a l'Ajuntament de Segòvia el solar en el qual hi hagué edificada l'església de Sant Agustí. A continuació són aprovats: un dictamen de la Comissió de Pensions sobre la proposició de llei concedint pensió a la senyora Eugènia Gonzalo Gilolmo; un altre de la mateixa Comissió sobre concessió de pensió a la senyora Ramona Lombardero, vídua de Nicolau Salmerón García. Igualment són aprovats els informes de la Comissió de Pressupostos corresponents als dits dictàmens. (Prenen seient al banc blau el cap del Govern i el ministre de Justícia.)

Hi ha un dictamen de la Comissió de Governació sobre el projecte de llei autoritzant la Comissió gestora de la Diputació provincial de València per concertar una operació financera amb el fi d'atendre el pagament d'obligacions anteriors a 1934. S'aprova. També s'aprova un dictamen de la Comissió de Finances sobre el projecte de llei cedint a l'Ajuntament de Santa Cruz de Tenerife el mont denominat "Las Mesas". Són aprovats altres dictàmens, entre ells un de la Comissió de Finances sobre la proposició de llei cedint a la Diputació d'Osca l'edifici i terrenys que formen la Granja agrícola. (Entren els ministres d'Obres Públiques, Agricultura i Governació.)

Es pren en consideració una proposició de llei del senyor TIERRA restablint la categoria d'inspectors farmacèutics de Sanitat Militar.

S'aproven definitivament els següents projectes de llei: Concedint pensió a la viuda del doctor Sanchis Banús, i el relatiu a l'Estatut del Tribunal de Comptes de la República.

En aprovar-se aquest el senyor ARMASA, radical, fa algunes observacions sobre jubilació d'alts funcionaris del dit Tribunal. Demana que la jubilació dels presidents i ministres del Tribunal no sigui forçosa sinó voluntària.

El PRESIDENT recorda que el dictamen ha estat tres dies sobre la taula.

Hi ha un dictamen de la Comissió de Pressupostos sobre el projecte de llei concedint un crèdit extraordinari de 3.475.846'75 pessetes al pressupost del ministeri de Justícia per a la construcció de cases de treball i colònies agrícoles per a bagabunds i bergants.

El senyor MONDEJA, que tenia formulat un vot particular, no el defensa.

El senyor PRATS fa notar que no hi ha raó d'esser un crèdit extraordinari per a aquestes atencions que en el dit crèdit es demana quan la consignació resulta insuficient per l'imprevist en els serveis. En aquest cas la improvisació no es comprèn, perquè les dites obligacions havien d'haver-se tingut en compte. Afegeix que el menys que es pot demanar en autoritzar un crèdit extraordinari és saber a què es va a dedicar, i en aquest cas no succeeix tal cosa. Assenyala l'anormalitat de procediments que en aquesta ocasió s'empren.

El senyor VILLANUEVA, per la Comissió de Pressupost, contesta el senyor Prats, fent algunes observacions al diputat socialista i defensant el dictamen.

El senyor PRATS rectifica.

(Entren els ministres de Finances, Comunicacions, Indústria i Comerç.)

El MINISTRE DE JUSTICIA intervé breument Explica la tramitació que ha tingut aquest assumpte.

Intervenen novament els senyors Villanueva i Prats que mantenen llurs respectius punts de vista. (S'ha animat l'hemicicle i a les tribunes hi ha gran expectació. Es posa a votació nominal una esmena del senyor Jiménez de Asua, que queda rebutjada per majoria de vots. A continuació es posa a votació el dictamen nominal, i es aprovat per 109 vots a favor i 30 en contra.

Azaña

El senyor Samper inicia el debat polític sobre el plet de Catalunya

El CAP DEL GOVERN: Senyors diputats. Se'm permetrà que sigui jo qui inicii aquest debat. En les funcions parlamentàries és lorrent, la major part de les vegades, que els caps de les minories expressin llur declaració parlamentària, i parli després el Govern. Comprendreu que seria per a mi més còmode sobre aquest problema de la llei de Conreus de Catalunya, que exterioritzessin els diversos grups parlamentaris llur criteri, per tal de fer jo després el resum, i exposar l'opinió del Govern.

(Segueix a la pàg. 5)

El Conseller senyor Granier-Barrera altre cop a la presó

El metge forense doctor Canibell, en el comunicat que cada dia trametal jutjat, ha dictaminat que la muller del conseller senyor Granier-Barrera es troba millor. De conseqüent, el president de la secció segona del tribunal d'urgència, que és el famós don Jovino, i que pel procediment d'urgència condemnà el senyor Granier a dos mesos i un dia de presó, servint-li d'abonament el temps que ara hi ha passat, ordenà que el conseller fos traslladat a la presó, per tal de complir la condemna que li fou imposada.

Es declara acabat l'estat d'Alarma, però persisteix l'estat de Prevenció

Madrid, 25. — La "Gaceta" publica un decret de la Presidència del Consell de ministres, que diu:

DECRETO:

Considerant innecessari prorrogar per més temps l'estat d'alarma que es va declarar el 25 d'abril darrer, però resultant convenient mantenir encara en vigor algunes de les mesures extraordinàries que estableix la llei d'Ordre Públic,

Vinc a disposar, de conformitat amb el Consell de Ministres, i a proposta del seu president:

ARTICLE PRIMER. — Es declara acabat l'estat d'alarma que d'acord amb l'article 24 de la llei del 28 de iuliol de l'any 1933 fou declarat el 25 d'abril i prorrogat el 25 de maig darrers.

ARTICLE SEGON. — Es declara a tot el territori nacional, àdhuc als de sobirania, l'estat de prevenció a què es refereix l'article 20 de l'esmentada llei d'Ordre Públic.

Donat a Madrid, a 24 de juny del 1934. — Nicet Alcalà-Zamora i Torres. — El president del Consell de ministres, Ricard Samper Ibáñez.

El Govern també es malfia de l'amistat de Cambó

Madrid, 25. — Un diputat molt afecte al ministre de Governació, ha dit que les gestions realitzades prop del Govern de la Generalitat pel delegat de l'Estat a Catalunya senyor Carreres i Ponç havien donat un resultat magnífic, i que esperava que el problema es resoldrà favorablement.

Sobretot — deia — el Govern s'ha alliberat d'alguna tutela que pesava massa, entre ella la del senyor Cambó. No es pot oblidar que el senyor Cambó és, avui per avui, el nostre amic: però amic d'una manera circumstancial, i que demà serà el nostre enemic. No es poden tolerar aquestes tutel·les. - Ha acabat dient que el problema havia entrat en una fase de solució satisfactòria.

El dia d'ahir a la Generalitat

Manifestacions del President

"Solament puc ratificar-me en el que vaig dir al Parlament Català"

Ahir al matí va regnar un gran moviment a la Generalitat. Al migdia, els reporters que fan informació en aquell centre saludaren el senyor Companys, el qual va fer-los les manifestacions següents:

—He passat el matí — digué — rebent diverses visites i despatxant amb els consellers senyors Gassol i Esteve. També he celebrat diverses conferències telefòniques amb els senyors Puig i Ferreter i Macip, els quals es troben a Madrid. Ja veieu, doncs — afegí el President —, que no hi ha res extraordinari.

—¿Es cert que ha sofert un nou ajornament la "sessió patriòtica" del Parlament de la República?—pregunta un periodista.

—No ho crec. Tinc entès que se n'ocuparà el Congrés aquesta tarda.

—¿Teniu alguna referència de la reunió que dissabte van celebrar al Ministeri de Governació, sota la presidència del senyor Salazar Alonso, uns generals que es trobaven a Madrid?

—No en sé res — acabà el president —, ni m'interessa. Això no té interès per a mi.

LA REUNIÓ DEL CONSELL

A la tarda, pels volts de les sis, va reunir-se el Govern de la Generalitat, sota la presidència del senyor Companys.

La reunió acabà a dos quarts de nou. En sortir, el conseller de Finances, senyor Martí Esteve, va donar als periodistes la següent referència oficiosa:

—El conseller de Finances — digué — ha donat compte del curs, a la Comissió parlamentària i a la Cambra, de la discussió dels pressupostos, els quals han d'ésser aprovats per tota aquesta setmana. Si calgués — afirmà — ens posariem d'acord amb el president del Parlament per a celebrar sessions nocturnes.

Els consellers de Finances, Treball i Economia — prossegui — han donat compte de la ponència que els fou encarregada en relació a la Caixa de Pensions i Retirs dels empleats de Gas, Aigua i Electricitat, i ha estat aprovat un projecte de llei que serà llegit demà al Parlament.

Ha estat aprovat, a proposta del Patronat de la Universitat Autònoma, un decret de Cultura reformant l'article 76 de l'Estatut Universitari en el punt d'ampliar el termini per a demanar l'excedència als professors actuals que ho sol·licitin.

Finalment — digué — hem estudiat l'Estatut de funcionaris, l'avantprojecte del qual tindrè enllestit d'ací a uns quants dies, i la futura llei d'administració i comptabilitat, l'avantprojecte de la qual serà encomanat a una ponència tècnica.

A continuació el senyor Martí Esteve va parlar amb els periodistes de la notícia que han inserit alguns diaris locals relativa al seu viatge a Madrid, la qual notícia va negar rotundament.

MANIFESTACIONS DEL PRESIDENT

En sortir els periodistes voltaren el senyor Companys i li preguntaren:

—Ja haveu vist — digué el president — com al Consell s'han aprovat diversos decrets de tràmit; però que en els moments actuals tenen una importància molt relativa.

Ara estàvem canviant impressions i rebent notícies del debat polític que té lloc en aquests moments a Madrid.

Fa una hora que no en tinc notícies noves, i per aquesta causa no puc formar criteri, ja que desconeixo l'abast que pugui haver assolit el debat de referència.

No m'estranyaria, però, que em volguessin donar lliçons de republicanisme aquells mateixos que em detenien quan treballava per la implantació de la República i els quals durant la Dictadura estaven molt tranquils deshonrant el país davant el món civilitzat.

—¿Serà anul·lada la Llei de Contractes de Conreu? — interrogà un periodista.

—Jo no puc respondre altra cosa — digué el senyor Companys — sinó ratificar-me en el que vaig dir al Parlament Català sobre la qüestió. No em mancarà serenitat en el compliment del nostre deure de defensar l'Autonomia de Catalunya i la República. Nosaltres — acabà — donem més valor al contingut de les coses que a l'etiqueta.

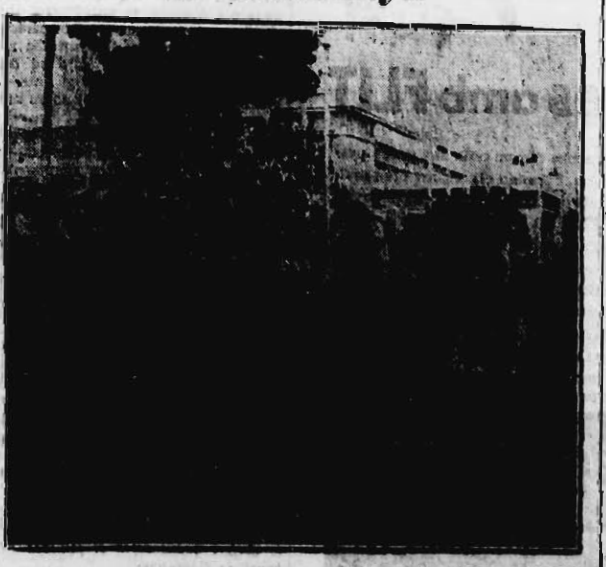
La C. N. T. no vol saber res de la política

En l'edició de diumenge publicàvem una nota donant compte que a Barcelona s'havia de celebrar un ple de la C. N. T. Deiem que s'hi havia de discutir, ultra les velles tàctiques de l'anarquisme, sobre si calia persistir en l'apoliticisme típic de l'anarquisme o no, del lloc on havien de residir els Comitès superiors, i el problema plantejat entre Catalunya i Espanya, amb motiu del fall del Tribunal de Garanties.

En una nota circulada per la federació de Sindicats Units de Barcelona es diu que els interessa rectificar l'afirmació que l'organització hagués de reunir-se per tractar d'aquesta darrera qüestió. La C. N. T., diuen, no s'ha preocupat de tal afer, per la senzilla raó que no ha de rectificar el seu criteri.

Continuen, doncs, essent apolítics i, com sempre, partidaris de l'acció directa. La C.N.T., doncs, no vol concomitàncies de cap mena amb els polítics. També s'hi desment que haguessin anat a visitar el Govern Català.

Régora ha guanyat la Volta a Catalunya

Cañardo, Rogora i Escuriet arriben a Montjuic

(Informació a la pàg. 10)

LA FORMULA!

Ells diuen fer-la ells, amb tot, que ni el terrorisme gosa adoptar-la

JA NO HI HA CENSURA

S'han donat ordres a la Comissaria General d'Ordre Públic perquè, a partir d'avui, deixi de funcionar la censura de premsa.

Revista de Premsa

Comentaris al conflicte

LA HUMANITAT

Rovira i Virgili hi observa que sigui quin sigui el desenllaç de les actuals jornades patriòtiques, hauran estat fecundes per a la causa nacional. Creu que el sentiment nacional de Catalunya arriba a un gran d'extensió i d'intensitat que no havia tingut de molts segles ençà:

"Hi ha zones socials on la idea de pàtria només pot ésser compresa en germanor amb la idea de justícia. Per als proletaris de la ciutat, la llibertat de la pàtria no és res si no porta un ascens en llur dignitat d'homes i un millorament en llur condició de treballadors. Per als pagesos, la terra pairal no és lliure mentre ells no poseeixen el tros de terra damunt el qual cada dia treballen. Socialitzar la pàtria, fer-la entrar en l'esperit de l'obrer i del pagès, és vitalitzar-la, és engrandir-la, és donar-li la puixança irresistible dels moviments populars.

El Catalanisme veritable és això: és el poble català sentint-se nació i actuant com a nació, no ja per damunt de les classes, sinó a través de totes les classes; és el poble català encarrilant el problema social en la trajectòria de la nació nostra, i no pas apartant-lo del camí nacional. Els múltiples problemes d'un poble han d'ésser considerats, no separadament, sinó conjuntament. El complex de la nació és fet de tots els seus elements socials i històrics, de tots els seus problemes vius i de totes les seves idealitats actuants.

Més val que callin d'una vegada els catalanistes arcaics que encara sostenen allò tan absurd de fer pàtria sense fer política. Ells no saben el que és política ni el que és pàtria. Ells encara voldrien que ens trobéssim en aquells temps en què el cens del catalanisme el formaven uns quants literats de Barcelona, un advocat de Reus, un fabricant de Sabadell, un arquitecte de Mataró, un metge de Girona, un apotecari d'Olot i un mestre de minyons de Lleida... Avui, fer pàtria és fer política, i sobretot fer política social.

I per això el Catalanisme, ple de saba popular, ambiciós i coratjós, avança en tot el seu ample front. Han caigut els murs que impedien l'entrada de la idea nacional catalana en els vastos sectors de la nostra democràcia obrera i rural. Quan veiem la bandera catalana flamejant per damunt de la multitud treballadora de la ciutat i del camp, sentim que s'acosten per a Catalunya els nous temps de plenitud."

A EL DIA

de Bilbao, Jesús Estayo se sorprèn de la incongruència que siguin les dretes que ataquin una llei basada—diu—en principis de sociologia cristiana. Fa un substanciós examen del fall del Tribunal, i demostra que l'argumentació que el sustenta és una pura fallàcia:

"Se reduce a valorar máximamente todas las limitaciones que a la autonomía regional establece la Constitución y a desdeñar absolutamente todas las limitaciones que en la misma Constitución se fijan para la autonomía y en mengua necesaria de la centralización y uniformidad legislativa. Y con decir que en la duda, en la contienda procede, siempre, que prevalezca el Estado, asunto concluído. Así la misión del Tribunal de Garantías es cosa simplista y fácil. Con tal criterio la región no podrá legislar sobre nada. Porque, si en una cosa tan clara como esta, como la regulación de los contratos de cultivo, no puede legislar un poder que, según reconoce el propio Tribunal, puede hacerlo sobre "POLITICA Y ACCION SOCIAL AGRARIA" y sobre "DERECHO CIVIL", el señor Pradera y compañeros redactores de la sentencia tendrán la bondad de decirnos qué puede hacer la región en esas materias. Y para qué sirven las facultades de "LEGISLACION EXCLUSIVA Y EJECUCION DIRECTA SOBRE POLITICA Y ACCION SOCIAL AGRARIA" si no sirven para regular los arrendamientos rústicos y para lograr la difusión de la propiedad agraria. Fácil ha sido la labor de los vocales del Tribunal que, en un voto particular, han rebatido la sentencia. La ley catalana, han dicho, es, por la materia, de Derecho Civil y, por su finalidad, de política agraria. Esto es incontrovertible. Y han agregado breves y clarísimas lecciones de Derecho, probando que las reservas sobre bases contractuales y sobre expropiación en favor del Estado han sido interpretadas con un criterio de extensión absurdo, que, de aplicarse, frustraría todo el sentido autonómico establecido en el Código fundamental."

És revolta contra "El Debate", contra l'"A B C" i contra "El Siglo Futuro", que s'aprofiten per tirar contra totes les autonomies regionals. Combat, especialment, els arguments legalistes:

"Pero ni "El Debate", ni Ventosa, ni "El Siglo Futuro" y sus secuaces tienen autoridad para encarecer respetos a la legalidad. Porque, óiganme ustedes, señores Cambó y Ventosa: ¿Aquella Asamblea de Parlamentarios de 1917, no fué subversiva? ¿No significó alzamiento contra toda la legalidad establecida? Y oiga, también, señor Gil Robles: ¿No se jacta usted de su táctica, de la eficacia de su táctica? Pues su táctica no es más que frustrar, aún sin que se deroguen, las leyes que le parecen—y nos parecen—dañosas. Si alguna gloria cabe a usted, señor Gil Robles, es la de conseguir que las leyes se quebranten, que no se cumplan. Ahora lo hace usted eso mediante pasteleos y habilidades. Pero no dejó usted de propugnar antes la desobediencia a la ley. Y ustedes, señores de "A B C", ¿cómo proyectan restaurar a don Alfonso? ¿Dentro de la legalidad? ¿Acaso al amparo de una sentencia del Tribunal de Garantías? Y no pregunto nada a tradicionalistas, porque rotundamente afirma su decisión de subvertir todo el orden constitucional vigente y ya sé que el más neófito de los jóvenes tradicionalistas se sonríe ante "la legalidad", aunque sea obispo quien recabe respetos para la legalidad. A todos, pues, les está permitido, en esta península desventurada, sonreirse de la legalidad, frustrar la legalidad y alzarse contra la legalidad. A todos menos a los catalanes y a los vascos conscientes de su libertad colectiva. Y conste que yo no me siento, en este caso, proclive al "alzamiento". Entre otras razones porque no va a ser necesario el alzamiento. Sólo he querido advertir y resaltar la incongruencia del empacho de legalismo respetuoso que padecen todas esas fuerzas políticas ahora con su propia conducta en otras ocasiones. Señalada queda esa confluencia con el antiautonomismo."

EUZKADI

Engràcio de Aranzadi hi assenyala que serà ben inútil que el senyor Hurtado proclami, davant del Tribunal de Garanties, que la llei avui en litigi és un problema de política agrària que no afecta sinó Catalunya. La voluntat de Catalunya no serà mai respectada a Madrid mentre no tingui la força. I aquesta força—afegeix amb raó—no l'adquirirà sinó fomentant l'autonomia dels altres pobles peninsulars:

"Si Cataluña aparece fuerte, su derecho a la autonomía será en Madrid indiscutible. En caso contrario puede ir preparando el funeral de su autonomía. Teníamos nosotros—acaso lo tengamos todavía—un régimen que se decía de concierto con el Estado. Había sido impuesto por el Estado para despojarnos, claro está, de una situación de hecho y derecho incomparablemente mejor para nosotros. Pero era, de todos modos, un régimen establecido por el Estado. No cabía achacarnos imposiciones ni aprovechamiento de circunstancias difíciles de España. Era el País Vasco, precisamente cuando surgió este Estatuto, el que estaba destrozado por una guerra, la segunda carlista: y bien sujeto por un ejército español de cien mil soldados. Así nació el régimen de concierto. Pero como nosotros, pocos y desunidos, apareciamos débiles, ese régimen impuesto por el Estado fué una burla continua. Los Gobiernos faltaban de continuo a sus compromisos, exigían de nosotros cuanto les convenía, y conociendo en última instancia de nuestras reclamaciones, se mofaban de los vascos, proclamando perpetuamente su derecho y nuestro deber.

Hasta que alcancen otros pueblos peninsulares su autonomía, estará muy poca segura, como dice "Gaziel", la de Cataluña. Un día será izquierdista el Parlamento catalán y derechista el español, y las derechas españolas irán contra la libertad catalana. Otro día será derechista el Parlamento catalán e izquierdista el español, y no consentirán estas izquierdas que se levante en Cataluña un Gibraltar vaticanista, y por ello la autonomía catalana será hollada. Y cuando izquierdas y derechas hispanas vayan advirtiendo que eso se puede hacer impunemente, que sin daño mayor les es dado pisar al pueblo catalán, quedará dictada la sentencia de muerte de su libertad.

Para evitar ese gran peligro hará bien Cataluña en trabajar por la autonomía de los otros pueblos que la anhelan con el fervor y el ímpetu con que ha perseguido la catalana. Es el único camino de salud. Ahí está la fuerza en que radica, para los otros, el derecho. En salir del régimen de excepción, de la soledad autonómica en que los enemigos de la libertad de los pueblos encuentran hoy a Cataluña."

EL SOCIALISTA

En un interessant article aconsella el govern que no es deixi endur pels que voldrien portar-lo pel camí de la violència en la qüestió catalana. Lamenta que la censura no li permeti exposar el seu criteri en la solució del problema. Però adverteix que la violència no farà sinó dur malastrucs:

"Con victoria o conderrota inmediata, a la larga, el daño será incalculable. Daño material y daño moral. Recusamos esa pretendida solución. La estimamos disparatada. Suponemos, de consiguiente, que el Gobierno no pensará en acogerse a ella. Una tan larga meditación como la suya no puede desembocar en semejante camino, practicable desde el primer día. El problema es político y hay necesidad de resolverlo con los recursos que la política ofrece para cada caso. Muchos son, y varios.

Muchos, en efecto, son los recursos que la política ofrece, y uno de ellos rápido y de segura eficacia. El Gobierno está obligado a pensar en él. Con mayor razón si hay quien le empuja o quiere empujarle a reacciones violentas, que, repetimos, dejarían huella indeleble en el cuerpo nacional.

Adviértase, como el más claro síntoma de la improcedencia de tal recurso autoritario, la ausencia de todo brote anticatalán en el país. Allá, en Salamanca, un grupo de muchachos se creyó en el caso de gritar contra Cataluña, consiguiendo hacer reaccionar a otros grupos, que la vitorearon. Eso ha sido todo. En otro momento, en un momento monárquico, el grito anticatalán hubiera sido falso, pero ensordecedor. ¿Inhibición? ¿Desinterés? Otra cosa: serenidad. Pues bien: eso es lo que cabe pedirle al Gobierno: serenidad. Atenderemos a lo que, al término de su reunión de hoy, nos ofrezca. No queremos ser pesimistas. Esperemos..."

EL DEBATE

Vol guerra. Diu que quan un poder s'aixeca contra l'Estat no hi ha "fórmula" que valgui:

"¿Fórmula? No la hay. No puede haberla. No se la encontraría para ninguna persona individual o jurídica, para ninguna sociedad, para entidad de ninguna especie que se negase a obedecer una sentencia firme e inapelable. ¿Es que se concibe que después del fallo de un Tribunal los afectados por el mismo se nieguen a su cumplimiento y entonces se dedique la autoridad a buscar una fórmula? El Poder más débil y claudicante, llegada esa ocasión, se encontraría ante el dilema de imponerse o desaparecer, comprendería que se le planteaba una cuestión vital, que no sólo su dignidad exterior y su prestigi entre la gente estaban en peligro, sino su misma razón de existir.

Es inútil decir que nosotros no deseamos violencias. Tampoco las pedimos. Pero la violencia, cuando meditadamente la ejecuta el Estado por medio de sus instrumentos propios y con arreglo a la ley, no debe llamarse tal, sino considerarse como simple ejercicio de las facultades legítimas del Poder. En todo caso tampoco sería para nosotros motivo de contento. Pero lo que no podemos admitir en manera alguna es que la actitud adoptada por los gobernantes autónomos de Cataluña prevalezca. Esta es la premisa, la condición "sine qua non". Cumplida ella, será venida tal vez la hora de buscar un medio de satisfacer aquellas aspiraciones que se estimen prudentes y que no contradigan lo preceptuado en la Constitución y en el Estatuto."

No es pot—afegeix—ni tan sols parlamentar amb la Generalitat fins que aquesta declari que accepta el fall del Tribunal de Garanties:

"He ahí la condición indispensable que imperiosamente exigen a una, con el orden jurídico quebrantado, la soberanía del Estado español y el prestigio de España. No creemos que el cumplimiento de esa exigencia pudiera acarrear los fieros males que quienes llevan adelante esta maniobra política de gran estilo se obstinan en suponer. Frente a un Poder firme y decidido que impone el cumplimiento de la ley caben, ciertamente, pocos recursos. Pero habíamos de ver que en vez de una parte—la peor y más desacreditada— de Cataluña era la región toda, y en vez de unos políticos derrotados eran unos caudillos políticos en auge los que se situaban en rebeldía y pediríamos lo mismo que pedimos hoy cuando no vemos frente sino a las huestes de Companys y a los residuos del bienio: que se dé la sensación clara de que con el Poder del Estado español no se juega. Y que si es preciso demostrarlo se demuestre."

LA NACION

Coincideix exactament amb "El Debate", i demana la derogació de l'Estatut per tal que aquesta actitud de Catalunya no pugui repetir-se:

"En estas cuestiones, y en todas, lo primero que tienen que hacer los ciudadanos, lo mismo que las entidades, es someterse al mandato de los Tribunales, a los imperativos de la ley y a la autoridad superior constituida. No cabe en estos casos luchar de poder a poder, porque sería ridículo, vergonzoso para el porvenir y perjudicial para los propios indisciplinados, que el día de mañana no tendrían derecho a imponer sus resoluciones a las entidades inferiores, ni aun a las particulares, ya que éstas podrían esgrimir el argumento de que no es obedecible un Poder desobediente.

De modo que, partiendo de la sumisión, que no es humillación, sino obediencia debida y obligada, y del respeto indispensable a la sentencia del Tribunal de Garantías, con declaración expresa y rotunda de que se acepta y acata, en todo lo que sea coordinación de intereses legítimos, nosotros no tendremos objecciones que formular, porque la única que se nos ocurre, que es la derogación o modificación del Estatuto, para que los políticos catalanes no vuelvan a sentirse independientes y soberanos, sino revestidos de igual condición que todos los españoles, no representa la solución aplicable en estas circunstancias, porque para eso se necesitarían unos Poderes decididos a mantener su autoridad sin vacilaciones, y a no entrar nunca en componendas cuando se trata de que no se quebrante en lo más mínimo la soberanía del Estado, que es la única indiscutible y respetable.

Les Lletres i les Arts

Poetes Barcelonins

Elogis a Barcelona de Garret

Si algú volgués estudiar l'universalisme literari de la ciutat de Barcelona hauria de posar en primer lloc tres ilustres barcelonins, cadascun dels quals ocupa una posició important d'una literatura diferent: Bernat Metge en la catalana, Benet Garret en la italiana i Joan Boscà en l'espanyola.

No hi ha dubte que —llevant els temps moderns— cap poeta no ha lloat tant Barcelona, ni en català ni en altres llengües, com Bènet Garret, el "Cariteo".

Benet Garret va néixer a la nostra ciutat vers 1450, i a setze anys anà a viure a Nàpols, on passà la resta de la seva vida, que acabà en 1515. El seu nom fou escrit pels italians "Garetto" i "Gareth" i llatinitzat "Cariteo", és a dir, "el predilecte de les gràcies". En l'"Arcadia" de Sannazaro hi figura com a pastor "Barcinio", o sigui barceloní. Les seves poesies, en italià, l'han collocat en un lloc bastant important de la lírica italiana. Imitador de Petrarca, Dante i dels trobadors, revela, tot i la seva manca d'originalitat, una profunda inspiració, bon gust i gran cultura. Karl Vossler el considera precursor del marinisme. Exercí càrrecs públics i ocupà llocs importants en la cort, tota vegada que hi havia sobirans de la dinastia catalana, i comptà entre els seus amics Pontano, Sannazaro i Galateo.

Al llarg de la seva producció poètica ens adonem que sempre restà en la seva imaginació la memòria de Barcelona, que anomena la seva primera pàtria en oposició a Nàpols, la segona. Sempre recordà amb gran plaer la muntanya de Montjuic i el Llobregat, en els marges del qual descobrí la poesia, segons ens diu en un sonet:

"... quand'io fui nato
presso il sonante roseo Rubricato,
me nutrio de le muse il latteo petto."

(... quan vaig néixer prop el sorollós rosat Llobregat, em nodrí el lacti pit de les muses.)

La seva partença de la ciutat comtal restà colpida per sempre més com un moment dels més tristos de la seva vida:

"Mai nullo mal mi venne inopinato,
dal giorno che lasciai la patria avita,
io fui da fati iniqui exercitato."

(Mai no em vingué cap mal inopinat des del dia que vaig deixar la meva antiga pàtria i fui turmentat dels més inics dolors.)

Esser barceloní, aleshores que Barcelona era la ciutat més important de la mar, era per a ell un gran honor i recordava les seves institucions plè de patriotisme. Es creia el poeta de Barcelona, el seu poeta per excel·lència:

"So che poi del mio fin farà quieta
l'invidia, che si pasce or in mi vivo;
et avrà Barcellona il suo poeta."

(Sé que després de la meva fi serà quieta l'enveja que ara es pèix de mi vivent, i Barcelona tindrà el seu poeta.)

Per les seves poesies Barcelona esdevindrà més illustre:

"Sarà par me quel roreo Rubricato
più noto e illustrato;
per mia cagion più celebre ancor fia
la prima patria mia:
ch'io rigarò di Giove il sacro monte
con l'acque eterne del Pierio fonte."

(Per mi serà el rosat Llobregat més notable i illustre, i per la meva causa esdevindrà més célebre la meva primera pàtria, car jo regaré el sagrat mont de Júpiter—Montjuic—amb les eternes aigües de la font Pièria.)

L'honor més gran que creu fer a la seva estimada Luna i a la Mare de Déu és edificar-los un temple a Barcelona sota Montjuic i a la vora del Llobregat:

"... ch'io spero ancor di lauro ornar la fronte
nel dolce luogo dove io nacqui pria.
Primo sarò, ch'en l'alta patria mia
conduro d'Agannippe il vivo fonte,
venerando de Giove il sacro monte,
se morte dal pensier non mi desvia.
E'n su la riva del purpureo fiume
io vo'constituire un aureo templo
inmemoria del mio celeste lume."

(...encara espero adornar el meu front amb el llorer en el dolç indret on vaig néixer per primera vegada. Jo seré el primer a dur la viva font d'Aganipa a l'alta pàtria meva, venerant el sagrat mont de Júpiter, si la mort no em desvia d'aquest propòsit. I a la riba del riu purpuri bastiré un temple d'or en memòria de la meva celestial llum.)

"O quando fia quel dì, muse benigne,
ch'en la mia patria prima io vi condu-
in quelle alte magion di gloria digne?... [ca,
sotto'l monte di Giove, in sul vermiglio
fiume, poner io spero un templo d'oro
a la madre del ciel, figlia del figlio."

(¿Quan serà aquell dia, muses benignes, que us duré a la meva primera pàtria, a aquelles altes cases dignes de glòria?... sota el mont de Júpiter i sobre el riu vermell espero bastir un temple d'or a la mare del cel, filla del fill.)

* * *

Calgué un exili i un fort enyorament, en temps de glòria, perquè de Barcelona s'escrivissin coses semblants. Garret no pogué realitzar els seus desigs, car la mort li desvià el seu propòsit abans de bastir el seu temple. I Barcelona ha oblidat gairebé el seu cantor, "el seu poeta", el qui en una terra de belleses i d'art enyorava la muntanya de Montjuic i el rosat Llobregat.

Martí de RIQUER

LLIBRERIA CATALONIA
RONDA DE SANT PERE, 3

Les vostres vacances us seran més belles de passar amb la companyia d'un bon LLIBRE

LLIBRERIA CATALONIA
Ronda de Sant Pere, 3

atendrà les vostres comandes i obsequiarà tots els seus clients les compres dels quals siguin superiors a 20 pessetes

ESCACS

Secció d'Escacs, a càrrec del Dr. A. Vilarnau

GRAN TORNEIG DE RAPIDESA AL C. E. BARCELONA

HI PARTICIPEN ELS MESTRES LILIENTHAL, KOLTANOWSKY I GROMER

El dimecres passat tingué lloc una original manifestació d'escacs: un torneig de rapidesa en la qual concorregueren una bona sèrie de jugadors del C. E. Barcelona i altres i els mestres Lilienthal, Koltanowsky i Gromer.

Es jugà primer una espècie d'eliminatòria entre els 25 participants, i després els campions e cada grup jugaren la final, en la qual arribaren vuit jugadors, que foren: Lilienthal, Koltanowsky, Manitatis, Llorenç Ayné, P. Ticonlat, Cherta i Humet.

Aquests jugaren la final a fi de repartir-se equitativament els premis, quedant classificats de la següent manera:

1.—Lilienthal Kolsanowsky.
2.—Llorenç.
3.—Manitzky.
4.—Ayné.
5.—Ticoulat.
6.—Cherta.
7.—Humet.

C. E. BARCELONA

Per a aquesta setmana està anunciat el començament d'un Torneig de Prova (entrenament) que es dividirà en quatre grups, jugant-se una final de quatre jugadors que seran els campions de cada grup.

Hi prenen part algunes figures de primera categoria, com Castellà, Ayné, Ticoulat, Domènech, etc.

Ja publicarem partides d'aquest Torneig, que pel gran nombre de jugadors que mobilitzarà promet ésser molt concorregut.

ESCACS COMTAL CLUB

Aquest club, després de l'organització de l'important Torneig Internacional que ha portat a terme, aquesta setmana, tornarà a continuar el Torneig de Mestres Catalans, i demés començarà el Torneig Copa d'Estiu per a categories A i B.

Queda invitada l'afició a presenciar els encontres d'aquests importants torneigs, que són Torneig de Mestres (dimarts i dimecres), Copa d'Estiu, dimecres, tots a les deu de la nit.

EL MESTRE LILIENTHAL A TARRAGONA I SANT BOI

El diumenge dia 20 va jugar 31 partides simultànies a Tarragona el campió hongarès Lilienthal, obtenint un èxit completíssim en guanyar tots els taulers.

Dimarts, a Sant Boi, jugà contra 30 taulers simultanis, obtenint el magnífic resultat de 42 guanyades, cinc taules i tres perdudes.

Rebi el recent vencedor de Sitges la nostra més cordial enhorabona.

PARTIDA JUGADA AL TORNEIG DE SITGES

Blanques, Dr. Sunyer
Negres, Dr. Rey
Obertura Hrut

1, P4CD—P4R; 2, A2C—P3AR; 3, P3TD—P4D; 4, P3R—A3R; 5, P4D—C2D; 6, C2D—P3A; 7, P4AD—P5R; 8, C2R—P4AR; 9, C4A—A2A; 10, P×P—P×P; 11, A5C—CR3A; 12, C3C—P3CD; 13, T1AD—A3D; 14, CT—P3TR; 15, T6A—D2R; 16, O-O—O-O; 17, D2A—C5C; 18, P3C—C2D3R; 19, T1A—A1R; 20, C4A—P4C; 21, T×A—D×T; 22, A×A—P×C; 23, A6C—P×PR; 24, P×P—R2C; 25, A×P—C×PR; 26, D7A—D×D; 27, T×D—T2A; 28, T×T—R×T; 29, A3T—P4TR; 30, A1AD—C3A5C; 31, A1A×C—C×A; 32, A7D—R2R; 33, A6A—T1AD; 34, C2D—R3D; 35, A4C—C7A; 36, A2R—C×PD; 37, A×P—P6R; 38, abandonen.

LAMPARES - PREUS REDUITS
PALLAROLS, - P. de Gràcia, 44

Els llibres nous

"PROGRESS & RELIGION"
per Christopher Dawson
(Sheed & Ward, London)

No és aquest un llibre nou. Ens arriba ara a les mans, però en forma de reimpressió econòmica (aquest truc tan bonic dels editors anglesos, un cop han venut ja prou exemplars de la primera edició, bastant més cara), i el trobem tan original, actual i profundament objectiu, que sens dubte el seu contingut apassionarà els qui sabran trobar-hi els problemes del món modern.

Dawson presenta una tesi nova; millor encara, una interpretació del tot nova de les influències espirituals que van motivar la naixença de la civilització en temps prehistòrics, i que des d'aleshores han regit el seu desenrotllament. Això implica una revisió radical de les idees actuals de la relació entre la religió i la vida social i de la influència en la cultura de les diverses religions que en el món han estat i són.

"Progress & Religion" és el resultat de més de deu anys d'estudi d'una creença que ha tingut una influència abassegadora en la mentalitat moderna: la creença en el Progrés, que ha esdevingut gairebé la inspiració religiosa de la civilització actual. Dawson, però, no tracta sols de la gènesi d'aquesta doctrina en els temps moderns i de les teories dels seus critics moderns, com Spengler, ans discuteix així mateix el problema fonamental dels canvis i evolució socials.

Dawson és una d'aquestes intel·ligències admirables que s'interessen més en la veritat que en la seva defensa, o en combatre l'error. Autènticament ortòdox, d'una internacionalitat d'esperit i objectivitat poc freqüents.

J. L. GILI I SERRA

EL CORREU D'AVUI

★ *Obituari.* — La llar de Carles Riba i de Clementina Arderiu s'ha endolat amb la mort de llur fill Francesc. A tots dos, poetes ilustres, LA PUBLICITAT tramet, en aquesta hora de dolor, el seu sentiment profund..

★ *El "Grau Superior" de la Gramàtica de Jeroni Martí.* — Dins la sèrie dels "Manuals Escolars Barcino" s'ha publicat el "Grau superior" del "Curs pràctic de Gramàtica Catalana", de Jeroni Martí, del qual aparegué temps enrera, dins la mateixa sèrie, un "Grau elemental". El "Grau Superior" ocupa el lloc del primitiu "Curs pràctic de Gramàtica Catalana", actualment exhaurit, que venia a ésser un grau intermedi. Dins el "Grau Superior" la matèria tractada en aquest grau intermedi ha estat talment detallada i ampliada, que constitueix una obra nova, de gran interès per als qui vulguin conèixer a fons el nostre idioma.

★ *El "Resum de Geografia de Catalunya", de Pau Vila.* — Molt aviat sortiran els dos darrers volums d'aquest manual de geografia catalana, dedicats respectivament a les comarques de la Catalunya central i a les de la Catalunya pirenenca.

Ha sortit el volum XVIII de les
OBRES COMPLETES
DE MARAGALL
PROBLEMES DEL DIA
Pròleg de M. de Unamuno
De venda a totes les llibreries

★ *El volum XVII de les obres de Joan Maragall.* - ("Problemes del dia"), amb pròleg de M. de Unamuno. — Tal com s'havia anunciat, ha estat repartit als subscriptors i s'ha posat a la venda el volum XVII d'aquesta important edició. Comença amb aquest volum la sèrie cinquena de 4 volums, i és el penúltim entre els que contindran els articles escrits en castellà. El volum XVIII, que s'imprimeix actualment, reunirà tots els estudis i crítiques sobre literatura catalana. - Importantíssim és el contingut d'aquest volum XVII. S'hi reuneixen tots els articles, estudis i comentaris, sobre els fets polítics, socials, nacionals o internacionals que constituiren durant una pila d'anys la més viva actualitat. Molts dels temes en ells tractats eren a indicació de la direcció del periòdic. Sobretot els dels anys compresos entre 1892 i 1896. La lectura del volum ens mostra la posició conciliadora que Maragall solia adoptar o aconsellar en multitud de problemes, tot i donant amb claredat un criteri concret. - Maragall comenta en un article l'esperit de les joventuts conservadores d'Espanya, en un altre la República Francesa, en un altre la Democràcia, i "Las formas de Gobierno", "Los chinos y los yankees", "La doctrina de Monroe", "La crisis del parlamentarismo", "El problema cubano", "El discurso de Lord Salisbury", "La Escuadra del Almirante Cervera", "Si yo fuese rey" són, entre molts altres, els temes analitzats per Maragall en els cinquanta articles reunits en aquest volum de més de 350 fulls. - La direcció d'aquesta edició va demanar a Miguel de Unamuno que volgués prologar aquest volum. I el pensador espanyol, que tingué amb Maragall una amistat sincera, tot i trobant-se moltes vegades amb sentiments o criteris discordants, ha escrit per a aquest volum el pròleg. - L'obra de Maragall, viva llavors que l'escriví i actual encara, va restant publicada totalment en aquesta edició, però publicada segons un mètode, segons un criteri. A cada nou volum s'augmenta el contingut moral i material de l'edició, i els subscriptors augmenten també a cada dia, i avui dia és una de les edicions que més atrauen l'atenció, dispersa i difícil de concentrar, de milers de ciutadans. Resulta aquest volum doblement atraient perquè s'hi publiquen 25 articles que no foren inclosos en la primera edició de les obres, i que tenen interès per als qui únicament posseeixin la primera edició de les obres de Maragall, feta l'any 1912.

ARXIUS I BIBLIOTEQUES

De Catalunya. — Bisbe, 3 (11 a 13).

Joventut Socialista de Barcelona.— Rambla de Santa Mònica, 29, segon. (Oberta al públic tots els dies feiners, de set a nou de la nit. Diumenges, d'onze a una del matí)

Acció Social. — Amadeu Vives, 3.

Acadèmia de Bones Lletres. — Carrer del Bisbe Caçador.

Acadèmia de Medicina i Cirurgia.— Carme, 45.

Pedagògic Experimental.—Travessera de Dalt, 74.

Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi. — Casa Llotja (de nou a una). Especial d'Art i Arqueologia.

Social i Industrial. — Urgell, número 187.

D'Arqueologia (antic Palau de les Arts Gràfiques del Parc de Montjuic en curs d'installació).

D'Història Natural. — Rambla dels Estudis, 3 (Acadèmia de Ciències).

LAXEN BUSTO LAXANT PRODIGIOS

EL PLE DE L'AJUNTAMENT

Brillant intervenció del Sr. Hurtado sobre la reglamentació de les botigues de pa i carn

El Sr. Duran-Reynals explica la solució donada al problema de la paret del Palau Comillas

A un quart i mig de sis el senyor CARBONELL, que presideix en comptes del senyor Escofet, obre la sessió. Llegida i aprovada l'acta del Ple anterior s'aprova el Despatx oficial, que no conté més que l'aprovació de l'extracte dels acords del Ple del 15 d'abril.

ORDRE DEL DIA

S'aprova, amb un afegit del senyor Saltor, un dictamen de Cultura i Hisenda, proposant l'adquisició pel preu total de 798.014'80 pessetes, a pagar 115.500 pessetes de l'actual Pressupost i la resta dels que vindran, de la finca "Can Gasparó" per habilitar-lo per a Grup Escolar.

El senyor HURTADO defensa dos dictàmens sobre la reglamentació dels forns i botigues de venda de pa i de les carnisseries pel que fa referència a les distàncies. Explica les gestions portades a cap amb les entitats gremials pel que fa a les fleques i a les carnisseries, i el resultat està reflectit en els dictàmens. Quant a la reglamentació general, s'estan fent gestions amb la Cambra de Comerç. Això és una defensa dels Mercats, però també del petit comerç, que així trobarà més assegurats llurs interessos. Naturalment que poden haver-hi interessos que es considerin lesionats, i per això s'ha de resoldre el plet amb una gran equanimitat per la importància extraordinària que tenen els dictàmens.

El senyor CODOLA li contesta. Voldria fer una interpellació extensa sobre proveiments, però no ho farà, però la ja en un llarg discurs parlant de tot el que fa referència a Proveiments, i acaba per oposar-se a l'aprovació del dictamen perquè no els agraden els Mercadets.

Li contesta el senyor HURTADO que els dos problemes dels quals l'orador fa més gran plat, els Encants i la riera de l'Escorxador, estaven plantejats de manera aguda quan va prendre possessió i procurà resoldre'ls com ja ho sap el senyor Segarra. Justifica el que els dictàmens vinguin al Ple com que fa quatre o cinc anys que una colla de comerciants infringeixen el reglament. Hi ha una situació de fet. Per això es concedeix l'amnistia per d'ara endavant aplicar el Reglament. Quant a la limitació dels establiments ell n'és partidari, perquè és l'única manera que es guanyin la vida. D'això se n'han ocupat tots els Ajuntaments amb aquests criteris. Ell creu que els quatre que s'han de reglamentar són els de pa, carn, peix i llet; quant als altres queviures és pel que hi ha les negociacions amb la Cambra de Comerç. La qüestió és d'una importància extraordinària pel comerç de Barcelona i pels Mercats, i si no es reglamenten els comerços s'establiran al seu voltant i seran la seva ruïna. Quant als altres afers, mercadets, etc., en parlarem quan vulgui el senyor Codolà.

El senyor CODOLA no troba bé que els Gremis indemnitzin els establiments que hagin de plegar perquè no siguin convalidats per l'Ajuntament. Ell voldria que es deixés aquest problema i es resolguessin tots.

El senyor SEGARRA intervé i explica el que passava amb l'altre Ajuntament quan s'obrien establiments contra el dictamen dels tècnics lliurament per influències, i es queixa que aquest Consistori, seriós i honest com dels mais se li havia sentit a dir ahir), consolidi la situació.

El senyor HURTADO contesta al senyor Codolà explicant-li la reglamentació i al senyor Segarra li diu que a ell no li interessa ara la falta d'autoritat de l'anterior Ajuntament, ni que ell està vigilant perquè no passin coses. Els establiments que es tanquen son precisament els oberts l'any 1932 i 33 per influència de regidors; quant a les indemnitzacions són ells amb ells que se les miren i l'Ajuntament no hi té res a veure.

El senyor FRIGOLA intervé i hi fa unes objeccions perquè es vagi trobar una fórmula i les fa. Creu que l'Ajuntament no pot fer tancar ningú i que el que cal fer és normar el reglament des d'aquest any de manera que aquest Ajuntament ha vingut a donar un to de serietat a les tasques municipals (ja tiren, senyor Giralt!).

S'entaula després un diàleg, rectifica tothom i s'aproven els dictàmens amb els vots en contra de la Lliga.

S'aprova després un dictamen rebaixant el lloguer als venedors de la Font de Belleaire.

El senyor SALTOR defensa una proposició rebutjada per un dictamen de majoria de Cultura i amb un vot particular de la Lliga recolzant-la, veient amb disgust el repartiment dels fulls de les Colònies Escolars fet pel doctor Serra-Hunter i demanant que els que tenen els consellers regidors siguin repartits entre els centres culturals de barriada. Fa l'elogi del doctor Torres i la seva actitud.

La contesta el doctor SERRA-HUNTER i explica la seva actuació com féu el repartiment.

El doctor CORTES no accepta els elogis del senyor Saltor perque comencen per atacar un company. El criteri del repartiment és el mateix del dels altres anys. Creu que el criteri s'ha de modificar fent-lo més just a base de fitxes higièniques escolars que tinguin els infants en entrar a les escoles. No és de l'opinió del senyor Saltor sobre el repartiment a entitats culturals i benèfiques dels districtes perquè molts infants no hi estan inscrits.

El senyor SALTOR fa un altre discursàs, que es fa seu el senyor DOMENEC tot demanant que l'any que ve no s'hi faci política.

El senyor JUNYENT diu que ells posen a la disposició del senyor Saltor els fulls plens mentre ell posi a la disposició d'ell els seus. Pel que fa al que ha dit el senyor Domènec, li diu que a la seva delegació, en els Ajuntaments anteriors es feien repartiments de bons de cinc pessetes i el tinent d'alcalde se'n quedava cinquanta, quan els altres només en tenien quinze.

El senyor SALTOR li pregunta de quin partit era i el senyor JUNYENT li contesta que com que s'ha dirigit al senyor Domènec ja s'ho pot pensar (rialles). Contesta el senyor Domènec i queda rebutjada la proposició.

LA TANCA DEL PALAU COMILLES

El senyor DURAN-REYNALS presenta el dictamen referent a la reforma de la tanca del Palau Comilles del qual en un altre lloc ja parlem. Exposa els dos criteris existents, l'arqueològic, de conservar les coses com estan, i l'altre de reforma.

Explica com fou denegat el permís d'obres i com el senyor Güell inicià gestions per tal de resoldre el problema i com el senyor Güell es féu càrrec de les coses avenint-se a no modificar mai més el palau i el templet i renunciant a tota ulterior manifestació, cosa que donà origen al dictamen, que diu:

"Que podria l'Ajuntament Ple voler acordar: Que a l'objecte d'establir una solució definitiva encaminada a la conservació del conjunt arquitectònic format pel Palau de Comilles i resoldre en l'única forma possible l'endegament del trànsit mitjançant la construcció de porxos a la planta baixa de l'esmentat Palau, i modificant en ço que sigui necessari l'acord d'aquest Ajuntament, de data 10 de desembre de 1930, es resolgui: Primer: Autoritzar el senyor Joan Antoni Güell i López o a la persona que legalment el representi o substitueixi, perquè pugui procedir a la construcció d'un edifici en el que és actualment jardí de l'esmentat Palau, situat al número 2 de la Rambla dels Estudis d'aquesta ciutat, de conformitat amb el Pla presentat per l'esmentat senyor amb les seves modificacions i aclariments fets pels tècnics municipals. La nova alineació de la façana de l'esmentat edifici se subjectarà a la que resulta del pla adjuntat i de l'informe dels arquitectes municipals, passant a via pública la parcella resultant de la nova línia donada a l'edifici. Tota nova comunicació o unió que volgués establir-se entre la nova edificació i el Palau esmentat haurà d'ésser prèviament sotmès el corresponent projecte a l'aprovació de l'Ajuntament amb la finalitat que sempre quedi conservat el conjunt arquitectònic de la finca expressada. Segon: Que la construcció dels porxos, reduïda ara en tot el que afecta la planta baixa de l'actual edifici amb façana a la Rambla dels Estudis, correrà càrrec del senyor Joan Antoni Güell i López, sota la inspecció i control dels tècnics municipals i de conformitat amb els plans que foren aprovats en 10 de desembre de 1930. Per a la realització d'aquesta obra, l'Ajuntament farà lliurament al senyor Joan Antoni Güell i López de la part d'obra d'arts ja executats i que als efectes d'allò que més endavant s'establirà, es valoren en la quantitat de **cinquanta mil pessetes**. Tercer: D'acord amb la valoració feta pels tècnics municipals, i degudament conformada pel senyor Joan Antoni Güell i López, l'import de la parcella que en virtut de l'aprovació del pla abans esmentat passarà a ésser de via pública, es fixa en la quantitat de **cent quaranta-vuit mil dues-centes seixanta pessetes**, el qual crédit es reconeix a favor del senyor Güell, i serà inclòs al proper Pressupost ordinari per a la seva efectivitat. Quart: Que, de conformitat amb l'informe de la Junta de Caps Lletrats de data 14 d'octubre de 1930 i al qual fa referència l'extrem quart de l'acord de 10 de desembre de 1930, sigui compensada la cessió gratuita de terreny que s'ocuparà i el valor de la porció d'edifici propietat del senyor Joan Antoni Güell que ha d'enderrocar-se per tal de construir el Passatge; mitjançant una fórmula matemàtica, en virtut de la qual la valoració dels expressats terrenys i edificis que puja a **cent trenta-vuit mil vuit-centes catorze pessetes**, i que ha estat acceptada per l'esmentat senyor Güell, sense deducció de càrregues si la finca les tingués, per assentar-la en un compte del senyor Joan Antoni Güell López, i que constituirà el seu haver, carregant en el seu "Debe" anualment l'excés dels impostos municipals de cada any sobre el muntant dels que avui graven l'expressat immoble, amb la fi que en el moment en que el "Haber" i el "Debe" es compensin, acabi l'exempció i comenci la finca a tributar d'una manera normal. L'expressada suma de **cent trenta-vuit mil vuit-centes catorze pessetes**, més la suma de **cinquanta mil pessetes**, en la qual es valora l'obra feta per l'Ajuntament, i de la qual es fa lliurament al senyor Güell, fan un total de **cent vuitanta-vuit mil vuit-centes catorze pessetes**, import total en el qual s'ha fixat la compensació de la cessió gratuita de terreny i valor de l'edifici a la qual s'ha fet referència en el paràgraf anterior. Cinquè: Aquest acord quedarà sense efecte, sempre i quan no es comencin les obres de la construcció del nou edifici dintre del termini de tres mesos, a comptar des de la seva notificació."

El senyor VENDRELL s'adhereix a les paraules del senyor Duran Reynals i fa l'elogi del senyor Güell, i s'aprova el dictamen per unanimitat.

El senyor VENDRELL defensa després una proposició de la Lliga demanant que no es prorrogui més el contracte de prestació de personal amb el senyor Bonaventura Donat; que es tregui a nova subhasta, i que es nomeni una Comissió consistorial amb intervenció de les minories per-

què s'investigui tot el que ha succeït. I fa un discurs sense fi.

El senyor VENTOS li contesta breument. Rectifica afirmacions de la Lliga sobre que les pròrrogues s'hagin fet al marge del ple, quan el mateix senyor Vendrell ha dit que les pròrrogues són normals i automàtiques no havent-hi oposició per alguna de les parts. Declara que la C. de G. no ha abandonat l'afer de les brigades Donat, i se'n preocupa per tal de donar-los una solució definitiva, però que ha tingut coses molt més urgents i que ha resolt, cosa que els anteriors Ajuntaments no s'havien atrevit a fer. La C. de G. vol resoldre la cosa, no per tres mesos, com proposa el senyor Vendrell, sinó per sempre. Explica els defectes del sistema de brigades municipals, que eren un niu d'emboscats. Fa història dels contractes, i explica com s'ha portat a cap la reorganització de les brigades, les quals, quan ell es féu càrrec de la conselleria, treballaven tan sols en dos districtes de Barcelona, i no pas en l'arranjament de carrers, sinó en treballs de nova planta. Ensenya unes notes fetes pels tècnics, que demostren la major eficàcia de les brigades amb l'organització actual. Declara que la C. de G. no pot acceptar la proposició de la Lliga, i que si aquesta la manté, la majoria votarà en contra.

Parla el senyor FRIGOLA. Ells Taurien votat la proposició pel que fa a la Comissió Investigadora, però per altres aspectes no poden fer-ho, perquè l'extinció no pot fer-se d'una manera ràpida, i acaba demanant que la C. de G. faci un estudi profund de la qüestió i proposi una solució definitiva.

Rectifica el senyor VENDRELL, i el senyor Frigola presenta una proposició demanant la Comissió Investigadora.

El senyor VENTOS li contesta que ja està inclosa dintre la llei municipal, i per això no la poden admetre, perquè ja hi ha la formada conjuntament per Serveis Públics i Contractes i Eixampla. Contesta després al senyor Vendrell i a altres oradors, i insisteix que no vol resoldre parcialment l'afer, sinó totalment. Es rebutjada la primera proposició, amb els vots a favor de la Lliga. El senyor Frigola ha retirat la seva.

El senyor VENTOS defensa tot seguit una dictamen prorrogant novament per dos mesos els contractes d'il·luminació, cosa que no ha estat culpa d'ells, i que aquesta serà la darrera, ja que els nous contractes ja estan quasi redactats. Quan ho estiguin seran portats a la Comissió de Govern, i se'n faran còpies per als regidors de les Comissions i després duts al ple.

El senyor Codolà fa constar els vots en contra de la Lliga, i s'aprova.

Es posa a votació per segona vegada l'elecció del senyor Bernades per al càrrec de conseller regidor de Circulació i Policia Urbana. Resulta elegit per 20 vots i 14 en blanc. Com que hi'n calen 21, calla una nova votació per ésser definitiva.

S'aprova una proposició el senyor SOLER JANER perquè es facin complir les ordenances sobre la blasfèmia.

El senyor CALDERO defensa una proposició demanant que no es torni la fiança de 160.000 pessetes al senyor Torner per incompliment del contracte de les vuit línies d'autobusos, basant-la en l'informe dels caps lletrats, en el vot particular d'un d'ells i en la proposició Torner demanant-la.

El senyor PI I SUNYER li contesta ell per tal com es tracta d'un assumpte de política general en el qual la C. de G. ha mostrat una línia rectilínia de conducta. Remarca el caire politic de les proposicions de la Lliga, que semblen els ferotges romans de l'òpera o uns discos de coses del Consistori anterior que es reprodueixen a cada Ple.

Per això segueixen la mateixa línia recta i clara de sempre per donar a la cosa el desenllaç que es creguí just.

S'acordà que es faria un estudi per veure què s'hauria de fer, informe que ja s'ha començat i que passarà a la C. de G. i després al Ple, ja que no es farà res que no acordi el Ple. La Lliga té tanta pressa perquè vol efectes politics, però la cosa s'ha de resoldre segons els dictats de la justicia i els interessos de la ciutat, i per això rebutgen la proposició.

Rectifica el senyor CALDERO, i la proposició és rebutjada.

Defensa un altre cop el senyor CALDERO una altra proposició demanant que se suspengui tot el referent a personals, oposicions, ascensos, etc., per a posar-los d'acord amb les Regles complementàries.

Li contesta el senyor BERNADES que en els antecedents que obren respecte als nomenaments s'han signat totes les normes, de manera que tot està en regla i te els expedients a la seva disposició. La proposició és rebutjada.

El senyor SEGARRA, abans de parlar d'una proposició demanant la suspensió de les oposicions per la plaça de director de Circulació i Política Urbana, afegeix deixar-ho sobre la taula mentre l'expedient el guardi el secretari tancat amb pany i clau (protestes de la majoria). Explica com es portà a cap la formació del Tribunal i les anomalies que s'hi han observat" Diu que l'acta que es presentà en aquella sessió famosa és una falsificació per la seva collocació a l'expedient, i el senyor DURAN-REYNALS li observa que el que cosi l'expedient podia equivocar-se. El senyor PI diu que el fet no demostra que no se celebrés la reunió, ja que els signants de l'acta ho asseguren. El senyor SEGARRA insisteix, crida i s'arma l'escàndol. El senyor GISPERT li observa que el que fa és tractar-los de mentiders, i això no és elegant ni correcte.

El senyor SEGARRA reprodueix l'escàndol barrejat de rialles amb els seus "nada menys", i proposa anar a sopar (són les deu i deu minuts); torna l'escàndol; els senyors Salvador i Rosell l'increpen, i la sessió patriòtica del Congrés cau en allò que en diuen el pou de l'oblit.

El senyor BERNADES li contesta demanant-li un mínimum de serietat. Encara no ha tingut a les mans l'expedient de què es parla, però són tan petites les denúncies fetes que no creu convenient prolongar el debat. Rebutja la proposició.

Insisteix el senyor SEGARRA. Diu que entre les instàncies n'hi ha una d'un tal Oliver, lligat amb els autobusos Torner. Es refereix a la sortida del senyor Vàchier, i diu que suposa conveniències en el si de la majoria (protestes), i el President li crida enèrgicament l'atenció. Acaba dient que ell ja sap que les oposicions no es faran.

El senyor DURAN I VENTOSA atenua els efectes dels escàndols segarrencs, i diu que el que li sabria més greu fóra que servissin perquè la majoria vulgués prosseguir les oposicions. No diu que sigui acceptada la proposició, i solament demana reflexió a l'alcalde, i que en el moment oportú obri en conseqüència. Demana al senyor Segarra que retiri la proposició, perquè no voldria que a la majoria li pogués saber greu d'anar a remole d'una minoria.

El senyor PI I SUNYER contesta al senyor Duran que cal reconèixer que el to del senyor Segarra havia de donar la reacció que ha produït, cosa que demostra la importància que donen a l'assumpte. El senyor Bernades ha dit a la C. de G. que en el poc temps que es troba al lloc no havia tingut temps de veure els expedients, però que els volia estudiar per prendre una resolució justa. Per això creu que aquesta urgència de la Lliga és purament política. Si la Lliga no vol els incidents cal que aquesta tregui el to melodramàtic que empra en les seves intervencions.

Queda retirada la proposició. Se'n llegeix una altra del senyor SOLER GENER per tal que es faci treballar els sense feina inscrits a la Borsa del Treball en les obres per contracte, que la majoria rebutja per tractar-se d'atribucions de la C. de G., que ja té prevista la solució.

El senyor SOLER GENER la defensa, però després d'unes explicacions del senyor Martínez Cuenca, la retira, amb l'anunci d'una interpellació del senyor Domènech per al Ple vinent.

I el senyor CARBONELL aixeca la sessió a les onze menys cinc minuts.

Explosió de dues bombes

Ahir a la matinada va fer explosió una bomba collocada en una de les finestres de la fàbrica de vidre que hi ha installada al carrer de Pare Pere, de Sant Boi, anomenada Cooperativa Obrera.

L'explosió va ésser formidable i produí danys materials de consideració. No hi hagué desgràcies personals.

També esclatà una altra bomba en un pal de conducció d'energia elèctrica a l'Hospitalet. Produí desperfectes, però no hi hagué desgràcies personals.

De l'atracament frustrat de dissabte

Ultra els dos detinguts per l'agent ferit, la policia ha pogut haver altres components de la mateixa banda

En l'edició de diumenge publicàvem una extensa informació sobre el tiroteig entre un agent de policia i un grup d'atracadors a la carretera de la Verneda, prop de la fàbrica del senyor Creus. El policia, tot i estar ferit, detingué Joan Corts Palomas, que era el cap de colla del grup, el qual resultà ferit al coll, i dos atracadors més, mentre intentaven fugir: Josep Sandoval Martínez i Cristófor Valero Navarro.

El mateix dia foren detinguts dos atracadors més, un a la tarda i l'altre a darrera hora del vespre. El primer s'anomena Josep Sàez Matínez, i el segon Francesc Gomàriz. Aquest darrer fou detingut al seu domicili.

Gomàriz, en ésser interrogat per la policia va negar, de primer moment, que hagués de prendre part en l'atracament que havia d'ésser realitzat el dissabte passat a la carretera de la Verneda, pero en canvi va confessar que formava part de la banda i que havia intervingut en l'atracament que fou realitzat per aquells feia cosa d'un mes, a la fàbrica de les Indústries Reunides, del carrer de les Corts Catalanes.

En el moment actual es coneix la manera com havia estat constituïda la dita banda, i els projectes que tenien a punt per aquesta i les setmanes vinents.

Corts era, en efecte, el cap de la banda. Per aquest motiu, en repartir-se el producte dels atracaments, es quedava una quantitat superior a la dels altres.

El dissabte passat, després d'haver realitzat l'atracament que tenien projectat contra el camió de la casa Riera, el qual no els sortí pas gens bé, havien d'atracar el cobrador d'una fàbrica de Sant Andreu, que cada dissabte passa per un carrer determinat per tal d'entrar a la fàbrica travessant un camí de carro, isolat. Era en aquest camí on els detinguts tenien projectat atracar-lo. Calculaven robar-li unes 4.000 pessetes.

També tenien el projecte d'assaltar un dia d'aquests un camió que sol anar custodiat per la guàrdia civil i en el qual hom acostuma portar ee 50 a 60.000 pessetes. Tenien intenció, igualment, d'atracar un comerciant de carbons, al qual comptaven robar-li unes 100.000 pessetes, puix que tenien apuntat el dia que havia de cobrar-les.

Havien estudiat, demés, la manera de procurar-se armes per a tots. Amb aquest objecte pensaven atracar un vigilant nocturn; desarmar un guàrdia d'assalt dels que en plegar del servei a la matinada passen per llocs deshabitats, i assaltar, un dia cap al tard, una armeria del carrer de Fiveller, de la qual pensaven treure armes i municions en abundància.

Els elements que formaven la banda tenien combinada una intervenció alternada, ja que algun d'ells treballaven, i, per tant, havien d'evitar que les faltes continuades al treball no inspiressin sospites.

Pensaven, si els sortien bé els atracaments que tenien en projecte, anar-se'n a l'estranger, un cop reunida una quantitat estimable.

La policia tenia la impressió que encara hi havia més individus que formaven part d'aquesta banda. I, en efecte, ahir al matí, la policia, seguint els treballs començats dissabte, detingué dos individus més, els quals foren conduits a la Comissaria general d'Ordre Públic, i tancats als calabossos. S'anomenen Josep Rodríguez Peralta, de dinou anys, fill d'Arenillas (Almeria), amb domicili al carrer de Romanis, número 30, primer pis, segona porta, i d'ofici teixidor, i Martí Sánchez Olmos, també de dinou anys, fill de Barcelona, i amb domicili al carrer de Llobregat, número 22, primer pis, que treballava actualment en una rajoleria de Cornellà.

Aquests dos digueren que, en efecte, estaven convinguts amb els individus detinguts anteriorment, per a realitzar atracaments, i que si bé no havien pres part en els que hem esmentat abans, tenien el propòsit d'intervenir en els que estaven projectats i entre ells un a la fàbrica Fabra i Coats, del carrer de Provençals.

Per tal de realitzar aquest atracament, planejat per al dissabte d'aquesta setmana, pensaven entrar a la dita fàbrica per uns jardins que la volten. Calculaven poder-se'n emportar més de trescentes mil pessetes.

Encara, a hores d'ara, manquen detenir uns quants atracadors més d'aquesta banda. La policia creu que ho aconseguirà aviat.

Posats a la disposició del jutjat, els quatre primers detinguts confirmaren les declaracons fetes a la Comissaria, ampliant-les en el sentit que havien intervingut en delietes de caràcter terrorista.

Gomàriz, com ja hem dit més amunt, va negar que hagués pres part en l'atracament que preparaven per al dissabte passat, però confessà que havia intervingut en el fou comès ales Indústries Reunides. Digué que per aquell fet li van correspondre 3.500 pessetes.

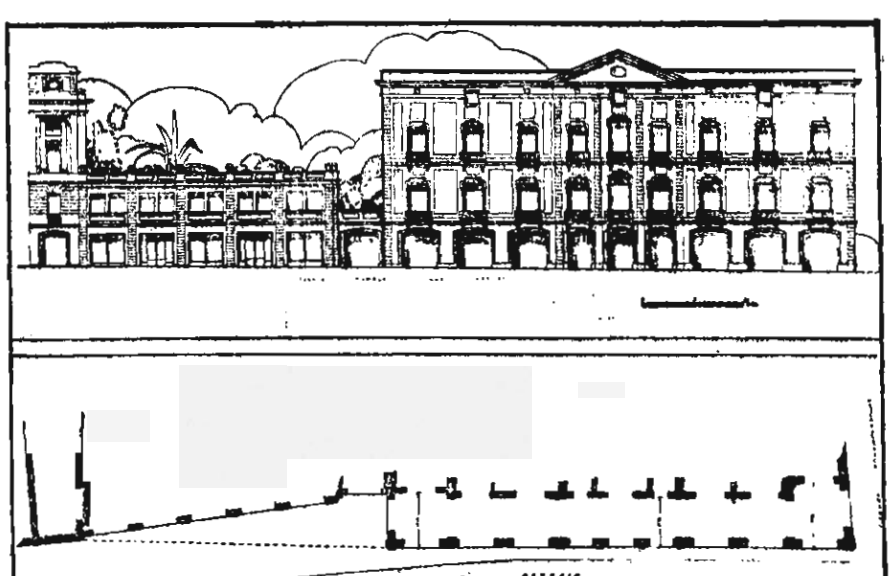
El jutge ha disposat que continuessin tancats als calabossos del jutjat, i ha dictat auto de processament contra els tres primers: Sandoval, Valero i Sàez. Ha estat tret també el testimoniatge de tant de culpa corresponent, a fi de passar-lo al jutjat, al qual correspondrà tramitar la denúncia per l'atracament a les Indústries Reunides.

Ahir estigué a la Comissaria General d'Ordre Públic un sereno de la barriada de Verdun, el qual facilità detalls que semblen comprovar que Sandoval i alguns dels seus còmplices intentaren fer-lo anar a un lloc solitari, segurament amb el propòsit de prendre-li la pistola.

ADVERTIMENT IMPORTANT

Els particulars i entitats que ens trameten notes per a la seva publicació, són pregats que tinguin present que la redacció esportiva de LA PUBLICITAT és al carrer de Barbarà, 11 i 13, que és on cal adreçar tota la correspondència destinada a aquesta secció. La publicació dels originals que no vinguin amb aquesta adreça, sofrirà, d'ara endavant, un retard mínim de vint-i-quatre hores.

La solució del problema del Palau Comillas

Pla i aspecte de la manera com que darà la tanca del Palau de Comilles segons la solució aprovada al Ple municipal d'ahir

En la solució proposada en el dictamen aprovat en el Ple d'ahir es respecten integrament el Palau Moià i el templet o columnata neoclàssica que serveix per a dissimular la paret mitgera entre el jardí i la casa número 4 de la Rambla dels Estudis. Entre l'un i l'altre es construeix un edifici de planta i pis, però limitant-ne les alçades de manera que la planta baixa quedi rematada per la mateixa motllura que acaba la del Palau, i el primer pis per la que limita el basament de la columnata. Aquest primer pis, però, queda interromput a quatre metres de distància del Palau. Les senzilles pilastres i cornisa de l'edifici nou es faran de pedra de Montjuic, i la barana de la terrassa-jardí serà la mateixa del jardí actual.

Quant a l'alineació d'aquest edifici baix, es retira de l'actual, posant-se aproximadament, en perllongació de la de les cases números 4, 6, etc. D'aquesta manera, la vorera d'aquella part de Rambla, que ara es va estrenyent fins a resultar gairebé inexistent, quedarà tota amplà; perquè, en arribar al Palau, la vorera continuarà per sota els porxos que es faran a la planta baixa d'aquest. Així es resoldrà el problema del trànsit de vianants en aquella estrangulació de la Rambla, produïda per dos edificis, com l'església de Betlem i el Palau Moià; estrangulació més difícil de corregir pel mateix que es tracta de dos monuments que han d'ésser respectats.

D'aquesta manera, amb una solució tècnica decorosa, es resol el problema de la conservació del conjunt arquitectònic del Palau Moyà, amb el mínim sacrifici per part de l'Ajuntament. N'hi ha prou amb tenir en compte que en la solució aprovada l'any 1930 l'Ajuntament satisfeia al senyor Güell una indemnització que s'aprovava molt a les 600.000 pessetes, i ensemps suportava el cost de construcció dels pòrtics pressupostats en 262.000 pessetes. Amb la solució actual els pòrtics els paga íntegrament el senyor Güell, i la indemnització que se li atorga per a la servitud de pas que es crea arriba només que a 180.000 pessetes, 50.000 de les quals se li pagaven amb el material que l'Ajuntament tenia ja construït, i que de no destinar-se a la construcció dels porxos, resultava absolutament inservible. La resta, o sigui la suma de 138.000 pessetes, no se li paga en metàl·lic, sinó que és compensada amb futurs augments d'arbitris municipals.

En rigor, doncs, l'únic sacrifici econòmic que realitza l'Ajuntament, és el pagament del valor de la parcella que resta convertida en vial i que resulta de la rectificació de la línia del nou edifici. Aquesta indemnització, calculada al preu just a què l'Ajuntament valora el terreny als efectes de l'aplicació de Plus-Vàlua, ascendeix a 148.000 pessetes. L'estalvi que en bloc realitza l'Ajuntament passa, doncs, de les 500.000 pessetes.

La vaga de Contramestres

El conflicte entra en la setena setmana de la seva existència

Ahir al matí es van reunir al Cinema Meridiana els contramestres vaguistes afiliats al "Ràdium".

A l'entrada del dit local hom exigia el carnet per tal de poder-hi entrar. No era permesa l'entrada a ningú que no el posseís.

Sembla que un dels punts a discutir era la fórmula redactada pel senyor Barrera per tal de resoldre el conflicte. Aquesta fórmula també va ésser lliurada als patrons perquè l'estudiessin. Després de discutir-la, els assemblelstes van acordar persistir en la vaga.

Ahir a la tarda el senyor Barrera va manifestar als periodistes que desconeixia els acords que havien estat presos a l'Assemblea. Va dir que el Comité de vaga encara no l'havia visitat.

Ahir no es va celebrar cap reunió a la Conselleria de Treball, relacionada amb aquest conflicte. Probablement avui seran cridats a la Conselleria els representants de la Federació Patronal.

Avui comença la setena setmana de vaga.

* * *

El "Ràdium" ha lliurat, com de costum, la seva nota quotidiana, en la qual no diu res que no hagi dit ja.

* * *

El Comitè Federatiu i el Comitè de vaga, convoquen un ple de la Federació extraordinària per a avui, dia 26 de juny, al Cinema Catalunya, abans carrer Catalunya, ara, carrer Martí Vilanova (Poble Nou), per a les deu del matí, sota l'ordre del dia següent: primer. Lectura de l'acta anterior: segon. Informe del Comitè de vaga: tercer. Orientació a seguir.

Unes manifestacions del Conseller de Governació

En ésser rebuts ahir al vespre els periodistes pel conseller de Governació, un d'aquests li preguntà quines noticies tenia de Madrid.

El senyor Dencàs contestà que hi havia molt nerviosisme a la Cambra, però que aquí esperàvem amb tranquil·litat els esdeveniments.

Creu que si el Govern sap el que ha de fer, no es deixarà arrossegar pels apassionats i no farà una sessió de les anomenades patriòtiques, que al so de la marxa de Càdiz tant de mal han fet.

Nosaltres — continuà dient — estem serens i disciplinats, disposats a obrar, si cal.

El Govern sap les responsabilitat que té, i crec que si les oposicions tinguessin aquesta responsabilitat no voldrien acudir a la força.

De totes maneres, cal tenir present que existeix a Catalunya una força espiritual que és més gran que la material, i en cas d'aplicar la força podrien perdre allò que tenen interès que romangui unit.

* Durant la tarda d'ahir el despatx de la Conselleria de Governació era un veritable jubileu de persones que acudiren allí per tal de conferenciar amb el senyor Dencàs.

Accident a la platja del Prat de Llobregat

Dos ofegats

A la Comissaria general d'Ordre Públic arribà diumenge a la tarda una comunicació d'El Prat de Llobregat, en la qual es donava compte d'un accident greu ocorregut en aquella platja.

Es trobaven els germans Assumpció i Miquel Gargallo i Calvo, de catorze i vint-i-un anys, respectivament, habitants al carrer dels Jocs Florals, num. 45, de la barriada de Sants, quan l'Assumpció, que estava nedant, es topà malament, i veient que les onades se l'enduien, demanà auxili al seu germà, que era a la sorra.

Miquel es llançà a l'aigua immediatament, i corregué a salvar la seva germaneta. Va perdre la serenitat i fou arrossegat per les ones que en aquell moment eren bastant fortes. En veure-ho un dels banyistes que hi havia a la platja, anomenat Tomàs Governador, de vint-i-vuit anys, es llançà a l'aigua amb l'intent de salvar els dos germans, els quals lluitaven desesperadament per no ofegar-se. Malauradament el pobre Tomàs no pogué dominar la força de les ones, i morí ofegat, el mateix que Miquel Gargallo.

L'única que se salvà, fou Assumpció; el seu estat, però, inspira molta inquietud, tanta, que fou hospitalitzada a El Prat mateix, de por que no morís camí de Barcelona. Els cadàvers dels dos minyons foren trets de l'aigua i traslladats al dipòsit judicial d'El Prat. El jutge d'instrucció de Sant Feliu s'ha encarregat de l'afer.

EL MÓN DELS ESPECTACLES

El Teatre

ESCENARIS

Aquest vespre es presentarà a l'Espanyol la companyia del "Nostre Teatre", de València. Interpretarà la comèdia folklòrica en un acte, d'E. Alberola i Serra, "Cançonera valenciana', i estrenarà el sainet en dos actes, de Josep Soler i Peris, "les xiques del barrio'. L'honorable President de la Generalitat i altres autoritats de Catalunya assistiran a la vetllada.

★ Amb el nom d'"Amics del Teatre" — així, en català i amb majúscules — existeixen en diverses ciutats catalanes unes agrupacions l'objecte de les quals és, com s'endevina, de donar representacions teatrals selectes. Però venim observant, des de temps, que aquestes agrupacions cauen sovint en un lamentable provincianisme. Es diria que tot llur afany consisteix a procurar que vagin a treballar a les respectives ciutats les companyies madrilenyes de vers que d'un cap de l'any a l'altre, i sobretot a l'estiu, pasturen per així com en terra conquerida. Si es tractés de fer conèixer obres de qualitat, la cosa podria encara ésser disculpada. El que no té justificació és que les obres siguin, les més de les vegades, d'un Muñoz Seca qualsevol. Ara mateix, i aquesta circumstància ens ha portat a escriure aquest comentari, els "Amics del Teatre" de Sabadell anuncien per a la setmana pròxima una representació extraordinària, per la companyia de Maria Isabel, de Madrid, de la comèdia d'Honorio Maura *Hay que ser modernos.* ¿Creieu sincerament que val la pena de constituir-se en entitat i dir-se "Amics del Teatre" per a, en definitiva, facilitar la representació d'una comèdia castellana i cursi, que no passa de mediocre, i original d'un autor rabiosament monàrquic i anticatalà que cada dia intenta tacar-nos amb la seva bara?

★ Dijous a la nit, a l'Olympia, un *Rigoletto* sensacional amb Hipòlit Làzaro, Maria Espinalt i Marc Redondo. Direcció: mestre Sabater.

★ Com que, segons diuen, el senyor Alfons Roure ha deixat d'explotar pel seu compte, per terres catalanes, l'obra "El rei ia treballs forçats", En Josep Santpere s'ha decidit a sortir de *tournée* amb ella. A mig juliol pensa en Santpere interrompre alguns dies aquesta *tournée* per donar al Novetats unes quantes representacions de l'obra esmentada.

★ La companyia de Carmen Díaz estrenarà al teatre Barcelona la comèdia en tres actes *Agua de mar*, de Luis Fernández Andarín. Té encara Carmen Díaz, després d'aquesta, dues obres més per estrenar: *María del Valle*, dels germans Jorge i José de La Cueva, i *Compañerita de mi alma*, de Luis de Vargas. Amb aquestes estrenes, compta Carmen Díaz arribar fins al 16 de juliol, data en què fineix el seu contracte, o potser fins al 25, car està prevista també la pròrroga fins a Sant Jaume. Darrera Carmen Díaz és possible que actuï al teatre de la Rambla de Catalunya, tal com vàrem ja indicar, una companyia d'opereta vienesa, l'organització de la qual va a càrrec d'aquell senyor Urban que ens va portar *La posada del caballito blanco* al Novetats. Sembla que M. Urbau ha contractat, per ara, la tiple Emília Aliaga, el tenor Tino Folgar i el primer actor Anselm Fernàndez.

★ Res no sabíem, des de feia temps, del ballarí John Bux, fill il·lustre de Vic, injustament oblidat per Manuel Brunet en el seu recent adtlcle dels vigatans. Sembla que corria, o ballava, per dir-ho millor, per Portugal. La seva reaparició ha tingut lloc al Coliseum de Madrid, on amb les seves cames privilegiades fa una mica d'imperialisme, com a bon català.

★ El baríton senyor Font-Mola té, com tot baríton que s'estimi una mica, una penya artística que porta el seu nom. Com que darrerament el senyor Font-Mola ha assolit, segons les cròniques, un gran èxit a Madrid cantant *Don Gil de Alcalá*, la seva penya artística ha cregut que havia de donar-li de vida, i a aquest efecte ha organitzat, per al dia primer de juliol que ve, un sopar a càl Joanet. Per endavant, bon profit!

TEATRE AMATEUR

EL III CONCURS DE TEATRE CATALA AMATEUR

LA VETLLADA A HONOR DELS GUANYADORS

A la Sala Studium (Bailén, 72) el dissabte vinent, a les deu de la vetlla, se celebrarà la gran vetllada de gala a honor dels guanyadors de les categories "Excel·lència" i "Primera" de la secció A (actrius i actors amateurs).

El programa de la festa és el següent:

1.—Presentació de l'elenc artístic de l'Ateneu Obrer Manresà", de Manresa. Dirigit per Antoni Singla. Classificat en quart lloc, el qual representarà "La festa dels ocells", d'Ignasi Iglésies.

2.—Presentació de la secció de teatre de la Joventut Carlina Manresana, de Manresa. Dirigida per Joan Ambròs i Comasolives. Classificada en tercer lloc. Representarà "Els qui mai no s'aturen", de Ramon Vinyes. Es l'obra que ha estat imposada a aquesta categoria en el III Concurs.

3.—Conferència-resum de la competició d'enguany, a càrrec del president de la Federació Catalana de Societats de Teatre Amateur, En Lluis Masriera.

4.—Presentació de l'Agrupació Ronda, de Sant Feliu de Guíxols, dirigida per Benet Escrivà i Romaguera. Classificada en segon lloc. Representarà "El carro del vi", de R. Ramon Vidales.

5.—Presentació d'Estudi d'Art Dramàtic", del Foment A. I. C., de Molins de Rei. Dirigit per Josep Cariteu i Millet. Classificat en primer lloc. Representarà "La Verge del Mar", de Santiago Rossinyol.

Les dents del Jazz

L'altra nit, quan la impremta d'aquest diari devia estar component el meu article "Cinema i música de cel·lobert", jo al cinema "Actualitats", en una sessió dedicada al jazz me n'enduia un disgust. ¿És que m'havia equivocat i el cinema tanmateix no exerceix aquella influència beneficiosa que jo li imposava? Em formulava aquesta pregunta perquè en aquella hora meva de cinema el públic que em rodejava era una calamitat.

Noies xerraires que van trobar "bufons" uns simis. Senyores cridaneres que van trobar lletges tres noies que cantaven meravellosament bé. Xicots despentinats que només van trobar-se bé quan un jazz amb les seves acrobàcies destroçava un fox magnífic Senyors de gran clatell que badallaven quan Duke Ellington va tocar "Storn wether". I tota una colla de gent que no va saber veure les gràcies del millor film de Max Fleischer (aquell de Koko cantant el "Saint Luis blues").

Vull suposar que el públic que hi havia una hora abans i que el que hi havia una hora després eren molt millors. Tinc el convenciment que en un cinema de barriada aquella família que amb la seva conversa no em deixava sentir els germans Mills, hauria estat expulsada.

Però hi ha un fet indiscutible que no podem deixar passar per alt: i és que a molta gent el cinema i el jazz els fa més mal que una pedregada. I no per culpa d'ells solament sino per culpa del cinema i del jazz.

El cinema, creador d'estrelles (a América i a Rússia i a tot arreu), tendeix a convertir el jazz, no en una orquestra de conjunt, sinó en una orquestra de solistes (i hi han jazz que també ho fan pel seu compte). L'ull indiscret de la màquina copsa el senyor del trombó quan canta, i copsa el senyor de la trompeta quan fa el seu espinguet. I el públic s'arriba a creure que l'ànima del jazz és aquell virtuosisme individual, i això no és veritat. L'ànima del jazz és el conjunt que surt de tots plegats. L'ànima del jazz si té algun solista són el piano — aquell piano tan oblidat dels jazz locals — i el banjo i el baix enlairant els seus ritmes i els seus temps i contratemps.

El cinema té aquest mal de volernos donar un jazz mutilat i és clar, el públic s'acostuma a una banalitat i encara es torna més banal del que era.

Però no tota la culpa és del cinema. Certs jazz també hi tenen la seva. Sobretot quan no són negres i volen fer el negre. La música negra, els *ritmes negres poden reproduir-se* fidelment i fins millorar-se — sovint desitjaríem que en lloc del mateix trustrong fos un altre el qui cantés. Però el que pot fer-se amb els negres és imitar-los globalment. El gest del negre, la ganyota del negre, passats a un altre esdevenen grotescos. La broma dels negres en mans del blancs sovint esdevé insuportable.

Hi ha una cosa per damunt de totes que no pot ésser imitada. Són les dents dels negres. Les dents dels negres — cicatriu blanca damunt d'un suro cremat — tenen una expressió, per llei de contrast, que les nostres, per boniques i netes que siguin, no podran tenir mai. I hi ha música de jazz blanc que per fer-ho bé es creu que ha d'ensenyar les dents. S'equivoca; el negre no les ensenya les dents, perquè només s'ensenya allò que pot amagar-se, i d'un negre podria dir-se que és un home i unes dents. En canvi, el blanc, per llucir les dents ha de fer un esforç. Aquells cantaires de jazz, aquells violinistes de jazz que per donar més força a la música ensenyen les dents com un gos davant d'un ós, esguerren tota la possible excel·lència del seu art. I m'he fixat diverses vegades que quan un jazz de blancs comença a ensenyar les dents els fox se li moven, i els bleus se li esllangueixen i tot se'n va en orris.

Segurament que tots aquells que l'altre dia al cinema amb llur comportament sorollós no em deixaven sentir la música de Duke Ellington i dels germans Mills, deuen preferir els cantors de jazz que ensenyen les dents.

Jeroni MORAGUES

El cinema i el temperament

Llegim en un periòdic: "Impressionat per la representació cinematogràfica de "Poil de Carotte", un col·legial de Fontenay-le-Comte, de deu anys d'edat, Guy Barde, s'ha penjat al taller dels seus pares."

El poder de suggestió del cinema sembla immens; el film arriba directament a nosaltres perquè té irrealitat, aquestes forces secretes i profundes, aquest "inconscient" que és quelcom bàsic al nostre ésser. I no s'ha de creure que la vida d'un film acaba definitivament quan la darrera imatge desapareix del llenç; aquest film queda en nosaltres.

Una representació és, en certa manera, un món acabat: quan se surt del teatre es pensa el que s'ha vist, s'aprecia, es jutja, s'admira; és el sentit crític el que treballa. Es guarda el record de l'obra durant alguns dies; però no per això deixa de seguir essent completament aliena al més íntim de nosaltres mateixos.

Pel contrari, un film vist no és més que un punt de partida cap un somni secret sobre el qual el nostre sentit crític no aconsegueix exercir cap control. El film que hem vist, encara que sigui bo, es grava en nosaltres, sense que puguem esborrar-lo. Jo no dic que continuem pensant ell; al contrari, es tracta d'un treball purament inconscient. Tan sols després d'haver vist el film comença en nosaltres la seva acció més intensa. Hem emmagatzemat alguna cosa que sembla que oblidem en abandonar la sala de projecció; però tal vegada un dia la seva influència es manifesta d'una manera fulminant i sobtada...

* * *

En altres temps es reia molt llegint els cartells de publicitat: "Ben-Hur", el film etern." Aquesta hipèrbole ens semblava almenys tan festiva com el "Nosotros, caballeros de la Edad Media", tan grat a Cocteau. No obstant, ens preguntem si l'agent de publicitat que anomenava "etern" a un film no tenia una mica de raó. Però pensàvem de seguida: etern, tal vegada, per la seva "transsubstanciació" (quina paraula!) en nosaltres; però amb la condició de no tornar-lo a veure.

¿Es pot tornar a veure un film que ens ha agradat molt i del qual hem guardat un profund record?

Els films que podem tornar a veure, ¿no són aquells la petjada dels quals en nosaltres és rudimentària, aquells dels quals no ho hem extret tot, aquells amb els quals hem de tornar a posar-nos en contacte perquè el poder de suggestió s'exerceixi plenament en nosaltres Mentre que altres films, àdhuc els de gran valor, aquells el poder de suggestió dels quals hem emmagatzemat amb només una visió, fins al punt d'haver-los incorporat a la nostra vida: aquells la prolongació dels quals en nosaltres es desenrotlla incansablement, ¿no serà perillós tornar-los a veure algun temps després? ¿No és excessiva la diferència entre el que representa per a nosaltres i el que són en realitat?

No hem tornat a veure "Carbón", perquè ens desil·lusionaria. "El signo del zorro" o "La opinión pública" ja no eren quan els veiérem per segona vegada el que semblaren la primera. Podria multiplicar els exemples. I citar exemples contraris: "Le pélerin" o "L'opéra de quat'sous", que hem vist i revist, han semblat cada vegada més extraordinaris.

Més films històrics

A Hollywood anuncien que...

Mae West, l'intèrpret de "Lady Lou", ha decidit rodar un film en el qual ella interpretarà no res menys que la reina de Saba.

Per altra banda, Katharine Hepburn interpretarà la vida de Joana d'Arc.

Aquestes són les darreres novetats.

D'UN FILM A L'ALTRE

★ "Yo, Jerry, Te Tomo, Joan", tal és el títol original de la primera novella de Cleo Lucas, coneguda autora de contes curts, que ha estat filmada per la Paramount, amb Sylvia Sidney i Fredric March en els papers principals.

En llegir la novella els experts de l'estudi reconegueren immediatament les seves qualitats dramàtiques. Per aquesta causa decidiren trasportar-la al llenç.

La cinta porta per títol "Tuya para siempre", i en ella veiem els protagonistes lluitar contra llurs pròpies inclinacions. La novella obtingué un èxit de venda, i ja s'han esgotat tres edicions. La pellícula, per bé que més dramatitzada, segueix fidelment els episodis principals de l'obra original.

Dorothy Arzner, l'única dona directora que té Hollywood, ha tingut ocasió de demostrar en aquest film la seva capacitat d'animadora.

Aquesta producció marca la primera combinació de Sylvia Sidney i Fredric March en un mateix repartiment. Ambdós són ex-artistes teatrals.

★ El dia 18 del mes present s'inauguraren a Hollywood les tasques del Gran Congrés Internacional Paramount, al qual concorreren més de 600 delegats procedents de totes les nacions del món. Els congressistes, que abans havien assistit a l'avant-Congrés realitzat a Nova York, arribaren a la costa del Pacífic en un tres especial Paramount.

El Congrés Paramount, que actualment s'està celebrant a Hollywood, revesteix importància dintre de la cinematografia mundial; tot i que el de Nova York se celebra anualment, aquest de Hollywood, al qual són invitats representants paramountistes de tots els països, sols es realitza cada cinc anys i té per objecte traçar—d'acord amb les suggestions rebudes de totes les parts del món—el pla quinquennal de producció per al vinents cinc anys.

Es indubtable, doncs, que l'esmentat Congrés (al qual assisteix com a enviat d'Espanya i Portugal el senyor M. J. Messeri, director de la Paramount Films, S. A., a la Península Ibèrica) aportarà aires de renovació a la indústria cinematogràfica moderna.

★ El reputat escriptor Dwight Taylor ha acabat l'adaptació cinematogràfica de l'obra "Bargary Coast" (El tràfic de blanques), que Samuel Goldwyn presentarà molt aviat. Perbé que s'havia anunciat que serien estrelles del film Gary Cooper i Anna Sten, darrerament es diu que l'actriu russa, que conquistà el públic americà i anglès en "Nana", farà "Resurrección" amb Frederic March, a les ordres de Rouben Mamoulian, i que la substituirà Gloria Swanson en "Barbary Coast", que treballarà així al costat del popular galan americà.

★ Roy del Ruth ha estat contractat per a dirigir "En busca de un tesoro", la nova comèdia musical de Samuel Goldwyn, de la qual serà estrella l'inefable Eddie Cantor, que hi encarnarà un caçador de feres africanes. Nunnally Johnson, Arthur Seekman i Nat Perrin estan escrivint l'argument del film. Seymour Felix escenificarà els conjunts.

★ Wera Engels, l'actriu europea, ha firmat un contracte per llarg termini amb Reliance Pictures.

★ Pròximament s'estrenaran "Els miserables", l'obra de Victor Hugo, produïda per la casa francesa Pathé Natan i dirigida per Raymond Bernard.

En el repartiment hi ha Harry Baur, Florelle, Charles Vanel, Max Dearly, Henry Krauss, etc.

★ La Comissió organitzadora treballa activament per ultimar els detalls del programa de la festa del "Dia del Cinema", que a judicar per l'entusiasme que s'observa enguany serà millor que les dels anys anteriors.

La data ha quedat fixada per al dia 7 del propvinent mes de juliol.

★ Ha arribat a Nova York, des d'on partirà cap a Hollywood, el nostre amic i distingit director gerent de la Paramount Films, S. A., a Espanya i Portugal, senyor M. J. Messeri. L'objecte del seu viatge és assistir al Gran Congrés Mundial Paramount, que se celebrà a Nova York del 13 al 15 del que som i a Hollywood del 18 al 20.

Abans de partir cap a Nord-Amèrica, el senyor M. J. Messeri fou acomiadat pel personal de la Paramount d'aquí amb un banquet, en el qual es demostrà la confraternitat espiritual que uneix tots els elements de la dita casa distribuidora, i a l'hora dels discursos es feren vots per la feliç arribada i prompta tornada del viatger.

★ Amb la signatura de Loretta Young per al paper de comtessa Wilma, "Caravana", pellícula musical d'Eric Charell per a la Fox, ha estat completat el doble trio d'intèrprets per a les versions francesa i anglesa d'aquesta pellícula.

Charles Boyer, l'actor francès, tindrà el primer paper masculí en les dues versions d'aquest romanç hongarès, amb Loretta Young i Jean Parker com a companyones en l'anglesa i Annabella i Concepció Montenegro en la versió francesa.

Les dues versions seran dirigides simultàniament per Eric Charell, i la resta del repartiment inclou Louise Fazenda, Eugene Pallete, C. Aubrey Smith, Edgar Kennedy i Richard Carle en la pellícula anglesa, i amb Pierre Brasseur, Andre Berley, Lon Tellegen, Carrie Daumery i Louis Alberni en la versió francesa.

CINEMA AMATEUR

Constitució de la Federació Catalana de Cinema Amateur

Per les notes que s'han vingut publicant aquests darrers dies, hem estat informats de la formació d'aquesta Federació, l'existència de la qual era ja una imperiosa necessitat per al normal desenvolupament del nostre cinema amateur, tan esplendent i prometedor.

Pel que sembla, en aquesta constitució hi ha una excepció inexplicable que no dubtem de veure desaparèixer amb el temps, quan l'actuació de la Federació vingui a demostrar pràcticament l'obcecació d'aquests cineistes que, tancats dintre la seva torre de vori, s'obstinen a negar una de les valors més positives del cinema, que és precisament el seu collectivisme.

Diem que l'existència de la Federació era ja una necessitat, perquè creiem, i ho hem pogut constatar, que el nostre amateurisme cinematogràfic té avui ja una importància que s'ha de tenir en compte, i ofereix prou garanties per a sortir dels límits locals, i per aconseguir-ho cal que sigui un organisme superior el que estructuri i dirigeixi aquest expandiment, un organisme que, no essent una entitat determinada, sigui la genuina representació de totes elles, fent així desaparèixer recels i equívocs.

L'obra de la Federació té també la seva preponderant importància en l'instaurar el Concurs Nacional de Cinema, en el qual, i al marge d'altres concursos i concursets, es pugui establir la veritable classificació de la producció, ja que, a la manera d'un campionat anual, el film guanyador d'un tema en el Concurs Nacional podrà ostentar la classificació única, i prescindint dels prestigis de capelleta, contribuirà a fer cada dia més important el nostre repertori amateur, que en adquirir volada forçosament ha de fugir de la tutela d'interessos particulars, sempre mesquins per respectables que siguin.

El que cine entitats hagin coincidit en la formació d'aquesta Federació ens obre l'esperança que aquestes orientacions seran les que animaran la seva actuació, i en desitjar-ho ens plau felicitar els directius d'aquestes entitats, que són: Amics de les Arts, de Terrassa; Associació de Cinema Amateur, de Barcelona; Associació de Cinema Amateur, de Mataró; Centre Excursionista del Vallès, de Sabadell, i Cinemàtic Club Amateur, de Barcelona, que han tingut l'àmplia visió que requereix la responsabilitat de llurs càrrecs.

X.

NOTES CURTES

★ **FRANÇA**

Maurice Tourneur ha de filmar "Mademoiselle docteur".

— "Eugénie Grandet", de Balzac, va a ésser portat al llenç.

— Willy Thunis, el célebre tenor de "Au pays du Sourire", ha de fer el seu debut al llenç amb "N'aimer que toi", que dirigirà Berthomieu.

— René A. Sti prepara "Le rossu", de Paul Féval.

— Gaston Boudés és el "metteur en scène" de "Petit Jacques", de Jules Claretie.

— François Rosay, Jeanne Boitel, Robert Arndux, Maurice Maillot i Jean Galland filmen "Remous", sota la direcció de Gréville.

— Pierre Colombiez roda un nou film de Louis Verneuil, "Una femme ravie", amb Elvire Popesco, Jules Berry, Simone Deguyse i André Lefaur.

— Charles Barrois prepara "Trois de la Marine", de Vincent Scotto, amb Armand Bernard, Larquey, Alibert, Germaine Roger, Rivera Cadet i Arquistapace.

— Jeanne Cheirel, Wanda Gréville, Pierre Dux, Josselyne Gaël, Paul Andral i André Luguet són els intèrprets de "Le monde où l'on s'ennuie", que filma Jean de Marguenat.

★ **ALEMANYA**

Fernand Gravey, Lucien Barrroux i Annie Ducan són les "vedettes" de "Le jeune baron Nehaus".

— Es prepara "La valse de l'adieu", de Chopin. Ja ho esperàvem.

— Sybilla Schmitz, Walter Franck, Walter Janssen i Max Gülstorff són els intèrprets de "Herrscher der Welt".

★ **ESTATS UNITS**

Warren William i Margaret Lindsay han de filmar "The dragon murder case".

— Clark Gable i Joan Craword són les "vedettes" de "Proiane love".

— Lew Ayres serà el "partenaire" d'Alice Fraye en "She learned about sailors".

— Will Rogers i Peggy Woord filmen "Handy andy".

— James Dunn, Claire Trevor i Shirley Temple són els intèrprets de "Baby, take a hour".

— Stuart Erwin serà la protagonista de "The party's ver".

— Serà portat al llenç "Over the river", de Joan Galdsworthy.

— Joan Blondell i Robert Amstrong són els principals intèrprets de "Kansas City Princess".

— Lilian Hàrvey és la "vedette" de "Music in the air".

— Helen Hayes va a filmar "Vanessa", sota la direcció de William Howard.

★ **ANGLATERRA**

Charles Farrell i Virginia Valli filmaran "Beaty ball", sota la direcció de Monty Banks.

— Julius Hagen ha de realitzar "Are you a mason".

— Basil Dean prepara "Ballerina".

— Margaret Sullavan acaba de sortir de Londres.

— Binnie Hale, Gordon Harker, Donald Calthrop, Edgar Kay i Alice O'Day interpreten "La lumière fantôme".

★ **AUSTRIA**

"Menuet", que ara començaran a filmar, és un episodi romàntic de la vida de Mozart.

★ **HOLANDA**

Filmen actualment una pellícula en colors sobre els camps de tlors.

PRIMERS PLANS

★ De tornada de Xina, on ha preparat "The Good Earth", Georges Hill ha explicat els notables avanços que allí ha fet la indústria cinematogràfica. Anualment es roden un centenar de pellícules als diversos estudis, on els actors, directors i escenaristes són tots xinesos. Remarca també que la majoria d'assumptes són moderns, contràriament al drama clàssic xinès. Abunden molt les escenes de music-hall, que recorden les produccions de Hollywood.

★ El Govern d'Austràlia ha fet un projecte de contingents — d'això no se n'està cap govern, avui dia — a base de 1:20.

★ Després d'uns insistents rumors — nosaltres no en diguérem res, perquè això dels rumors ens té escamats — el conegut director alemany Fritz Lang ha marxat cap a Hollywood amb un contracte signat amb la M. G. M.

★ La Paramount — casa central d'América — ha donat a conèixer el seu programa de producció per a la temporada 1934-1935, en la qual realitzarà diversos films en llengua estrangera i en estudis estrangers. Tretze pellícules seran rodades sota la direcció de John W. Hicks, cap de la producció estrangera, que estarà repartida de la forma següent: vuit en francès, quatre en espanyol i una en italià.

★ R. K. O. ha adquirit els drets de l'opereta de Max Gordon "Roberta", dels quals se n'ha tet 65.000 dòlars. No fa gaires mesos la M. G. M. n'oferia 60.000.

Biografies curtes

Lee Tracy. — Nasqué a Atlanta Ga. Té 35 anys. S'educà a l'Escola Superior de Sant Lluis i ingressà a l'Acadèmia Militar d'Oest, però al cap de dos anys abandonà l'uniforme i volgué fer-se metge. Arribada la guerra europea, Tracy servi com a soldat, arribant a tinent de l'exèrcit americà. Llicenciat, tornà a Nova York i es dedicà al teatre. En "Broadway", que es representà fins a 800 vegades consecutives, obtingué un èxit rotund. A Blessed Event aconseguí l'estrellat.

Gloria Stuart. — Nasqué a Santa Mònica, Califòrnia, el 4 de juliol de 1910. S'educà a la Universitat de Califòrnia i completà els seus coneixements artístics a l'Acadèmia Berkeley de Pasadena. Amb la "Universal", Gloria ha rodat "Hombres sin miedo", "El caserón de las sombras", "El infierno en vida", etc. i àdhuc "El hombre invisible".

La Música

NOTICIARI

EL CONCERT DE DEMA

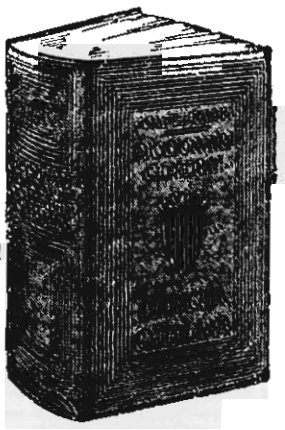
Existeix molta expectació pel concert de demà a la nit, organitzat pel Comité d'homenatge a Gimbernat amb motiu del VIII Congrés de Metges de llengua catalana al Palau de la Música Catalana a càrrec de l'Orfeó. Pau Casals, sota la direcció del seu il·lustre fundador i amb la col·laboració de la pianista senyoreta Dolors Pons i el mestre Baltasar Samper, el qual dirigirà les seves dues dànses mallorquines "So de pastera" i "Ball de la cisterna". L'interès que ha despertat aquest concert és ben justificat, ja que, ultra l'alt prestigi de la corporació musical encarregada del concert, hi ha la vàlua del programa, integrat per obres de J. S. Bach, Schubert, R. Strauss, Eduard L. Chavarri, Fauré, Samper i Garreta.

CONCERT. — El diumenge passat tingué lloc al teatre de l'Orfeó Gracienc el XXVIIè concert anual de deixebles de l'Acadèmia Farga amb èxit brillantíssim. Tots els grups de pianistes i violinistes realitzaren el seu treball amb perfecció admirable, i com a solistes es destacaren les senyoretes Belliart, Duran, Sabaters, Lluch, Esteve, Parés, i el jove Domínguez. El conjunt instrumental de l'Acadèmia "Musica pro Amore Artis", dirigit per Onia Farga, tancà el concert, i interpretà exquisidament la "Cançó de Walther" i Obertura dels "Mestres Cantaires", de Wagner, i mereixeren xardorosos aplaudiments del públic que omplia el teatre.

No podem deixar de dir unes paraules d'elogi a la senyoreta Teresa Borràs, que donà un interessant recital de piano amb motiu d'esser-li lliurat el certificat de fi d'estudis l'Acadèmia Farga, el diumenge dia 20 del corrent a la sala de la Cambra de la Propietat. Posseeix aquesta jove pianista una tècnica perfecta i una gran compenetració musical, com ho demostrà en les obres de Bach, Beethoven, Chopin, Farga, Albéniz i Grieg. Els entusiàstics aplaudiments de l'auditori l'obligaren a tocar algunes composicions fora de programa.

— Al magnífic saló d'actes del Casal del Metge tingué lloc la interessant audició de piano donada per deixebles de Carme Francolí. Hi prengueren part Mercè i Ramon de Dalmases, Eida, Nelly i Miquela Mata, Maria Antònia Valls i Rossinyol, Maria i Concepció Agustí Badia, Josep Lluis i Isabel de Dalmases, Montserrat i Olga Santpere, Montserrat Torrents, Carme Vila, Carme i Maria Rosa Morera, Anna Maria, Glòria i Montserrat Masllorenç, Emília Mora, Emma Bosch, Maria Vilardell, Lilia i Maria Vinyes, Maria Lluisa Pedigó, Maria Lluisa Galobart, Catarina Cuerda i Pilar Mira, aquesta darrera feta ja una veritable concertista, la qual, com totes les altres distingides artistes talgunes no passaven de tres anys) reberen molts aplaudiments de la nombrosa i selecta concurrència que omplia el Casal i que, naturalment, es feren extensius a la tasca de la depurada escola de Carme Francolí.

UN LLIBRE QUE HA D'ADQUIRIR TOT CATALA

Es l'obra cabdal i definitiva del gran filòleg català, el Mestre Pompeu Fabra, en la qual ha treballat més de vint anys

Un volum de 1750 pàgs. magníficament rellegat Pessetes 65 al comptat; a terminis de Pessetes 10 al mes, Pessetes 75.

Si desitja adquirir aquesta obra, talli i remeti'ns el següent cupó

Sr. _____
Carrer _____
Localitat _____
desitja rebre el Diccionari General de la Llengua Catalana i pagar-lo { a terminis / al comptat

LLIBRERIA CATALONIA
Ronda de Sant Pere, BARCELONA

Llegiu LA PUBLICITAT
Propagueu-la!

Llegiu tots els dijous
MIRADOR
publicació de literatura, art i política
ES EL MILLOR SETMANARI CATALA
Preu: 30 cèntims

LES CORTS DE LA REPUBLICA

Sobre la qüestió catalana, pronuncien discursos els senyors Samper, Goicoechea, Rocha, Bau, Cambó, Gil Robles, Martínez de Velasco, Miquel Maura, Lara, Prieto i Azaña i rectifiquen els senyors Cambó i Samper

(*Ve de la primera pàgina*)

Si renuncio a aquesta posició, i m'apresso a iniciar el debat, és per diverses raons, per diversos motius; però entre els més importants, aquest: el d'orientar-lo per portar-lo per camins de serenitat i de templança.

L'assumpte relatiu a la llei de Contractes de Conreu és polític, però sobretot és un problema d'ordre jurídic. Interpretar la llei per a veure la qüestió elevada al Parlament espanyol és un acte polític. També la retirada de la minoria de l'Esquerra és un altre acte polític. Però la part referent a l'acatament de la sentència, i la immediata votació d'una altra llei anàloga, és un acte jurídic.

El senyor GOICOECHEA: Un acte jurídico-penal. (Rumors.)

El CAP DEL GOVERN: Si la qüestió política no s'hagués plantejat, el problema jurídic hauria quedat resolt. El desbordament a Catalunya, els discursos inflamats, discutint l'actuació i competència del Govern i les Corts, i àdhuc suposant que ambdós s'apartin de camins netament republicans, constitueixen actes també jurídics, però el cert és que tenen relació amb els de caràcter polític.

S'han produït dos fets. Què ha ocorregut? Senzillament, que s'ha dictat una sentència pel Tribunal de Garanties, contra la qual la Generalitat de Catalunya ha adoptat aquestes dues postures: Primera, acatament ritual per la Generalitat de la sentència, i segona, reiteració de la llei. Error profund de la Generalitat ha estat reviure la qüestió, perquè pesa més un cos mort per a portar-lo per un llarg, interminable camí a pes de braços. El Govern, des del primer moment, ha actuat amb gran serenitat. No s'ha mogut mai ni s'ha produït per animositat. El problema ha estat objecte de greus meditacions. Sense proposar-l'hi, sense sospitar-ho tansols, i sens dubte sense entrar en els seus propòsits, el cert és que l'acte de la Generalitat pot perjudicar la pròpia Catalunya, i després les altres regions i àdhuc Espanya.

Es evident que aquesta actitud pot perjudicar Catalunya, perquè hi ha un fet, i és aquest: que les Corts Constituents aprovaren la Constitució, l'Estatut de Catalunya, però també aprovaren la Llei creant el Tribunal de Garanties. Ara, en la primera actuació d'aquest Tribunal, en conèixer la sentència, la regió autònoma diu que no li agrada. I pensant pel costat contrari, ¿què hauria succeït si a una resolució d'aquest Tribunal a favor d'una de les altres parts, l'Estat hagués dit el mateix? Així, doncs, no acatant-se, es pot perjudicar la Generalitat, i per tant, la pròpia Catalunya. Pot perjudicar les altres regions, perquè la República, que confià generosa i concedí l'autonomia regional, pot sentir certs recels quan altres regions li ho demanin.

Jo, que sóc d'una regió que espera l'autonomia; jo, que a València he propagat les idees d'aquest caràcter, i que aspiro, en el seu dia, amb els altres companys, a portar el projecte d'Estatut de la meva regió, he de dir que el precedent que ara se sentaria seria funest per a les altres regions. També perjudiquen la República, perquè aquesta pot ésser més o menys liberal, més o menys moderada, àdhuc sentir ànsies de possible renovació, però sempre haurà de basar-se en el respecte al sufragi, en el respecte a la llei i en el respecte als falls dels Tribunals. I la República només pot deixar d'ésser-ho quan qualsevol d'aquests tres principis: respecte al sufragi, a la llei i a les sentències dels Tribunals de Justícia, deixin de complir-se. Quan es falta a la llei per l'Estat, per una regió, per un ciutadà espanyol, llavors no és República, ni tan sols és dret, que és base de convivència social.

Tots estem convençuts que l'Estat espanyol és més fort que la regió autònoma, i amb tot no podria realitzar un acte contra una sentència d'un Tribunal, ni tan sols contra la d'una regió ni contra la d'un ciutadà que recorreguésdavant del Tribunal del contenciós. L'Estat aniria llavors contra l'ordre jurídic si vulnerés la llei, sigui com sigui, derogant normes disposicions per sostreure's del seu compliment. No crec que hi hagi cap diputat que discrepi d'aquestes afirmacions. Davant d'aquesta actitud hi havia dos camins: un, el de la falsa gallardia, el de la falsa energia, el camí de la política; l'altre, el de l'equilibri, el de la ponderació, el jurídic.

Potser pugui dir-se que si ha estat elegit pel Govern aquest camí ha estat per tenir al davant un advocat. No és cert, perquè en l'elecció d'aquest camí, al Govern hi ha hagut completa unanimitat. Els encerts, o els errors, correspondran a tots, i a cada un dels seus components, i com sempre, la història serà l'encarregada de resoldre en els seus errors o en els seus encerts. El Govern no ha sentit la necessitat de fer sentir el seu poder, sinó el de fer complir la Llei. Aquest problema té diversos aspectes. El primer, una espècie de menysprau a emplear les forces, un desig de no emplear-les més que quan no hi hagi més remei, és a dir, el desig sincer de no emplear el remei sinó en moment oportú.

Es això debilitat? No. El que crida i dóna veus i amenaça, aquest és el dèbil; el que és fort s'aguanta i conté la força i procura retenir-la, sabedor que la té i not usar-la i el Poder no la fa sentir, perquè sap els transtorns que podrien produir-se. Però que ningú es faci la il·lusió de destroçar el Poder públic ni necessita ningú i fora d'aquí que exciti el Govern a usar la força.

Vegem el segon problema. Es un problema de dret, i per això correspon a l'Estat donar l'exemple en la forma d'enfrontar-lo. ¿Que se suspengui el traspàs de serveis? ¿Que s'ajornin les compensacions financeres? ¿Però és que el que no s'admet en el dret privat pot produir-se en l'ordre públic? L'Estat espanyol havia de donar una prova de lleialtat al poble català, i no podia mermar el dret de la regió ni el prestigi d'aquell poble. Sap que ha d'actuar així, perquè el Govern espanyol no és la República ni la Generalitat és Catalunya. No. Es una part de la seva representació. I si la Generalitat s'equivoca o s'excedeix, no hi ha dret a què el Govern mermi les facultats de la regió. Així com dels errors del Govern no pot culpar-se a la República, dels errors de la Generalitat no pot culpar-se a Catalunya. No es tracta d'un problema entre la República i Catalunya. El Govern té el deure d'emparar l'Estatut fora de la regió autònoma, àdhuc davant els desencerts dels seus governants. Es tracta com die d'un problema de dret.

Tercer punt. Forma de complir la sentència. ¿A qui correspon complir el fall del Tribunal de Garanties? De les tres jurisdiccions del poder judicial, civil, penal i contenciós, aquesta última correspon al Govern. Però, ¿a qui correspon executar el fall del Tribunal de Garanties? Aquesta qüestió fou discutida en un moment a les Corts Constituents, i s'adverteix l'opinió a la Constitució. Si s'hagués aprovat el vot del senyor Elola, tot estaria previst, i quedaria resolt el problema, ja que s'hi preveia tot el que havia de fer-se quan es declarés la inconstitucionalitat d'una llei. A la llei hi ha un silenci sobre aquest extrem. ¿A qui correspon, doncs, executar els falls que s'han dictat? ¿Al Govern? Jo crec en absolut que no. ¿Podrà, per tant, correspondre al Parlament o al president de la República?

Al Govern el que li correspon, a part l'acatament a la sentència, és proclamar la seva eficàcia i ésser una mena de coadjuvant. Com? Primer, considerant nulla la Llei de Conreus. Segon, obligant aquesta apreciació a tots els organismes de l'Estat. Tercer, emparar el dret dels reclamants. Quart, exigint responsabilitat a tots en aquest sentit. El Govern no ha volgut tenir cap pressa. Esperava amb serenitat i transigència per a tots perquè es formés l'estat de consciència necessari, encara que la qüestió afectés tot Espanya. El Govern—afegeix amb veu enèrgica—no ha perdut cap element de poder.

El senyor GOICOECHEA: Demano la paraula.

El CAP DEL GOVERN: Mentrestant preparava, segur de la seva autoritat i poder, l'acatament a la sentència. Es parla de moviments d'armes. Contra qui? ¿Contra el poder estatuit a Catalunya? I per què, ¿si a aquest correspon el manteniment de l'ordre? Contra el poder central? Jo no infereixo aquesta ofensa als governants de Catalunya. Les mesures que s'adoptin i les precaucions que es prenguin són per a defensar l'ordre públic. D'altra manera no serien dignes representants d'aquella regió. Es veu de tal forma l'ús i abús dels armaments als partits, a les organitzacions, aquí i en altres països i àdhuc a la regió autònoma, que el Govern es proposa portar a les Corts un projecte de llei, encara que en això es jugui la seva popularitat. Perquè és molt més abnegat reprimir les passions i conduir el poble, que és un infant, fins i tot contra les seves passions i els seus sentiments, que no impulsar-lo per camins equivocats.

No hi ha cap comparació entre l'ocorregut amb Cuba i a Catalunya. (UNA VEU: ¿Qui ho ha comparat?) Perquè Cuba estava lluny del cor d'Espanya, i el que llavors es considerava patriòtic, que era no concedir l'autonomia, era precisament el no patriòtic. L'actuació dels veritables patriotes fou defensar l'autonomia. Considero necessari no formular cap amenaça ni contra del dret de la regió autònoma, ni en aquests moment que està plantejada aquesta qüestió. El propòsit del Govern és el de resoldre aquesta qüestió en harmonia, partint de l'acatament de la sentència. La fórmula de solució s'entreveu només en el compliment estricte de la Constitució i de l'Estatut.

En el moment oportú, el Govern portarà a les Corts el problema perquè es resolgui. El Govern té l'obligació de portar ací la solució, de procurar per tots els mitjans que acabin les discrepàncies, però cal que s'obri un paréntesi en el debat i es retiri la proposició de la minoria de Renovació Espanyola. No pretén ara el Govern un vot de confiança, que en tot cas ja recaptarà quan ordeni el compliment de la sentència als òrgans jurídics encarregats de fer-la complir, i exigint responsabilitat als funcionaris que no la compleixin. Mentrestant, jo em sotmeto a la deliberació de la Cambra, puix que s'ha de tenir en compte que els pressupostos estan acabant-se i que el termini acaba. El Govern no defuig les seves obligacions. Les compleix en aquest moment com sempre. (Rumors.)

El senyor CANO LOPEZ: El Govern no compleix amb el seu deure. Això és una claudicació.

El CAP DEL GOVERN acaba manifestant que se suspengui la qüestió fins que el Govern reclami aquesta confiança del Parlament. (Aplaudiments i algunes protestes dels monàrquics.)

PARLA EL MONARQUIC SR. GOICOECHEA

El senyor GOICOECHEA: Comprendrà la Cambra i el senyor president del Consell la necessitat de tractar de la qüestió. El Govern ha reduït les proporcions del conflicte a un modest problema jurídic. Aquest existeix; però hi ha també la necessitat d'una actuació del Govern que impedeixi que Espanya arribi a un estat de balcanització. Tenim l'obligació de tornar integrament el patrimoni nacional als nostres fills.

El senyor PEREZ MADRIGAL: Ja l'hem tornat sense els Borbons.

El senyor GOICOECHEA: El conflicte es plantejà per l'excitació de tots els grups de dretes al Govern perquè presentes el recurs d'inconstitucionalitat, al qual se sumaren àdhuc alguns radicals. El Parlament s'havia de felicitar de l'acord del Govern d'impugnar la llei davant el Tribunal de Garanties, i encara que la sentència fos absurda s'hauria d'acatar, puix que cal tenir en compte que el Tribunal de Garanties és l'únic nexe que existeix entre el poder central i la Generalitat. No es tracta ara d'atacar l'Estatut, sinó de fer-lo complir. Presentàrem la nostra proposició, perquè enteníem que s'havia d'enfortir el Govern per a la conservació de la unitat nacional i perquè el Parlament es fes ressò del sentir nacional en aquest assumpte. No es tracta d'altra cosa, ni tan solament del nostre propòsit de fer la unitat nacional millor que els reis catòlics.

El President del Consell ha dit que havia usat de tots els mitjans de què disposava per a reduir els rebels. (Rumors.)

El senyor SAMPER: Jo no he dit això.

El senyor GOICOECHEA: Anem a suposar que el President té mitjans sobrats, i jo pregunto si, després de deixar passar alguns dies, està disposat ara a utilitzar-los. Jo he dit des del primer dia que s'han realitzat tals actes a Catalunya, que davant d'ells és impossible de tancar els ulls. El senyor Companys arribà un dia a la Generalitat portant en el seu automòbil les banderes republicana i la catalana. El públic va treure la republicana i la destroçà, i només quedà la catalana. (Rumors.)

El senyor PEREZ MADRIGAL: Exacte. Tot això ho he vist jo.

El senyor GOICOECHEA: El problema podrà tenir diferents matisos, però el fet és que s'ha excitat a la guerra contra Espanya. En l'enterrament del senyor Macià hi hagué una veritable desfilada de banderes separatistes.

El MINISTRE DE MARINA: Això no és cert. Tan perjudicial per a Espanya són "Els segadors" com "La marcha de Cádiz" que està entonant la V. S.

El senyor GOICOECHEA insisteix en què hi ha un moviment separatista dirigit per la Generalitat, i diu que s'ha jugat a l'equívoc des del Govern de la regió autònoma. El Govern ha dit que s'ha de complir la sentència per mitjà del seu òrgan judicial. ¿Com la va a fer complir si els òrgans de la regió autònoma no obeeixen ja? No hi ha més solució que la incantació immediata dels serveis d'ordre públic, com autoritza l'Estatut. Acusa la policia de Barcelona d'haver volgut assassinar a Barcelona el doctor Albiñana.

A Catalunya s'està desarmant ara el Sometent, però el Sometent contrari a l'Esquerra, mentre existeixen armes i material de guerra. 81.000 armes llargues i 13.000 armes curtes. Hi ha una gran massa de gent armada, formada pels d'Estat Català, els "rabassaires", la policia i altres persones dependents de la Generalitat. Aquest exèrcit armat ha rebut el nom dels "100.000 fills de sant Lluís" d'acord amb el nom del president de la Generalitat. Acaba manifestant que cal que el Govern es defineixi en forma clara sobre aquesta qüestió, que no pot quedar en la forma ambigua en què l'ha volgut deixar el cap del Govern.

El senyor ROCHA: Insisteix a afirmar que en l'enterrament del senyor Macià no hi hagué res denigrant per a Espanya. Hem de tenir present l'ocorregut fa 40 anys, quan Pi i Margall parlava patriòticament de la concessió de l'autonomia a Cuba.

El senyor PRIMO DE RIVERA: —Amb això la V. S. pot fer gàrgares. (Forts rumors.) (Els radicals protesten i hi ha un escàndol que dura llarga estona.)

El PRESIDENT DE LA CAMBRA: —Aquestes paraules no constaran en el Diari de Sessions.

El senyor PRIMO DE RIVERA als radicals que l'increpen: —Estic disposat a discutir amb vosaltres, un a un quan i on vulgueu. (Continua l'escàndol.) Diversos radicals es dirigeixen cap a la porta sense que el senyor Primo de Rivera es mogui del seu escó.

El MINISTRE DE MARINA acaba dient que no es pot resoldre el problema català sinó amb amor i comprensió.

El senyor BAU intervé breument.

INTERVENCIÓ DEL SR. CAMBÓ

El senyor CAMBO creu que el senyor Goicoechea té raó en dir que el problema català tal i com està plantejat és un greu problema polític. Recorda que els mateixos catalans que legislaren i redactaren la Constitució, l'Estatut i la llei del Tribunal de Garanties són els que al Parlament català han aprovat la llei, una llei que contraria en un tot allò que legislaren anteriorment.

El problema de competència de poders està plantejat amb anterioritat d'una manera latent. Per això aquesta minoria, que advoca per una autonomia més ampla per a Catalunya, creu que el Parlament espanyol solament ha d'intervenir per portar la llei de Conreus al Tribunal de Garanties, i aquest declararà la seva inconstitucionalitat. Per això recapto per a la Lliga tota la responsabilitat d'aquesta iniciativa, encara que ens carregui tota la impopularitat que l'Esquerra està llançant contra nosaltres? Quina és l'actitud de la Lliga davant aquest problema? Jo no tinc paper quk proclamar-la aquí, puix que la signà al Parlament de Catalunya el president de la Lliga, senyor Abadal, que en el moment més difícil realitzà l'acte més formidable de catalanitat que s'hagi organitzat.

Quan no es compleixen els falls de l'òrgan superior de la República, aquesta s'esquerda, i amb ella l'Estatut i la Constitució. I jo parlo així perquè crec que faig un bon servei a la República. A mi em sembla que aquest és un problema absolutament de tots. Per tant crec que no procedeix la qüestió de confiança, que tan sols ha de venir davant un acte del propi Govern. He de recordar les diverses actituds observades pel nostre partit davant les Corts anticatalanes. Jo vaig fer a Madrid i a Barcelona campanyes catalanistes, i declaro que em dol que aquí a Madrid s'alcin veus a demanar la derogació de l'Estatut i a mermar l'autonomia de Catalunya, màximum quan es van comprometre en les seves campanyes electorals a respectar l'Estatut mentre fos llei.

Hi ha gents que no són ni de l'Esquerra ni de la Lliga i que faran, si se'ls excita al Parlament Català i el Govern espanyol, que siguin enemics de guerra; i això no. El sentiment catalanista sempre ha estat noble i pur. No l'exciteu. Ataqueu-me a mi, ataqueu la Lliga, ataqueu l'Esquerra, però no ataqueu mai Catalunya, perquè seria perillós excitar el seu sentiment nacionalista. (Aplaudiments.)

Diu que sempre ha sostingut que era molt pitjor atorgar l'ordre públic a Catalunya autònoma en els primers moments de l'autonomia perquè els partits dominants podien tenir la temptació de servir-se de la força per a combatre els seus adversaris polítics.

Per això, senyor Goicoechea, considero equivocat el criteri que la V. S. sustenta de propugnar per una solució de violència per a resoldre el plet català. Els catalans no han de torbar al Parlament espanyol amb les seves querelles, i per a facilitar l'aplicació de la Llei de Contractes de Conreu caldria derogar uns preceptes a la Reforma Agrària, inclosos en aquesta a petició dels membres de l'Esquerra. (Aplaudiments.)

EL SR. GIL ROBLES VOL DEROGAR L'ESTATUT

El senyor GIL ROBLES diu que fixarà la posició de la Ceda sense anar pels camins marcats per altres minories. No es tracta que aquesta Cambra sigui àmpliament autonomista, sinó que aquells que es s'anomenen amics de Catalunya vinguin aquí a defensar els ideals que altres vegades sustentaren i que tantes vegades s'han dit fora d'aquí, així com que les Corts són enemigues de la República. (Aplaudiments.)

El senyor ALONSO: Visca la revolució i la República social. (Els socialistes contesten a aquest crit, amb protestes de les dretes.)

El senyor GIL ROBLES: Nosaltres no anem contra l'autonomia ni contra l'Estatut català, però creiem que aquest ha d'esser derogat per una llei d'aquesta Cambra.

Hi ha hagut rebellia davant del Poder públic per part de la Generalidad, i no compartim la teoria del senyor Samper relacionada amb què hi hagué acatament formulari. No és veritat. Nosaltres afirmem que no és pot pactar de potència a potència, perquè el Poder regional és inferior al central, i se sentaria per a l'esdevenidor un precedent funestíssim.

Coincideix amb el senyor Samper en què cal complir la sentència, la Constitució i les lleis. També estic d'acord amb què cal concedir, pel Parlament, poders extraordinaris al Govern. Res de violències, res d'actes de força. Que es compleixi la sentència, la Constitució i les lleis de l'Estat. Fins aquí coincidim, però en tot l'altre no. Ho lamento, perquè la política de centre que el Govern venia desenrotllant, és convenient al país.

... [illegible]

Per tot el que deixo apuntat, i dintre d'això la V. S. pot aplicar la fórmula jurídica que desitgi, donarem els nostres vots al Govern. (Aplaudiments.)

EL SR. MARTINEZ DE VELASCO

El senyor MARTINEZ DE VELASCO, pels agraris, coincideix amb amb els arguments i apreciacions que ha exposat en el seu discurs el senyor Gil Robles, per entendre que el fall del Tribunal de Garanties ha de complir-se en totes les seves parts.

EL SR. MAURA EN DEFENSA DE L'ESTATUT

El senyor MAURA (Miquel), pels conservadors, pregunta a què ve aquesta sessió en què es tracta de temes tan greus, però ningú no sap per què. Els caps de minoria no tenen res a dir aquí. Només el cap del Govern és que ha de dir el que cal fer. Es tracta d'un plet fonamentalment polític, però si la sorpresa continués, es convertiria en un plet nacional. Començà en una cosa minúscula, de caràcter local; es transformà en un plet entre esquerres i dretes a Catalunya, i ara el plet és entre el Poder central i el regional. Bona l'heu feta. (Rialles.)

El senyor PRIETO: Així ho diu la proposició presentada.

El senyor MAURA segueix assenyalant els errors que al seu judici va cometre el Govern, i diu que un cop comès l'acte de rebellia per part del Parlament català, el Govern ni pot ni ha de dialogar amb la Generalitat de Catalunya; però el senyor Samper va perdre lamentablement el temps abans que l'acte de rebellia es causés. Per això considero que el Govern no pot merèixer la confiança. Jo no vaig votar l'Estatut, perquè creia que fomentava el separatisme i perquè creia que l'Estat quedava inerm davant la Generalitat. En el primer confesso que em vaig equivocar, perquè em sembla que l'Estatut lleialment aplicat acabarà amb el separatisme. ¿Que hi hagué moments antiespanyolistes a Catalunya, arran de la retirada de l'Esquerra del Parlament espanyol? Naturalment. Però, ¿és que es pot desarrelar en dos anys el sentiment antiespanyolista sembrat aquí durant tants anys? No. Això només s'aconseguirà amb una noble aplicació de l'Estatut.

En el segon punt no em vaig equivocar, i aquí teniu el Govern que és impotent per a resoldre el conflicte. Censura l'actuació del Ministeri pels absurds constants que ha comès, i afirma que el senyor Samper no ha dit a la Cambra el que pensa fer en aquest cas, però el que abans ha proposat, que consisteix a derogar una part de la Reforma Agrària, no és cap solució.

I anem a marcar els graus de les torpors comeses.

UN DIPUTAT RADICAL: Quina llàstima que la V. S. no sigui cap del Govern!

El senyor MAURA: Tot arribarà (rialles). Quan va anar-hi per la primera llei de conreus al Parlament català, el Govern romania tranquil i assossegat, ¿per què no recaptà per a ell legislar sobre aquest punt en aquests moments? I en parlar així no em refereixo exclusivament als qui seuen al banc blau, ja que no hem d'oblidar que són els fills del senyor Lerroux (rumors contradictoris). Jo no crec que hagi estat el senyor Cambó el qui hagi suggerit aquesta iniciativa al cap del Govern.

Termina dient que el Govern no ha de comptar amb els seus vots per a continuar en aquesta situació. (Aplaudiments.)

UNA MANSA INTERVENCIÓ DEL SR. LARA

El senyor LARA intervé per marcar la posició dels radicals demòcrates. Declara que ha de complir-se la sentència del Tribunal de Garanties Constitucionals respecte al plet català.

EL SR. PRIETO AFIRMA QUE SI CATALUNYA S'AIXECA NO ES TROBARÀ SOLA

El senyor PRIETO, en nom dels socialistes, recull una frase del senyor Gil Robles dirigida al senyor Cambó en la qual diu que alguns elements intentaven provocar una baixa maniobra, i ho nega terminantment.

Qualifica d'interpellant el Govern i el Sr. Goicoechea, els quals adreçaren alguns requeriments als seus aliats en les eleccions, agraris i Ceda, perquè el secundessin. Nosaltres no ens hem oposat que aquesta llei anés al Tribunal de Garanties, i només hem intervingut breument quan l'Esquerra es retirà del saló, car en gran part coincidim amb ella. Aludeix el senyor Calvo Sotelo, i diu que el seu requeriment al Govern perquè plantegés aquest problema era reglamentari. Tampoc no vam intervenir en això; però crec que alguns sectors del Parlament no han mesurat la gravetat d'aquest problema. ¿Anem a aprofitar la seva magnitud per a enderrocar el Govern i que aparegui un altre estadista desconegut que seguei-xi el camí iniciat? No. No és aquesta la nostra actitud.

Recordo que el cap del Govern digué l'altra tarda que ja tenia una fórmula per a resoldre aquest problema. Nosaltres ens vam limitar a dir que l'apliqués. Aquesta és la nostra actitud davant aquest conglomerat amb el qual el senyor Samper acostuma celebrar consells de tant en tant. (Rialles.) Fa veure que al Tribunal de Garanties han guanyat el plet els elements que estan esverats del seu propi èxit. ¿Pot haver-hi fracàs més gran? Aquest era un plet local que ha agreujat la intervenció del Poder central. Catalunya arribà a un estat d'hiperestèsia. Aquest estat no es podia remeiar si no era amb mires comprensives. I aquest plet local s'ha convertit en nacional gràcies a la intervenció del Govern.

El senyor Cambó ens ha dit heroicament que la responsabilitat d'aquest plet és totalment seva. Mal casa aquesta afirmació amb la que féu el senyor Samper, que la iniciativa del recurs davant el Tribunal de Garanties era seva. I jo, francament, he de dir que a no ésser per suggeriments i pressions de la Lliga i de la CEDA, la V. S. no s'hauria atrevit a realitzar aquest acte. Insisteixo en què només es tractava d'un plet local i casor, i que ha sofert una greu transformació per la passió. Crec que aquest és un problema polític i que jurídicament no té solució. Responent a un suggeriment del senyor Cambó, he de dir que el fall del Tribunal de Garanties em sembla totalment injust, i que Catalunya, en l'actitud que adopta pel seu òrgan adequant té raó. (Rumors contradictoris.)

Afirma que no és el primer raonament que s'ha produït entre la Generalitat i el Govern de la República, des de la seva implantació, però ara la rotundidesa de la topada es molt major, i em sembla que això es deu únicament a què abans la República es concebia d'una altra manera. (Aplaudiments dels socialistes i de les esquerres.) Es lamenta que el senyor Goicoechea hagi considerat fets no tots exactes, i dirigint-se al senyor Cambó, li diu que reconeix les seves qualitats financeres, però també reconeix les seves profundes equivocacions en política. Ha de recordar també que el mateix senyor Abadal fou el que digué a l'Ateneu de Barcelona que l'autonomia era poca la que es concedia a Catalunya amb l'Estatut. Es dirigeix als republicans, i els diu que vegin la situació en què les forces governamentals i la republicana es colloquen, puix que es podria socavar la República. Explica que el capità Piandu, que és l'únic capità de les forces d'assalt de l'Estat a Catalunya, en ésser requerit pel senyor Carreres i Ponç en nom del Govern demanant-li què faria, cas d'una revolta a Catalunya, si es posaria contra la Generalitat o a favor del Govern, va dir que ell contra la Generalitat no s'hi posaria i que davant d'aquesta resposta, a aquest capità se l'ha cridat a Madrid i fa vuit dies que està detingut. (Aquestes manifestacions del senyor Prieto causen gran sensació a la Cambra.) I dóna la casualitat que el secretari del Jutjat que processa el republicà capità Verdor està complicat en els successos del 10 d'agost de 1932.

Respecte als successos d'Amposta, he de dir que el sots-secretari de Finances envià un telegrama a l'alcalde dient-li que els carrabiners es posarien a les seves ordres, i els caps d'aquestes forces evitaren que per aquesta ordre idiota i absurda es produïssin topades sagnants entre la guàrdia civil i els carrabiners. (Alguns diputats de la CEDA interrompen, i el senyor Casares els contesta airadament. La CEDA i el senyor Albiñana repliquen l'ex-ministre de la Governació, i es produeix un incident que evita la Presidència.)

M'estranya que el senyor Cambó, en els seus afanys Eurialistes i legalistes, no preveiés que a Catalunya, el seu poble nadiu, es produiria un moviment sentimentalista com el que hem sentit aquesta tarda. El que passa és que davant determinats assumptes s'obliden alguns elements de llur sentimentalisme. Els nostres correligionaris es miren en el mirall d'altres regions espanyoles que han sofert la derogació de lleis que semblaven tan incommobibles com l'Estatut, i no es fien de les prometeces de Gil Robles i Cambó, i a nosaltres no ens interessa aquest Govern, perquè ens va treure de la legalitat de l'equip del banc blau. I no tenim autoritat per a dir a les nostres masses que exerceix el sufragi. Ens solidaritzem amb tot amb les esquerres i socialistes catalans. Es destitueix els elements socialistes com en els temps més oprobiosos de la monarquia. Ens treuen de la legalitat, i es vol treure Catalunya (rumors). I per acabar, si Catalunya s'aixeca, us advertim que no es trobarà sola (grans aplaudiments).

El senyor AZAÑA, per l'Esquerra Republicana, diu que els senyors Prieto i Miguel Maura li han estalviat gran part de la seva intervenció. Aquest problema, que ha sobrevingut tot el poble català i ha preocupat quasi tots els espanyols, no es resol esperant l'aiguabarreig, per tal que, pels seus entrefilxos, treure una fórmula jurídica per aplicar-la al problema. No. I ja que el Govern ens ha defraudat amb la seva actuació, he de dir que no s'ha d'exaltar injustament el patriotisme allà i aquí. Jo sento haver de dir aquí que de nou cal traçar una línia divisòria, i si cal enfonsar-la perquè cadascú ocupi el lloc que li correspongui.

Nosaltres els republicans hem vingut assistint a una obra política, pitjor o millor inspirada amb resignació, però tenint la seguretat que en el terreny republicà sempre es trobaria una clara visió. Estem assistint a una obra política de difamació de la labor anteriorment produïda per la Cambra Constituent. I aquesta pot restaurar-se en una altra etapa legislativa, efímera com totes elles; però el que no pot resoldre ni una Llei ni una etapa legislativa és la ferida oberta al poble català, que és el poble espanyol. Però amb aquesta actuació no anem en lloc.

Un DIPUTAT DE LA CEDA: Hi van haver altres ferides més grans.

El senyor AZAÑA: La V. S., senyor president, ens va parlar d'una fórmula per a resoldre el plet català, per què no ens la diu? I si no la coneix, per què parla d'ella? També ens va parlar confusament de no sé quins Poders demanats al Parlament. Jo suposo que en el cas que la Lliga hagués anat amb una majoria al Parlament català, no hauria recorregut al Tribunal de Garanties. Però es tractava de l'Esquerra i el recurs no s'ha fet esperar. A mi no em sembla malament que es recorri davant l'alt Tribunal, però he de dir que si fos el senyor Cambó el que hagués recorregut, el plet s'hauria plantejat en altres termes i el Govern no estaria assustat de la seva pròpia obra, i el plet seria únicament local. Ara els catalans es queixen que no es tracta la seva autonomia amb les [illegible] racions degudes. En discutir-ho els uns i els altres, s'enfronten i discuteixen, però es queden més cap ací.

Vull reconèixer que el senyor Maura ha tingut una grandesa d'ànima en reconèixer els seus errors. Hi ha grandeses que tan sols les poden comprendre alguns elements als quals no cega la passió ni la vanitat. Els catalans no protesten contra Espanya, sinó contra la política del Govern, inepte per a la resolució d'aquest problema. Nosaltres convivint amb el poble català hem après a estimar-lo, i per tant ens unim a ell, i no consentirem que es mermin els seus drets, i la unió entre tots és el que aneu a destruir, sinó l'heu destruït ja.

No es tracta d'un problema català, sinó d'espanyols republicnas, perquè Catalunya és l'únic que queda en peu de la República, i com que no ho comprenen no poden resoldre-ho. Perquè ¿què farà amb un decret el president del Consell? ¿Va a fer de comte-duc de Olivares? (Rialles.) Per resoldre aquest problema fa falta comprensió. Rectifiqui la V. S. la política en aquest punt, i encertarà, perquè l'error pot ésser de la V. S., i us direm que us equivocàreu. La desgràcia serà per a tots els espanyols, i per la nostra part he de dir que l'acció està resolta. Tingui cura la V. S., perquè la responsabilitat del problema només és vostra. (Les esquerres aplaudeixen.)

El senyor CAMBO rectifica i assegura que aquestes Corts no són enemigues de Catalunya ni de l'autonomia, com s'ha fet creure en aquella regió.

Es dirigeix al senyor Prieto i afirma que el recurs de competència no fou plantejat legislativament, i que aquest no ha estat l'origen del conflicte. Ha estat l'anell d'una cadena...

El senyor PRIETO: Que la V. S. es col·loca al revés.

El senyor CAMBO. No és això. Començà el conflicte a les Corts Constituents.

El senyor PRIETO: Es clar, si no s'hagués concedit l'Estatut no hi hauria hagut problema.

El senyor CAMBO manifesta que l'Estatut que es concedí a Catalunya no és tot l'ampli que necessitava la regió autònoma. Als que ara parlen tant de l'Estatut i d'esquerres, he d'indicar-los que l'Estatut estigué a punt de naufragar a les Corts Constituents.

El problema s'ha plantejat per un fall del Tribunal de Garanties, i aquest Tribunal fou votat sota l'èxida del senyor Azaña. Acaba dient que l'autonomia concedida a Catalunya pel senyor Azaña es exactament igual a les concedides arreu del món, amb l'agravant que aquesta té un topall molt perjudicial per a la regió autònoma.

EL PRESIDENT DEL CONSELL: Rectifica i insisteix en els seus anteriors arguments i afirma novament que solament tracta d'aprovar els pressupostos i després d'això presentarà la fórmula resolutòria. No hi ha res d'això.

Respecte al que afirma el senyor Maura de la inconstitucionalitat del projecte pel termini de la seva presentació, he de dir que no hi hagué ni una sola protesta fins que el fall del Tribunal es veié que havia stat desfavorable.

El Govern recapta per a ell tota la responsabilitat de la iniciativa de la presentació del recurs, ja que és iniciativa d'ell mateix. No podia presentar-se el recurs abans de votar-se la llei ni abans de procedir contra ella. El govern no actuà impremeditadament en aquesta qüestió. S'assessorà en el Consell d'Estat i davant altres organismes tècnics.

Rebat alguns dels arguments exposats pel senyor Maura i nega que tots els recursos del Govern siguin una sèrie de equivocacions en perjudici de Catalunya. Vosaltres no podeu parlar en nom de Catalunya. Vosaltres, que dèieu que la República era solament el Govern del senyor Azaña, com si la República no fos alguna cosa més que estigués per damunt de tots nosaltres (Grans aplaudiments. Acaba dient que a Catalunya no la representa ni la Lliga ni l'Esquerra, i per això el Govern en cooca en un just mitjà per a efensar la República i l'autonomia. (Aplaudiments.)

Se suspèn aquest debat i s'aixeca la sessió a dos quarts dòonze de la nit.

Serà substituït el nunci?

Madrid, 25.—El periòdic "Luz" diu que circulen rumors de substitució de monsenyor Tedeschinf per l'actual Nunci a Bèlgica, monsenyor Nicara.

Recorda que fou designat per a la Nunciatura a França, i se li negà el placet. Per bé que no creu en aquesta substitució, diu que si fos cert, Espanya no hauria d'acceptar monsenyor Nicara.

Llegiu LA PUBLICITAT
Propagueu-la!

mallafré sastre ronda sant pere 24 telefon 18835

El fracàs de la "sesión patriótica"

Tot queda igual, i sembla que el Govern espera aprovar els pressupostos per a dimitir

Madrid, 25. — El president del Consell ha estat interrogat pels periodistes sobre la seva respecte al debat d'aquesta tarda. Ha contestat que n'estava molt satisfet, perquè en un debat tan delicat com aquest no s'ha produit cap manifestació que hagi pogut dificultar una solució harmònica. Contestant altres preguntes ha dit que no se celebrarà Consell fins demà passat, i que demà despatxarà amb el president de la República, al qual sotmetrà la firma del Consell d'avui.

VISQUES AL GOVERN I A GIL ROBLES I VISQUES A LA REPUBLICA

En terminar la sessió i abandonar el saló de sessions, el president del Consell ha estat voltat per diputats cedistes, radicals, agraris, de la Lliga i reformistes, en quals l'han aplaudit i han donat visques al Govern i a Gil Robles. Els diputats han acompanyat el president del Consell tins al saló de ministres amb les mateixes manifestacions. Un altre grup format per diputats socialistes i d'esquerra també ha ovacionat i ha donat visques a la República. D'aquest grup han sortit alguns crits contra el Govern i els homes incomprensius.

QUI NO S'ACONTENTA ES PERQUE NO VOL

El ministre de Governació, en abandonar la Cambra, ha manifestat als periodistes que el triomi del Govern ha estat rotund, i que la maniobra de les esquerres en el problema de Catalunya, per absurda i ridícula, ha fracassat.

CENSURES A L'ACTITUD DELS RADICALS DEMOCRATES

Entre alguns diputats radicals demòcrates hi havia algun disgust perquè el senyor Martínez Barrio no ha intervengut al debat i ha deixat que ho fes en nom de la minoria el senyor Lara, el qual no ha dit res interessant i ha mostrat una actitud indecisa. Havia de collocar-se — deien —davant el Govern i resoltament al costat d'Azaña. Aquesta és la nostra posició i no altra.

El senyor Just ha dit el següent:

—Blasco Ibáñez, en un article publicat a "El pueblo", de València, lamentant el que ocorria a la Cambra francesa abans de l'arribada de Rousseau i Combes, amb les seves lleis de rica substància republicana, deia que no podia ésser mé slamentable per a la República: predominaven els elements monàrquics i els que anomenant-se republicans tenien un sentiment monarquitzant. El Poder de la República estava mediatitzat per l'Església i pels generals del tipus d'aquells que falsejaven documents com en l'assumpte Dreyfus, i els republicans com Gambetta eren injuriats, vexats, pel sol delicte d'ésser bons republicans.

La Cambra de la República, interrompent el senyor Azaña, prenent a broma els passatges més bonics del discurs de Prieto, oferia el mateix tristíssim espectacle. Semblà un delicte ésser republicà, i semblà també un delicte reconèixer que el darrer baluart de la República és Catalunya.

Jo confio, amb tot, que es reaccionarà. Les dretes i els republicans amb esperit monarquitzant, que ara s'emanen que s'entri a sang i a foc a Catalunya, seguint la mateixa torpitud política de la Monarquia, hauran d'ésser el major i més eficaç estímul per a aquesta reacció precoma en el país a favor de la República, creadora i audaç, amb esperit revolucionari, com nasqué el 14 d'abril.

GIL ROBLES ES CONSIDERA EL PARE DE LA FORMULA

Mentre s'inicialva el debat politic sobre Catalunya, els periodistes han celebrat diverses entrevistes amb algunes personalitats. S'han entrevistat amb el senyor Gil Robles, al qual han preguntat si era l'autor de la formula que tenia el Govern. El senyor Gil Robles ha dit que la fórmula era el resultat de les entrevistes celebrades amb el senyor Samper, pero a les quals concorregueren també altres politics. Jo vaig parlar amb el senyor Samper sobre l'assumpte la matinada de divendres i la matinada de dissabte. Podria ésser que el Consell de dissabte s'hagués supes a conseqüència de les meves gestions.

La fórmula consisteix en què es respecti a tota costa el fall del Tribunal de Garanties, però sense estridències ni topades ni guerres civils, i naturalment, sense faltar a l'esperit de l'Estatut.

EL QUE DIU EL SR. BARCIA

El senyor Barcia ha dit:

—Aquest fet, suscitat pel Govern, ha estat una imposició més d'aquesta pressió antirepublicana de les dretes parlamentàries. Per això estem al costat de Catalunya, perquè així defensem la República, davant dels seus enemics. Porta avui l'assumpte al Parlament per una pressió de les dretes per tal de retardar l'aprovació dels pressupostos, i amb això la solució del problema politic.

EL SR. ROCHA ES FELICITAT

En sortir als passadissos el ministre de Maria, senyor Rocha, ha estat felicitat per la seva intervenció en el debat i per la correcció amb què ha contestat a les paraules que li ha dirigit el senyor Primo de Rivera.

En general es qualificava amb alguna duresa el senyor Primo de Rivera.

El senyor Rocha, davant un grup de diputats i periodistes que el felicitaven pel que havia dit al saló de sessions, ha dit que ço que més havia fomentat el separatisme català fou precisament el dictador Primo de Rivera. No convé emmetzinar el problema ni així ni allí.

Ha acabat dient el ministre de Marina que el Consell celebrat aquest matí l'havien dedicat tot a l'examen del problema català.

LA POSICIO DEL GOVERN ES INSOSTENIBLES

S'insistia a afirmar als passadissos de la Cambra entre els diputats ministerials que una vegada aprovats els pressupostos es tancarà el Parlament. No es creu que el pressupost d'Instrucción Pública ofereixi moltes dificultats, puix que després de la fórmula trobada en la Comissió s podrà aprovar en dues sessions. Els diputats contraris a l'actual situació deien: El Govern està en posició cada dia més insostenible. S'ha sostingut aquesta tarda perquè la magnitud del problema era molt superior a la seva capacitat i possibilitats; però una vegada aprovat el Pressupost, es donarà pas a una altra situació.

¿Es constituirà un govern majoritari al qual participarà el Sr. Cambó?

Madrid, 25. — Entre els rumors circulats aquesta tarda als passadissos es deia que les minories governamentals tenien el decidit propòsit d'anar a la formació d'un Govern majoritari, del qual formarien part els radicals, la CEDA, els agraris, els liberals demòcrates i la Lliga, per bé que respecte d'aquest darrer, s'assegurava que s'hi oposava el senyor Cambó.

Els periodistes han interrogat el senyor Melquiades Alvarez, i aquest ha dit:

—Es inexacte que el senyor Cambó no estigui disposat a collaborar en un Govern majoritari del qual es parla. El que hi ha és que el seu ànim no està decantat a fer-ho, però si les circumstàncies ho manessin ho consultaria amb la seva minoria, i aquesta seria la que diria la darrera paraula.

El periòdic que dóna aquesta versió, que és "La Epoca", assegura que no recull els altres rumors que han circulat aquesta tarda, perquè alguns d'ells són de molta gravetat.

El Consell de Ministres extraordinari

Madrid, 25. — El Consell de ministres extraordinari ha començat a tres quarts d'onze i ha acabat a les dotze en punt. No hi ha assistit el ministre de la Guerra, senyor Hidalgo, per trobar-se absent. En sortir els periodistes han parlat breument amb els ministres, i el de Governació ha manifestat que la censura de premsa havia acabat i que immediatament s'havia signat l'oportuna ordre.

El senyor Iranzo ha facilitat als informadors la nota oficiosa, de la qual extraiem el que segueix:

"El Govern ha escoltat amb gran satisfacció les explicacions donades pel senyor president del Consell de ministres en relació amb el plet de Catalunya, i ha aprovat per unanimitat els termes de la declaració que ha de formular aquesta tarda al Congrés.

Després del Consell els periodistes han estat al domicili del cap del Govern, el qual els ha confirmat que el debat es plantejaria aquesta tarda.

Ha afirmat que, so cal dir-ho, se sentarà el principi de compliment del fall de la sentència del Tribunal de Garanties.

Els periodistes han insistit en la seva pregunta, i el cap del Govern s'ha negat a ésser més explícit. S'ha limitat a dir que la seva posició quedaria fixada en el discurs que pronunciarà a la Cambra.

Denúncia contra una clínica de psiquiatria

Boig maltractat

A conseqüencia d'una denúncia presentada abans-d'ahir per Josep Fernàndez Martínez, el Jutjat número 7 instrueix sumari contra uns empleats d'una Clínica de Psiquiatria.

Segons el denunciant, un germà seu, anomenat Abelard, víctima d'un atac de bogeria, fou assistit en una Casa de Socors i després reclòs a la Clínica en qüestió. En anar a visitar el diumenge passat el malalt els seus familiars, el trobaren en un estat d'ànim que els féu comprendre que havia estat objecte de maltractes.

Presentada la denúncia, el metge forense, per ordre del jutge, es presentà a la Clínica, i pogué comprovar que el cos del malalt presentava senyals d'haver rebut cops de puny i d'un objecte de cuiro, que es doblegava en pegar-li.

El metge diagnosticà que el malalt podia morir, donat l'estat en què es trobava. S'ha ordenat que compareguin els infermers que estaven encarregats de tenir cura de l'esmentat malalt.

TRES LLADREGOTS SORPRESOS

Un detingut

En el precís moment que tres individus intentaven arrencar una reixa d'una fàbrica d'essències, situada al número 137 del carrer de Pallars, amb intenció d'entrar-hi per a robar, foren sorpresos per un agent de Vigilància.

Dos dels lladregots pogueren fugir. El tercer intentà agredir l'agent de policia i llavors aquest es va veure obligat a fer ús de les armes. El desconegut resultà amb una contusió amb hematoma a l'ull dret, una altra contusió a la regió maxilar inferior i commoció cerebral de pronòstic reservat. Fou assistit de primera intenció al dispensari del Teulat i traslladat després a l'Hospital de Sant Pau. Pel seu estat no pogué prestar declaració.

L'assemblea dels obrers del carbó vegetal

El diumenge passat, "La Protectora", societat d'obrers del carbó vegetal al port i a les estacions, celebrà una assemblea presidida per l'obrer Sebastià Mir, elegit president de la mesa de discussió.

Un cop llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior, la presidència donà compte dels treballs realitzats per la Junta sobre la forma com són administrades les caixes d'atur forçós i de jubilació i invalidesa dels esmentats obrers, caixes que són administrades per l'element patronal. A conseqüència de les manifestacions del president, s'entaulà un llarg debat, en el qual participaren diversos assembleistes. S'acordà per unanimitat el nomenament d'una comissió perquè gestioni que els obrers puguin exercir el control en l'administració de les caixes esmentades.

Congrés internacional de lliurepensadors

Diumenge al matí, al Palau de Projeccions, tingué lloc l'acte inaugural del Congrés Internacional de Lliurepensadors, les sessions del qual se celebraran, matí i tarda, fins el dia 28 del mes corrent.

Actuà de president el que ho és del Comitè Internacional de Lliurepensadors, doctor Terragne. Figuraven també a la presidència el secretari general, senyor Max Sievers; el tresorer, senyor Clerebant; el delegat de Txecoslovàquia, doctor Milde, i el de França, senyor Emile Noel Pel Comitè Català hi assistí el seu secretari, senyor Canyades.

Assisteixen en aquest Congrés delegacions de mes de vint països, entre els quals hi ha Nord-Amèrica, França, Bèlgica, Holanda, Suissa, Txecoslovàquia, etc.

La sala del Palau de Projeccions aparaixia exornada amb banderes de tots els països que hi havien tramès delegacions.

Obrí l'acte el president del Comitè Executiu, doctor Terragne, el qual exposà, en francès, les finalitats que perseguia el Congrés, i s'estengué en consideracions sobre la necessitat d'una educació moral a base de la recerca de la veritat i de la justicia defugint l'entendriment i l'explotació espiritual del clericalisme.

Li contestà en nom del Comitè Executiu el seu secretari, senyor Canyades, el qual ho féu també en francès, a la primera part del seu discurs, el qual acabà en castellà i en català, per deferència als congressistes d'aci i d'arreu d'Espanya.

Seguidament el senyor Josep Stork pronuncià un parlament, també en francès, i a continuació el senyor Doreste desenrotllà amb copiosa documentació el tema: "La política laica de la República espanyola". Posà de relleu l'aspecte de les "Missions Pedagògiques", projecte de Bartomeu B. Cossío.

Després d'una breu intervenció d'un espontani, el president declarà clausurada la sessió inaugural.

* * *

— Ahir al migdia visitaren la Casa de la Ciutat els membres del Congrés Internacional de Lliurepensadors, la sessió inaugural del qual tingué lloc diumenge al matí al Palau de Projeccions del Parc de Montjuic. Els congressistes foren rebuts per l'alcalde, senyor Carles Pi i Sunyer, i pels consellers senyors Bernades i Martínez Cuenca, al Saló de Cent, on el president del Comitè Internacional de Lliurepensadors, doctor Terragne, saludà en nom de tots ells i agraí la rebuda que se'ls ha fet i les atencions de què són objecte d'ença que es troben a la nostra ciutat. Seguidament el senyor alcalde els saludà en nom propi i de l'Ajuntament de Barcelona desitjant a les representacions i delegacions de més de vint països, entre els quals hi ha França, Bèlgica, Holanda, Suissa, Txecoslovàquia, Nord-América, etc., l'èxit més complet en les tasques del Congrés. No dubtava que tots ells s'emportaran a llurs països un bon record de Barcelona i de Catalunya, paraules que foren aplaudides pels concurrents. Les presentacions foren fetes pel secretari del Comitè Català, senyor Canyades. Els visitants foren obsequiats amb un lunch i recorregueren les sales principals de l'edifici.

Actuació Valencianista contesta al diputat regionalista senyor Reig

Actuació valencianista d'Esquerra de Barcelona ens envia la següent nota ámb prec de publicació:

"La pregunta, que en nom dels valencianistes residents a Catalunya li dirigirem al senyor Reig — diu l'esmentada nota — és la següent:

"¿Quina opinió us mereix l'acte realitzat per Lliga Catalana en pressionar el Govern Samper perquè aquest tramatés al Tribunal de Garanties el recurs contra la Llei de Contractes de Conreu que votà el Parlament de Catalunya Autònoma?

El senyor Reig, que és més advocat que no pas nacionalista, ha contestat la nostra pregunta com un senzill passant d'advocat.

A nosaltres, el judici del senyor Reig, com a home de llei, no ens interessa en aquest assumpte, tota vegada que homes de reconeguda vàlua jurídica (perdoni que entre aquests no comptem el senyor Reig) i que per cert no són catalans ni d'esquerra, han dit ja la seva paraula censurant al Tribunal de Garanties l'haver emès un fall politic i no jurídic, que és com calia a l'esmentat organisme.

El senyor Ossorio i Gallardo, home de dreta, ha dit que la Llei votada pel Parlament Català és constitucional. Ja sabem que el senyor Reig ens dirà que essent el senyor Ossorio i Gallardo tan amic de Catalunya no podia mancar la seva amistat a aquest poble donant diferent opinió. Donc, bé: el senyor Sánchez Roman, també afirma que la Llei votada pel Parlament de Catalunya és constitucional. Ara bé, si el senyor Reig és tossut i vol discutir-ho com advocat li preguem que cerqui aquests senyors.

El senyor Reig es queixa que en les darreres eleccions a diputats de la República els valencianistes de Catalunya no li vam donar els nostres vots i afegeix que nosaltres li vam fer la "guerra". Això és fals. Nosaltres vam publicar un escrit contestant les nombrosíssimes preguntes que els nostres amics ens van fer. I perquè es vegi la veritat copiem l'esmentat escrit:

"Essent nombrosíssimes les consultes que ens han estat fetes al nostre Secretariat i moltes també les cartes que hem rebut en el mateix sentit, i essent impossible contestar totes elles, particularment per manca d'adreça d'alguns remitents, consultant-nos si el candidat a Corts senyor Reig, que presenta en la seva candidatura Lliga Catalana amb caràcter valencianista va a la lluita representant els valencianistes de Catalunya hem de contestar fermament i categòricament el següent:

Primer. Que Actuació Valencianista d'Esquerra de Barcelona, junt amb les seves Delegacions del Prat, Sant Boi, Calaf, Sabadell, etc., etc., és l'única entitat valencianista a Catalunya, i no ha autoritzat ningú perquè representi els valencianistes de Catalunya en les properes eleccions del dia 19.

Segon. Que Actuació Valencianista d'Esquerra protesta enèrgicament que Lliga Catalana vulgui ara explotar el naixent esperit valencianista per posar-lo als peus dels vells servidors de la Monarquia i així centralitzar tot esperit de reconstitució moral i política dels pobles d'Ibèria, que tot just ara es desvetllen per reconquerir la seva pròpia personalitat i regir-se per autodeterminació."

Però el senyor Reig, que no vol crear la discòrdia entre els catalans ens diu:

"Cal confessar que obra contrària a la llibertat de Catalunya no la fan els que acudeixen als camins legals —en un cas de competència— que fixa el mateix Estatut, sinó aquells que no saben crear un clima de normal convivència entre catalans."

Va més lluny i ens diu:

"Per a sostenir un altre criteri cal partir de la prèvia revisió de la Constitució"

Això mateix digué l'altre dia el senyor Lerroux:

"Las enseñanzas derivadas de la práctica aconsejan la reforma de la Constitución y del Estatuto."

Així, doncs, el senyor Reig, com que desitja la unió dels catalans, ataca el Govern de la Generalitat de Catalunya i el Parlament català, i en canvi li toca la barbeta a la Lliga!

Preguem al senyor Reig que es fixi amb l'electe contrari que ha produit l'atac del seu "Amo", Lliga Catalana, per dividir els catalans:

S'han posat a les ordres de la Generalitat de Catalunya per defensar les llibertat d'aquest poble, entre altres partits i grups de dreta i esquerra, els següents: Esquerra Republicana de Catalunya, Estat Català, Unió Socialista de Catalunya, Unió Democràtica de Catalunya, Partit Nacionalista Català, Palestra, Nosaltres Sols!, Federals, Radical Demòcrata, etc., etc.

I per si encara fóra poc, a una invitació del Comitè Polític d'Actuació Valencianista d'Esquerra, acudiren al nostre estatge nombroses representacions dels nacionalistes bascos, Pazo Galleguista i Estado Aragonés. Totes aquestes entitats, junt amb nosaltres, anaren, **complint un sagrat deure de solidaritat nacionalista**, a *dir-li* al President de Catalunya: "Honorable President, per defensar les llibertat del País Català, que són les nostres, us oferim els nostres braços i les nostres vides: Present!"

I com ja sabem el criteri del senyor Reig, en l'aspecte nacionalista, quin és, li diem que no li contestarem al retruc que ens pugui fer, puix que en casos com aquest de **dignitat nacionalista**, són els fets els que prevaleixen i no pas el malabarisme de les seves paraules.

El Comitè polític d'Actuació Valencianista d'Esquerra de Barcelona."

Totes les notes pregades han d'ésser trameses en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, 1.º Les d'esports, a Barbarà, 11

Solució de la vaga de la S. A. F. A.

Trasllat a Barcelona de 14 coaccionadros

Han estat conduits des de Blanes a Barcelona catorze individus, detinguts el dissabte passat a la fàbrica S. A. F. A. perquè practicaven coaccions. Han estat posats a disposició del Comissari General d'Ordre Públic. S'anomenen Ramon Renyé, Joan Pujades, Pasqual Gonzàlez, Joan Solà, Joaquim Sebastian, Lucio Atero, Jaume Carlos, Francesc Rodríguez, Josep París, Jaume Gil, Joaquim Corbera, Artur Costa, Valerià Vielsa i Miquel Serra.

* * *

Girona, 25. — El Comissari d'Ordre Públic ha dit que a Blanes la tranquil·litat és absoluta, que s'havien reitnegrat al treball els obrers que treballaven en les obres d'aquell port i els de les altres fàbriques que havien abandonat el treball dissabte.

Tan sollicitat ésser readmesos els obrers de la secció de filatures, els quals foren la causa del conflicte, llevat d'uns 50, que persisteixen en llur actitud. Els readmesos no podran començar a treballar fins al dilluns vinent, puix que cal donar temps per a la preparació de la viscosa, que requereix uns vuit dies.

L'argentí que exportava capitals... que no eren seus

Encara no se'n sap la veritable personalitat

Els agents de la Brigada d'Investigació d'Estrangers de la Delegació Especial del Govern de la República, per tal d'acabar d'aclarir tot allò que es relaciona amb l'individu argentí detingut fa uns quants dies com a suposat autor d'unes importants malversacions en ocasió d'exercir el càrrec de director d'una casa de Banca de Buenos Aires, ha esbrinat que el passaport del dit subjecte havia estat rentat per tal d'esborrar l'escriptura primitiva en diversos llocs i escrit després els noms i senyes que convenien al falsificador. Hom creu, per tant, que el nom de Joan Manchell de las Carreras i el de Joan de la Cruz Gonzàlez, que havia donat, sóa falsos, per la qual circumstància es fa difícil conèixer si el producte de les malversacions està dipositat en algun establiment bancari de la nostra ciutat.

A la Delegació Especial del Govern de la República s'ha rebut un cablegrama del Govern de la República Argentina felicitant la policia pel dit servei.

Declarant-se autor de la mort d'un company de dispesa, es presenta a la policia

Ahir a la tarda es presentà al Jutjat de guàrdia Teodor Sanz Santadiestra, de 41 anys, el qual es confessà autor de la mort de Felip Serra i Boteu, ocorreguda al carrer de Castillejos, número 122, el matí del dia 27 d'abril. L'agressor i la víctima vivien com a rellogats en aquella casa. Aquell matí es disputaren. Felip Serra va pegar dos cops de puny a Teodor Sanz. Aleshores aquest va agafar un ganivet que hi havia damunt la taula i matà el seu contrincant.

En la seva declaració digué que el mort era un busca-ranos i que tenia molt mal geni. En més d'una ocasió la família que els tenia com a rellogats tots dos havia invitat Serra a cercar un altre allotjament; mentre que ell, el Sanz, ja feia dotze anys que hi vivia.

El dia del fet, Serra, que havia pertangut al requetè, va fer manifestacions contra el Govern de Catalunya arran de la manifestació antifeixista que havia de celebrar-se dos dies després.

Mentre esmorzaven, Serra insistí prop de Sanz perquè l'acompanyés a destorbar la manifestació. Digué que estava disposat a matar algun dels manifestants, com havia fet amb dos individus que eren contraris a les seves idees.

El detingut li va voler treure del cap aquelles idees, tot negant-se a acompanyar-lo. El mort, per tota resposta, li donà un cop de puny a la cara, tot dient-li que era un covard, i adreçant-li altres qualificatius denigrants.

Sanz s'aixecà i aleshores fou objecte d'una altra agressió per part de Serra. Aquest, amb el mateix ganivet que utilitzava per a untar el pa que menjava amb mantega, li clavà la ganivetada que li produí la mort, i tot seguit va fugir.

Durant el temps que ha estat fora, rodà per París i altres ciutats, fins que es decidí, per últim, a presentar-se a la policia.

Comarques catalanes

LLEIDA

Expectació pel plet català :: Lliurament d'armes :: Robatoris :: La Comissió Arbitral en funcions

Lleida, 25. — Avui, amb motiu de les noves que arriben de Madrid, ha tornat a créixer la tensió del públic respecte al plet que Espanya té amb Catalunya. Es fan comentaris apassionats, i les noves corren de boca en boca amb velocitat vertiginosa. Tot plegat fa que la vida es passi amb gran tensió esperant els esdeveniments que, cas de produir-se, faran que Lleida, que tantes proves de catalanitat té donades a través de la història, ocupi un lloc d'honor en el plet que ara es ventila.

— Aquest matí han començat a fer lliurament de les seves respectives armes els antics sometenistes.

— El regidor-conseller de Cultura ha disposat que, atenent el règim de calor en el qual hem entrat, es faci a les escoles municipals la jornada intensiva des de les vuit del matí fins a la una de la tarda.

— Ramon Labacial, que habita en un xalet dels Camps Elisis, ha denunciat a la policia que en anar a entrar a casa seva es trobà amb què havien tancat la reixa d'accés. Advertida la policia, comparegué al lloc, i trobà una finestra violentada i diverses coses en desordre. El que se n'emportaren els lladres és valorat en 2.500 pessetes.

— Una Comissió de vocals de la Comissió Arbitral ha efectuat una visita en unes propietats al terme de Raymat on hi ha desavinences entre propietaris i arrendadors.

— A requeriment de Lluís Lledó, veí de Tremp, ha estat detingut Francesc Garcia Hernàndez, de Saragossa, per robatori frustrat d'una cartera contenint tres-centes pessetes.

— Per implorar la caritat pública en forma deshonesta ha estat detingut Alexandre Pujada, que ha ofert resistència a l'autoritat, i l'han hagut de portar a la Comissaria en automòbil.

C.

GIRONA

Contra un acord de la Dictadura :: Nova piscina :: Aniversari d'una mort :: Escorcoll infructuós

Girona, 25. — Demà passat, dimecres, a les onze del matí, davant del Tribunal Contenciós Administratiu, tindrà lloc la vista del plet promogut per l'Ajuntament de Girona, contra l'acord de construcció d'una plaça mercat sobre l'Onyar, en temps de la Dictadura.

— Dissabte a la nit, revetlla de Sant Joan, tingué lloc la inauguració de la Piscina Municipal de la nostra ciutat. Es veié concorreguda extraordinàriament, i molt animades totes les festes que s'hi celebraren.

— Amb jurisdicció a les nostres comarques, acaba de constituir-se a Girona una entitat denominada Associació de la Indústria Forestal de les Comarques de Girona, la qual aplegarà tots els comerciants dedicats a l'explotació forestal.

— Acaba de complir-se el II Aniversari del traspàs de l'inoblidable amic Albert de Quintana i de Leòn, primer governador de la República a Girona, i diputat a les Constituents. Ens informen que un Comitè d'amics del finat té el propòsit d'editar tots els discursos que pronuncià en la seva vida intensa de politic.

— La policia ha practicat un escorcoll a la residència estiuenca que el senyor Josep de Batlle, president de l'Associació de Música d'aquesta ciutat i del Girona Club, posseeix al veí poble de Riudellots de la Selva. La diligència no ha donat resultat. — C.

IGUALADA

Política :: Revetlles :: Piscina municipal :: Desarmament del Sometent Fet lamentable

Igualada, 24. — L'altre dia cometérem la torpesa d'endevinar la gestació d'un telegrama que uns elements de dreta adreçaren al director de "La Vanguardia" per a protestar dels articles d'en Gaziel que són massa benévols per a Catalunya. Això ens ha merescut una repulsa des del lloc més vistos — això sí — del "Diari d'Igualada", en la qual, de passada, s'figurament per a desfogar millor el seu malhumor, ha adreçat uns quants penjaments als homes de LA PUBLICITAT. De totes maneres, sempre fa de bon veure que ningú no vulgui la paternitat de les coses lletges. Els mateixos signants de la "patriòtica" protesta es pot dir que es mig amagaven, puix que cap d'ells no hi posà els seus dos cognoms; per això ara molts d'ells no volen ésser ells.

— Definitivament, el dijous vinent, dia 29, revetlla de Sant Pere, es farà la inauguració de la Piscina Municipal, amb un gran festival esportiu' el principal suport del qual serà el benemèrit Club de Natació Barcelona.

— S'ha procedit a la recollida d'armes i documentació dels sometenistes que, per no reunir les condicions fixades pel nou reglament, han estat donats de baixa del nostre cos armat. Les armes han quedat dipositades a l'Ajuntament.

— El divendres passat ocorregué un fet confusionari i lamentable, provocat per la vinguda d'uns agents de la policia secreta de Barcelona. Ens abstenim, per avui, d'entrar en detalls, perquè sabem que l'Ajuntament es proposa aclarir bé el succeit, per tal d'evitar la repetició de fets d'aquesta mena. Celebrem aquesta decisió, que aplaudiran tots els ciutadans.

— La revetlla de Sant Joan ha transcorregut plàcidament: fogueres, coets, sardanes, il·luminacions i molta gent al carrer. A Casa la Ciutat i a les entitats catalanistes segueix onejant la nostra bandera en senyal d'adhesió al Govern de Catalunya.

— La minoria municipal d'Unió Ciutadana, que, després d'haver pres possessió, no s'havia acostat més a Casa la Ciutat, fa pocs dies que ha iniciat la seva collaboració, i assisteix a les Comissions i grups assessors de l'Ajuntament. Per les penyes politiques de la ciutat es comenta que el seu òrgan en la premsa, "Diari d'Igualada", encara no hagi donat compte d'aquest reintegrament. No els voldríem fer enfadar, però a nosaltres també ens estranya. — C.

TARRAGONA

30.000 persones assisteixen a les festes de Juny :: La Festa de la Flor

Tarragona, 25. — Amb una animació extraordinària s'han celebrat les festes d'aquesta capital. L'afluència de públic ha superat de molt la xifra registrada en anys anteriors, puix que es calcula que entre el dissabte i el diumenge han desfilat per la ciutat unes trenta mil persones.

També ha estat un gran èxit la revetlla celebrada a la nit al Club Gimnàstic.

El diumenge al matí, diverses bandes de música van donar concerts a dos passeigs públics i es van disparar traques.

A les set de la tarda es va celebrar un gran concert al passeig Arqueològic, amb la collaboració de l'Orfeó Tarragoní i l'eminent artista Maria Teresa i Planes, a benefici del Patronat Escolar.

El cronista Navarro Costabella va glossar les festes que s'estaven celebrant.

A la nit es van celebrar concerts, es van disparar traques i es van cremar cinc falles.

Els carrers estaven invadits per una gran multitud de forasters, i l'animació va durar fins altes hores de la matinada.

— El diumenge es va celebrar la Festa de la Flor, a benefici de la Creu Roja. Es va obtenir una recaptació de 1.328'40 pessetes.

— Al poble d'Aldea, uns desconeguts han penetrat a l'església i després de violentar diversos mobles s'han apoderat de la quantitat de deu pessetes. Per desconeixement, sens dubte, del lloc on es guardaven els objectes del culte, els han deixat intactes. — C.

MATARO

Qüestions socials :-: Excursió Futbol :-: Constitució de la Comissió d'homenatge a Garreta

Mataró, 25. — Ha estat resolt el conflicte entre patrons i obrers capsers. Ja han entrat en vigor les bases signades. Per a resoldre la qüestió de la Borsa de Treball de les seccions de cartó, paper i capses s'ha concovat una reunió per a aquesta nit.

— El conseller de Treball de la Generalitat ha delegat l'alcalde per a intervenir en nom seu en la solució del conflicte sorgit a la fàbrica "Filatures Vinyes".

— S'organitza una excursió per al dia 19 d'agost a la Costa Brava i Empordà.

— Ahir jugaren els primers equips de l'Iluro i el Santboià. El partit acabà amb el resultat de dos gols a un favorable a l'equip local.

— Ha quedat constituïda en aquesta ciutat la Comissió Oficial Benèfica Pro-Hospital i Homenatge a Juli Garreta. La integren entitats locals, comarcals, cors de Claver, grups sardanístics de l'Anella d'or i de la societat Iris, societats corals "La Perla", "L'Harmonia" i "Iluro". També es compta amb la cooperació de l'Ajuntament. Aquesta Comissió s'ha emprès la lloable missió d'honorar la memòria del mestre compositor emporidanès Juli Garreta aixecant-li un modest monument al nostre Parc Municipal, el qual acte tindrà lloc el dia 29 de juliol. — C.

L'HOSPITALET

Notes de l'Alcaldia :-: "Autobombo" :-: Ha esclatat una altra bomba

L'Hospitalet, 25. — El dia dos de juliol, començaran a funcionar les Colònies Escolars de mar que l'Ajuntament té enclavades a Castelldefels. Ja s'ha arranjat el xalet installat a l'esmentada platja.

— Amb tot i que l'Ajuntament té establert un servei diari de recollida de gossos vagabunds, donada l'existència extraordinària d'aquests, pocs són els dies que no resulti mossegat algun veí, pel qual motiu l'alcaldia s'ha vist obligada a prendre mesures enèrgiques per tal d'acabar amb aquells animals, una de les quals consistirà en la imposició de multes en el seu grau màxim als propietaris de gossos que no els tinguin en les degudes condicions.

— Als Dispensaris municipals es practica la vacuna antivariolosa, amb caràcter gratuit, a tots els veïns que s'hi presentin.

— A requeriment de l'Alcaldia d'aquesta ciutat, el recaptador de rebudes del districte de Sant Feliu despatxarà cada dia, de les quatre a les sis de la tarda, als baixos de Casa la Ciutat, les cèdules fora de període voluntari.

— A la corresponsalia de "El Diluvio" hem pogut observar com el corresponsal d'aquell periòdic a la nostra ciutat es queixa amargament que l'Ajuntament no hagi concedit ni tan sols un vot de gràcies a l'Ateneu de Cultura amb motiu dels seus incalculables" treballs "y por haber salvado muchos casos" la passada temporada quan aquest tenia cura de la colonia escolar de mar. No li hauria res a dir si no fos que l'esmentat corresponsal és precisament l'ordinador de Cultura del nostre Ajuntament.

— A dos quarts de dotze d'ahir al vespre esclatà una bomba a la cabina lectora de la riera de la Creu enfront amb el carrer de Barcelona. El soroll fou oït per tota la ciutat, i sembrà la consegüent alarma entre els ciutadans. La guàrdia civil i la policia començaren immediatament a actuar. Foren ocupades totes les trapes i totes les sortides de la collectora.

Aquesta ràpida distribució donà per resultat detenir un individu que sortia de dintre la claveguera completament brut de teranyines i de pols. Hom el suposà autor de la collocació d'aquest artefacte. S'anomena Gervasi Canuto, té trenta-set anys i és veí d'aquesta ciutat.

Afortunadament, no cal lamentar cap desgràcia personal; solament uns desperfectes a la paret superior de la collectora, d'escassa importància.

ESTRANGER

El terrorisme cubà preocupa el Govern

L'Havana, 24. — L'Organització A. B. C. anuncia que aquells dels seus membres que formaven part del Govern, abandonaran aquest en vista de la seva impotència per a reprimir el terrorisme.

La dita Organització anuncia que va a emprendre una acció directa contra els responsables de les matances del 17 del corrent.

Per la seva part, la Secció militar de l'A. B. C. anuncia que continuarà prestant suport al Govern actual.

El senyor Carles Saladrigas, secretari de Justícia i cap d'A. B. C. ha declarat que dimitirà i es retirarà de la política.

La policia ha practicat diversos escorcolls als domicilis d'alguns membres de l'Organització política A. B. C.

S'han trobat dipòsits d'armes i nombroses municions.

La sublevació del "Cuba"

A pesar d'haver-se desmentit, en principi, àdhuc al ministeri de Marina, s'ha confirmat posteriorment que els oficials de la canonera "Cuba" se sublevaren com a protesta per haver estat destituit el cap de l'Estat Major de Marina, declarant que el nomenament del nou cap era injust.

El coronel Batista ha enviat cinc oficials en avió amb ordre que la canonera sublevada sigui conduida a L'Havana.

Les relacions italo-turques i el Pacte balcànic

Roma, 25. — La premsa italiana reprodueix les declaracions fetes per Rifaet bei, secretari general del ministeri d'Afers Estrangers a Ankara, a un corresponsal de la United Press i relatives a la política exterior i militar de Turquia. Rifaet bei ha dit que el pacte balcànic és un pacte regional i es refereix solament als Balcans.

—No obstant — ha prosseguit — alguns dels participants pertanyen al mateix temps a altres grups. Si aquests lligams els porten a la guerra, això no obligaria els altres signataris del pacte balcànic a ajudar-los. Per aquesta raó hem declarat d'una manera explícita que no ens considerem obligats a participar en una guerra eventual contra Rússia, el mateix que Grècia, en una eventualitat semblant, no marxaria contra Itàlia.

Una nota de naturalesa oficiosa apareguda al "Giornale d'Italia" declama si el text d'aquest interviu correspon d'una manera precisa a les declaracions turques. Remarca de seguida que si el secretari general d'Afers Estrangers a Ankara ha exclòs l'obligació d'una participació turca en una guerra eventual contra Rússia no ha exclòs aquesta obligació en cas de guerra contra Itàlia, tot excloent-la del costat grec. Serà útil — reacciona — de precisar la veritable actitud de Turquia a l'esguard d'Itàlia.

Per comprendre tot l'abast de la nota convé remarcar que l'amistat italo-turca, que durant molts anys s'havia manifestat com una realitat activa i operant en el Pròxim Orient, sofreix d'un temps ençà un eclipsi seriós.

El darrer discurs del Duce a la Cambra, parlant d'Asia com d'un dels objectius històrics d'Itàlia, ha aixecat, en efecte, a Turquia, una viva irritació. El Govern turc fèu demanar àdhuc aclariments pel seu ambaixador a Roma. El rumor que circulà deia que Turquia s'havia adreçat al Japó per a la construcció de diversos creuers i submarins i que havia ofert a una societat nipona terrenys per al comerç del cotó a Anatòlia. Així, després l'haver posat el peu a Abissínia, els japonesos arribarien a posar fites fins a les riberes de la Mediterrània.

Sigui com sigui, les declaracions de Rifaet bei no són pròpies per a portar una treva entre ambdós països. Hom sap, però, que l'amistat italo-turca, és una garantia de pau i tranquil·litat al Pròxim Orient.

Els dirigents nazis es defensen de l'isolament en què ha caigut Alemanya

Com era de preveure, a Roma i a Berlin no es pot dissimular la irritació pel viatge de Barthou als Balcans. Els diaris italians, no podent atenuar-ne la importància, volen donar-li un caràcter bèl·licós només perquè reforma la política antirevisionista, que és d'un interès vital tant per Romania com per Iugoslàvia; en canvi, presenten les converses de Venècia com un gran pas envers la pau. Es clar que aquests comentaris són per a ús intern, i no poden fer efecte a l'estranger.

El nerviosisme alemany és més agut, i fins se'n fa eco Goebbels amb un discurs quasi cada dia. Ahir, a Essen, amb ben poc tacte diplomàtic, acatà la política pacifista basada en el pacte de la S. de les N., i envestí contra els pactes regionals de mutu ajut, que, segons ell, són una maniobra de Barthou per tal d'aïllar Alemanya. Es evident que la formació del bloc que tant d'efecte fa a Berlin i a Roma, és obra de Barthou. Però aquest bloc, com reconeix tothom, només vol mantenir la pau a Europa, i això ha estat el principal factor d'èxit.

Alemanya hauria de recordar la recent visita de Litvinov a von Neurath perquè s'adheris al pacte bàltic, com aconsellava Nadolny, negociador del Reich destacat a Moscou. La Wilhelmstrasse contestà negativament a Litvinov, i féu tornar Nadolny a Berlin. Aquest fet volia dir que el bloc pacifista no era tancat per a Alemanya, si volia participar-hi.

Malgrat les vacil·lacions de MacDonald, a Londres hom és partidari de la pau, i per això no han mancat opinions favorables als pactes regionals.

Goebbels ha parlat també de les converses de Venècia i de la seva visita a Varsòvia com a inici d'una nova acció diplomàtica alemanya.

Es queixa que sobre això de Venècia roman el misteri i segueixi, per tant, les més variades versions, mentre que els països del bloc no amaguen res de llurs plans.

Però Goebbels no ha parlat de la situació interior d'Alemanya, la qual, en canvi, ha estat tractada per Hesse, representant de Hitler en el partit nacional-socialista. Les seves paraules són greus, perquè vol dir que la normalitat al Reich no està ni de molt aconseguida, i això és un motiu seriós de preocupacions. Les allusions a una altra revolució són molt clares. Si afegim les dificultats econòmiques i les represàlies votades per la Cambra dels Comuns per la manca de pagament dels empréstits Dawes i Young, és possible de fer-se càrrec de la greu situació per què travessa avui l'Alemanya, després de divuit mesos de dictadura hitleriana.

Els dirigents :: :: :: :: ::

Berlin, 24. — El ministre de la Propaganda senyor Goebbels ha assistit a una manifestació política a Essen on ha pronunciat un discurs.

Ha parlat principalment de la política exterior i ha declarat que França prossegueix una política d'aliances amb l'objecte d'aïllar Alemanya.

Ha assegurat que el govern nacional-socialista s'ha adonat dels perills que aquesta política suposa per a la nació alemanya i que no està disposat a quedar-se sense un programa d'acció.

Les visites a Venècia i Varsòvia, formen part del nou programa que el Govern alemany es proposa descabdellar i que amb relació al desarmament s'han vingut fent.

Ha acabat dient que el vencedor és el que sap mantenir-se serè fins a darrera hora i que el poble alemany ha de tenir presents les lliçons de la gran guerra en la qual si s'hagués tingut serenitat la victòria hauria estat d'ells.

Ha afirmat que per a vèncer cal abans de tot la completa victòria de la revolució nacional-socialista.

Hesse elogia el Furher ::

Berlin, 25. — El ministre Rudolf Hesse, representant permanent del Furher ha pronunciat un discurs al Congrés nacional socialista d'Essen. Entre altres coses, ha declarat que solament el senyor Hitler és capaç d'acabar l'obra que ha començat.

Potser jutgi un dia necessari prosseguir l'obra en revolucionari, però solament es podrà fer una revolució dirigida per ell. Solament les ordres del Canceller tenen valor.

Pobres d'aquells que creuen poder servir la revolució per la rebellia!

En la meva qualitat de representant permanent del Furher — ha afegit — tinc sempre davant dels meus ulls els objectius revolucionaris del nacional socialisme, que queden de vegades subordinats per les necessitats quotidianes als compromisos que la dura realitat ens posa en aquest moment.

El ministre ha parlat extensament de l'obra efectuada fins ara pel Govern, entre els èxits del qual compta el ministre l'entrevista de Venècia.

Per al senyor Hesse l'esperança d'aniquilar el nacional socialisme dels Estats estrangers constitueix un perill per a ells mateixos, perquè si es realitzés sobrevindria un caos europeu, un bolxevisme alemany amb el qual no podria comparar-se la revolució bolxevista de Rússia.

Segons l'orador, les potències estrangeres han intentat sempre combatre Alemanya per mitjà d'alemanys, i ara intenten organitzar a Alemanya una segona revolució, una revolució antinacional socialista.

El senyor Hesse ha reconegut després que no tot és perfecte en la situació actual, i no s'ha declarat hostil a la crítica de bona fe, a condició que s'efectui com és deguda.

Ha terminat afirmant la intangibilitat del Furher.

Un discurs de Maisky ::

Birmingham, 25. — En un discurs que l'ambaixador de Rússia senyor Maisky ha pronunciat al Congrés nacional de la pau, que se celebra en aquesta població, ha manifestat entre altres coses que Rússia no té cap intenció de provocar la guerra, i que únicament desitja descartar el perill guerrer que, com un núvol, amenaça el món.

El poble soviètic no creu que la guerra sigui inevitable i inexorable: no creu que la guerra sigui producte d'una qualitat orgànica qualsevol de la naturalesa humana, sinó que és el resultat d'una organització defectuosa de la societat humana.

El senyor Maiski ha afirmat que la pau és un principi importantissim de la política estrangera dels Soviets.

Ha acabat dient que la invitació feta al Govern soviètic perquè ingressi a la Societat de Nacions, és actualment objecte d'examen per part del seu Govern, el qual adoptarà una decisió únicament i exclusivament, segons la mesura com la Societat de Nacions pugui, en les condicions actuals, descabdellar una labor d'eficàcia real per a reforçar la pau.

COM GOTES D'AIGUA...

ELS BRILLANTS DE LA JOIERIA

J. ROCA

PASSEIG DE GRACIA, 18

EN LES SEVES VITRINES, LES DARRERES CREACIONS EN

JOIERIA RELLOTGERIA I ARGENTERIA

LA PESSIMA SITUACIO FINANCERA D'AUSTRIA

Berlin, 24. — El Reichsbank ha acordat que a partir del dilluns dia 25 del corrent la sortida diària de divises no podrà excedir dels ingressos, per la qual cosa el repartiment de divises variarà, segons les necessitats del volum de la moneda.

Per tant, els pagaments postals amb l'estranger quedaran prohibits a partir de la indicada data.

El Govern del Reich ha acceptat la invitació feta pel Govern britànic de trametre a Londres delegats que hauran de discutir tots els problemes plantejats per la moratòria alemanya relativa als empréstits Dawes i Young.

Encara el terrorisme a Austria

Viena, 24. — La dinamita terrorista continua fent estralls a Austria.

Aquesta vegada han estat les esglésies les més afectades. A Mapfenbing (Styria) ha resultat mort un sacerdot a conseqüència d'haver esclatat una bomba que havia estat collocada a l'entrada del presbiteri.

Els periòdics reprodueixen l'advertiment dirigit a Alemanya per el Lavoro feixista de Roma, d'haver-se comprovat l'origen alemany de les bombes que esclaten en territori austriac.

Viena, 25. — Han esclatat diverses bombes a tres districtes d'aquesta capital, i han produit danys de poca importància.

Barthou és objecte d'una recepció entusiasta en arribar a Belgrad

Belgrad, 25. — El ministre de Negocis Estrangers francès, senyor Barthou, arribà a les cinc de la tarda i fou aclamat per una gran gentada.

Durant tot el trajecte pel Danubi, efectuat a bord del vaixell "Rei Alexandre", han estat tributades al ministre francès grans manifestacions de simpatia.

En arribar el vaixell al port, pujaren a bord el ministre de Iugoslàvia a París i el ministre de Negocis Estrangers de Iugoslàvia, al qual, després de les salutacions i manifestacions de benvinguda, el senyor Barthou donà una forta abraçada.

La recepció tributada al senyor Barthou ha estat verament entusiasta.

El ministre de Negocis Estrangers francès, senyor Barthou, s'ha traslladat aquest matí a la muntanya Avala, situada a uns 20 quilòmetres de la capital, i ha dipositat una corona de flors a la tomba del soldat desconegut iugoslau.

Immediatament després ha tornat a la capital, i ha celebrat entrevistes amb el ministre de Negocis Estrangers i amb el president del Consell iugoslau.

A darrera hora del matí, el senyor Barthou ha estat rebut en audiència pel rei Alexandre, el qual l'ha convidat a esmorzar.

Crítiques soviètiques a la política nazi

Moscou, 25. — En els medis soviètics que segueixen amb extrema atenció els esdeveniments d'Alemanya, el discurs pronunciat per Von Papen a Marburg ha fet una veritable sensació.

La recent dimissió de Nadolny havia ja mostrat de la part d'un dels representants més coneguts del Reich a l'estranger, ocupant un dels llocs més importants de la diplomàcia alemanya, un desacord complet amb el seu Govern. Venint just després d'aquesta irupant dimissió el discurs del vice-canceller fa l'objecte de nombrosos comentaris i conjectures. Per a Karl Radek, Von Papen riscava del fet del seu discurs d'ésser exclòs del Govern, i el director del diari que imprimia aquest discurs riscava el camp de concentració. Radek afirma àdhuc que Von Papen hauria parlat d'acord amb Hitler.

Aquest discurs és el signe del gran descontent que hi ha a Alemanya, i de les grans friccions que en els passadissos posen davant per davant els diversos elements del partit nacional socialista conglomerat de contradiccions socials.

Radek escriu, no sense ironia, que solament són satisfets, en el nou règim, les cases de la petita burgesia, els metges i advocats als quals el terror nazi contra els jueus els ha valgut una nova clientela, un altre temps servida pels metges i advocats jueus.

El que sobresurt en els comentaris que la premsa soviètica consagra a aquest ressonant discurs, és la convicció que constitueix el signe cert que el present règim a Alemanya és podrit, i que els pilars flaquegen. Així els medis soviètics que, malgrat l'estat de les relacions germano-soviètiques, continuen a estar ben informades, semblen compartir l'opinió que s'ha fet sortir de la premsa, segons la qual el règim soviètic era amenaçat.

La "Pravda" traça un quadre de la situació d'Alemanya. Des del punt de vista exterior és l'impàs. A l'interior la situació econòmica i financera és desesperant. El pressupost de 1935 és a la bestreta engolit. El comerç exterior està en dèficit. Les reserves del Reichsbank en or i en divises estrangeres no passen de 100 milions de marcs i la cobertura en or del marc ha caigut al 2 per 100. Alemanya està a la vigília d'una inflació. Sobre aquest quadre esclaten les divergències dels diversos elements que componen el partit nacional socialista. Radek escriu que Hitler està molt satisfet, i dóna la impressió d'un home que no vol arriscar-se.

Llegiu LA PUBLICITAT

Propagueu-la!

La moratòria alemanya

El parlament anglès acorda instituir una Oficina de Compensació

Londres, 25. — En demanar a la Cambra dels comuns la segona lectura del projecte de llei instituint l'oficina de compensació i restriccions per a les importacions, el senyor Neville Chamberlain ha manifestat que l'examen de les notes anglo-alemanyes publicades el 22 del corrent, aclaria perfectament les circumstàncies en les quals el Govern lamenta pregonament veure's obligat a presentar aquest projecte de llei.

Encara admetent les dificultats sobre els canvis a Alemanya, el senyor Chamberlain es pregunta si les dificultats provocades, com s'allega, "per l'acció dels països estrangers" existeixen, o, com mantenen tots els creditors estrangers d'Alemanya, són degudes a la política del Govern alemany, i especialment a la política del Reichsbank, havent-hi una altra qüestió plantejada, que és que el pagament dels interessos dels empréstits Daves i Young constitueixi un pes intolerable per als recursos alemanys en allò que es rrefereix als canvis estrangers.

El senyor Chamberlain ha exposat la seva opinió que ningú que sigui imparcial després d'haver llegit la nota britànica pugui donar una resposta favorable al punt de vista alemany.

Es un fet — continua el senyor Chamberlain — que en gran part aquesta molt seriosa disminució dels recursos del Reichsbank és debuda a un procediment que equival realment a la depreciació de la moneda alemany, i aquest expedient equival a avançar canvis estrangers als exportadors alemanys, amb l'objecte de permetre'ls adquirir bons depreciats alemanys i vendre'ls a Alemanya a preus més elevats, realitzant així un benefici en reichsmarks.

El senyor Chamberlain segui dient que creia que havia de dir, amb raó o sense, dir que els creditors de tots els països han perdut la confança que tenien fins ara en la bona fe d'Alemanya respecte d'aquestes qüestions.

S'ha felicitat que la invitació de venir a Londres hagi estat acceptada, i ha expressat la seva esperança que serà encara possible fer abans del 1.er de juliol un arranjament que asseguri un tracte equitatiu respecte dels exportadors i comerciants britànics, ha expressat el desig que sigui clarament comprès que la clàusula segona que va permetre d'imposar contingents d'importació no va dirigida contra Alemanya, ni cap altre país en particular.

Som quasi els únics al món que no disposem d'aquests poders, els quals han estat incorporats al projecte de llei com a consequència dels desigs expressats pels comerciants britànics.

Ha dit que el Govern britànic no és partidari dels contingents, i que no té la intenció d'imposar-los per aquesta clàusula.

Els punts semblen essencials per a tot acord satisfactori.

Primer.—ue hi hagi un pla de pagament dels interessos dels empréstits Young i Dawes, que tenen prioritat legal, y

Segon.—En allò que afecta a altres qüestions, que no hagi cap discriminació desfavorable a la Gran Bretanya en el trajecte que es doni als creditors d'altres països.

Negociacions comercials amb França :: :: :: :: ::

Berlin, 25. — El dia 23 de l'actual començaren les negociacions germano-franceses per al nou arranjament comercial que fins ara es venia regint pel l'acord de 17 d'agost de 1927.

Per tal d'evitar una interrupció de les negociacions al dia 30 de juny, dia d'expiració, i no haver de negociar dintre d'aquest termini tan curt, s'ha decidit prorrogar la validesa de l'acord fins al 31 de Juliol, mitjançant un canvi de notes.

En el que es refereix als contingents d'importació, seran fixades en un terç dels contingents trimestrals.

Disturbis antifeixistes a França

Paris, 24. — A diverses localitats de França s'han registrat disturbis.

En Auzin, durant una festa de gala que havia estat organitzada al teatre, s'han produit alguns disturbis degut a què un grup de comunistes llançava crits hostils. Finalment s'ha produit una collisió amb la guàrdia mòbil, que havia acudit per tal de restablir l'ordre. Han estat efectuades tres detencions.

A Lorient, a la sortida d'una reunió organitzada per l'agrupació "Creus de Foc", s'ha produit també una gran aldarull. Grups de comunistes han llançat pedres i altres projectil contra el servei d'ordre, que ha hagut de carregar, i han resultat 25 ferits. S'han practicat unes 20 detencions.

A Moriel, un grup de comunistes ha impedit la celebració d'un concert que havia organitzat el rector del poble.

El grup d'agressors ha estat dissolt per la guàrdia, i s'ha produit una topada, a conseqüència de la qual hi ha tres guàrdies i qutre comunistes ferits.

ZARO AGHA GREUMENT MALALT

Stambul, 24. — Zaro Agha, que és considerat l'home més vell del món, està agonitzant a l'hospital.

A la capçalera hi ha la seva dotzena esposa, i la seva filla que té actualment vuitanta-vuit anys.

Un paral·lel Kerenski-Hitler

(Ve de la primera pàgina)

La decepció entre els nazis és general. Però s'espera que Hitler canviï i que canviant de direcció posi al lloc dels capitalistes Goering, Schacht i Thyssen: els socialistes Gregor Strasser, Reventlow i Stohr, els quals, amb l'ajut de Roehm, Feder i Hess, realitzarian la "veritable revolució nacional-socialista".

ELS GRUPS DIRIGENTS DE LA POLITICA ALEMANYA

Hi ha, avui, a Alemanya, tres grups que tenen el poder, i tres grups més que hi aspiren: ben entès, amb un gran nombre de sub-grups i de grups intermediaris.

Entre els homes actualment al poder, hom distingeix:

1.—El grup Hindenburg, al qual pertanyen encara la majoria de l'exèrcit i els grans propietaris.

2.—El grup Goering-Thyssen, que comprèn la indústria pesada, els grans banquers i una part dels grossos agricultors.

3.—El grup Hitler, amb el partit nacional-socialista, però sobretot els S. S. i S. A., en els quals Rosenberg i Ley representen l'ala dreta, i Roehm i Goebbels l'ala esquerra.

El grup Hindenburg es troba sota els focs creuats dels grups Hitler i Goering, i no té esperances de sobreviure a la mort de Hindenburg; l'exèrcit es decanta ja envers el grup Hitler, els grans propietaris envers el grup Goering-Thyssen, on són atrets per llurs interessos econòmics i polítics (qüestió de Prússia).

Els elements que aspiren al poder són:

1.—El grup del "Kronprinz", que es considera l'hereu lògic dels grups Hindenburg i Goering, i tendeix resoltament a la revolució socialista.

2.—El "Front Negre", que considera que ha de realitzar fins al final el nacional-socialisme, i que tendeix obertament a la revolució ósocialista.

3.—L'oposició marxista, liberal, només unida en la lluita contra el feixisme, conexidora de les dificultats creixents del règim i que aspira a instaurar una dictadura socialista o comunista.

QUESTIÓ AGRARIA, ATUR FORÇOS, LLUITA RELIGIOSA, INFLACIÓ, RIVALITAT ENTRE ELS CAPS

La qüestió més urgent a Alemanya és el repartiment de les terres dels grans propietaris. Mentre 18.668 grans propietaris posseeixen el 20 per 100 de les terres utilitzables per l'agricultura, cinc milions de camperols s'han d'acontentar amb el 80 per 100 restant. Si penseu en aquestes xifres, sentireu el còmic de la llei hitleriana sobre les granges hereditàries que exclou els fills nets de les famílies pageses de l'herència de llurs pròpies terres, sense oferir-n'hi de noves, gràcies a l'expropiació.

El que s'ha anomenat "la batalla contra l'atur forçós" consisteix essencialment en l'execució de l'antic pla dels sindicats, amb el repartiment del treball existent a un més gran nombre de persones. Les xifres oficials ens donen la millor prova: mentre el nombre dels parats ha disminuit de 2,5 milions, el total de les entrades per impost sobre els salaris no ha variat; és a dir: els nous empleats han estat creats en detriment dels antics treballadors, i el poder de compra de la massa no ha pujat.

Res no mostra millor la impotència real del règim hitlerià que la reforma dita d'unificació del Reich. Encara que el govern hagi anul·lat tota oposició, no ha aconseguit, després de quinze mesos, realitzar l'abolició dels antics Estats, perquè el tsar de Prússia, Goering, no vol renunciar al seu poder. I és per això que, no solament Prússia i Baviera, sinó també Saxònia, Thuringia, el país de Bade Kecklenburg i l'Estat de Lippe continuen subsistint amb llurs ministres, als quals s'han adjuntat, encara, els "statthalters" creats per Hitler. Aquest sabotatge de la reforma pel grup Goering (secundat pels grups Hindenburg i Kronprinz") afebleix molt l'autoritat de Hitler en els cercles de la joventut.

Els esdeveniments que es refereixen al conflicte entre el règim hitlerià i l'Església són coneguts. El que ho és menys és que aquest conflicte es prolonga en el si mateix del partit, i fins i tot en el gabinet. El ministre de Finances, Von Schwerin - Krosigk (que pertany al grup Hindenburg, però que té una gran consideració prop de Hitler) el protector de l'oposició protestant: el mateix Hitler i el ministre de l'Interior, Frck, són els protectors dels "cristians alemanys", mentre que el ministre Hess i el capità Roehm defensen el moviment pagà de la "creença alemanya". L'Església catòlica ha conclòs, en signar el Concordat, un armistici que no denunciarà fins que la caiguda del règim hitlerià li sembli propera.

Les relacions entre Goering i Goebbels són molt dolentes. Però no cal esperar-ne grans resultats, perquè ni l'un ni l'altre no tenen una personalitat prou accentuada perquè llurs oposicions siguin inconciliables. Goebbels és massa feble i manca de caràcter. Goering no té, en el fons, cap programa. Tots dos són, a fi de comptes, dues criatures de Hitler, que lladren l'un contra l'altre, però que llur amo xiula abans que s'hagin pogut massegar seriosament. Hitler no està molestat d'aquestes rivalitats que li asseguren millor el seu poder.

La situació catastròfica del comerç exterior, junt a la situació desesperada de les finances del Reich, el dèficit del qual, en quinze mesos, ha crescut de quatre mil milions (més els dos mil milions dels deutes antics) obligarà Hitler o a la inflació o a la reducció dels salaris, tant que refusarà de denunciar les obligacions imposades pels deutes capitalistes. Per quina de les dues solucions es decidirà, resta encara incert: en el partit hom s'oposa amb energia a una reducció dels salaris. Scacht i els medis financers no protesten pas menys enèrgicament contra una desvalorització del marc. Hitler evitarà tot el temps que pugui de prendre una resolució, i potser finalment assajarà les dues solucions.

Tota la política estrangera del règim és improvisada i hom no sabria distingir-hi una direcció ferma i lògica. La política de Rosenberg, que en aquest moment és el favorit, busca constituir un front comú contra Rússia, d'on el tractat "anormal" conclòs amb Polònia; al contrari el grup Roventlow voldria mantenir les millors relacions amb Rússia i els Estats d'Europa oriental, per fer front a França; el mateix Hitler somnia en una aliança anglo-germano-italiana, que tindria per finalitat la dominació d'Europa i del món per la "millor raça". La política d'Itàlia a Austria ha despertat molt desagradablement Hitler d'aquest somni, encara que ha volgut jugar la carta de la política d'aliança amb l'Europa oriental, per tal d'obligar Itàlia a adherir-se a la concepció de nord-sud. L'aliança amb Polònia apareix als alemanys — excepció del balt Rosenberg — com una perversió, o, posant les coses millor, com una habilitat de Hitler per a isolar Polònia dels seus amics, per tal de realitzar més fàcilment la revisió de la frontera oriental.

QUÈ FARÀ HITLER?

Alemanya es troba en aquesta alternativa: o fer la revolució socialista o la guerra feixista. La primera solució és la nostra i la de les forces vives del nacional-socialisme. La segona és la del grup Goering-Thyssen. Hitler és troba entre aquestes dues solucions. Però la seva llibertat d'acció es redueix de setmana en setmana.

Darrera hora DE BARCELONA

REUNIO A LA GENERALITAT

Anit passada va notar-se a la Generalitat una moviment extraordinari. Pels volts de les onze van acudir a la Residència tots els Consellers, així com també el Comissari general d'Ordre Públic, senyor Coll i Llach; el cap de Servei d'Ordre Públic, senyor Badia, i diversos diputats i regidors.

A l'hora que escrivim les presents ratlles, la reunió continua. El senyor Alavedra, parlant amb els periodistes, els ha dit que la cosa nova per llarg, i que a la sortida no es facilitaria referència de cap mena.

Quan tanquem aquesta edició, es nota una animació desacostumada a les Rambles i a la Plaça de la Republica.

DE MADRID

El programa parlamentari per a avui

Madrid, 25. — En acabar la sessió, el president de la Cambra ha dit als periodistes el següent:

—Demà, des de primera hora, dedicarem la sessió a discutir el pressupost d'Instrucció, i després la senyoreta Bohigues recolzarà una proposició relativa al dret dels mestres que porten quaranta anys de servei i encara són interins.

Em proposo, de més a més, donar sortida a nombroses proposicions incidentals que s'han anat demorant per no haver estat discutides per manca de temps. Ja he ordenat que s'oficiï als ministres perquè aquests disposin la seva distribució. Són unes catorze, i encara que algunes han perdut actualitat, de totes maneres cal anar-les discutint.

ENVIEU LES NOTES EN CATALA

BARCELONA AL DIA

Pels Centres Oficials

GENERALITAT

Conselleria de Governació. — El senyor Dencàs manifestà ahir al migdia als periodistes que la policia havia efectuat un servei molt important amb motiu de la detenció dels atracadors que constitueixen una banda, i que eren, en total, set.

Tots ells, gairebé, ja estan detinguts — digué —. Essent així, han pogut ésser desbaratats tots els seus projectes.

Afegí que l'agent de policia que va resultar ferit dissabte, segueix millorant.

Després el senyor Dencàs es referí a la publicació d'informacions sobre unes suposades aparicions de fantasmes, dient que no s'ajustaven a la realitat.

Presidència. — Ahir el senyor Companys va rebre, entre altres, les següents visites: el comissari de Lleida, senyor Martí Cabot; el comissari general d'Ordre Públic, senyor Coll; una comissió de la Lliga dels Drets de l'Home; el doctor Comes, el senyor Manuel Companys, els diputats senyors Galés, Bru i Jardí i Mangrané; el senyor Rivas-Cherif; el delegat del Govern a la C. A. M. P. S. A., senyor Boixaderes; una comissió de Santa Perpètua i La Florida, per tal d'invitar-lo a la inauguració d'un baixador de la via del Nord; l'alcalde de Castellà; el senyor Comorera, conseller d'Economia i Agricultura, acompanyant el senyor Pérez, redactor de "Crítica", de Buenos Aires, etc.

Festival de Música i Dansa al Teatre Grec, a honor del VuitèCongrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana. — La Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, atenent el valor documental i artístic que tingué el festival Visió retrospectiva de la Dansa a Europa fins a l'Edat Mitjana i la Dansa a l'antiga Grècia, que va celebrar la Residència Internacional de Senyoretes Estudiants com a clausura de l'actual curs acadèmic, han organitzat la seva repetició per al dia 29, a les deu de la vetlla, a obsequi del VIII Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana.

Collaborarà en aquella festa, com la primera vegada, la Banda Municipal de Barcelona, i, per celebrar-se a la nit, l'enginyer Carles Buïgues, el creador de les llums màgiques de la nostra Exposició Internacional.

Adhesions a la Generalitat. — Segueixen arribant cada dia a la Presidència de la Generalitat comunicacions d'adhesió a l'actitud adoptada pel Govern de Catalunya davant del Govern de la República. Entre les darreramentrebudes, hi ha les següents:

"Partido Galeguista. - Grupo de Bajon e Godos. - Iste Grupo Galeguista acordou ver con simpatía a atitude dos diputados ante o atropello feito o Estatuto de Catalunya nosa irman na loita e aspiracions contra o poder central da España que non quer os pobos ceibes e donos dos seus distiños; pra conquirir a libertade pol-a que todos traballamos. — Recina H., presidente a fervorosa adhesión de istos mozos cheos de arelas de libertade. — Baion, 21-6-34. — Visca Catalunya! Terra a nosa." — Signen el president i el secretari.

"Valencia. - Asamblea Centre Republicà Autonomista Marchalenes se solidariza actitud Esquerra Catalana en defensa llibertad. — Presidente, Guillot."

"València. - Joventut Autonomista districte Museu ofrena a Generalitat Catalunya el seu afecte i adhesió en plet defensa Autonomia i República. — President, Pérez."

Hi ha també una comunicació de l'"Agrupación de Izquierdas Republicanas de Las Delicias" (Saragossa).

Borsa de Treball. — Es prega que se serveixin passar per aquestes oficines, qualsevol dia feiner, de dotze a una, per assumptes relacionats amb la Carta d'Identitat Professional, els senyors següents: Residents a la capital: Fritz Koepke, Edgard Koepke, Nicolau Neufessis, Felicitas Wallisch, Willi Krebs, Francesc Adolf Scharvemdi, Ernest Schor, Francesc Detlef Bult, F. Hoppe, Carl Fischer, Carl Young, Termini Rovira i Soler, Samuel Hillmann, Adriana Narváez, Arnold Müller.

Residents fora de la capital: Albert Miquel Carsanade (Palafrugell), Enric Coney (Caldes de Monthui), Erhard Beuther-Wagner (Ripoll).

Butlletí Oficial de la Generalitat. — En el seu número d'ahir publica el següent sumari:

Departament de Treball i Obres Públiques: Edictes de Jurats Mixtos de Catalunya.

Recaptació de Contribucions de Tarragona (Patent Nacional de Circulació d'Automòbils). — Anunci.

Edicte del Recaptador de la Zona de Falset.

Direcció d'Obres Públiques de Girona. — Anuncis, als efectes de reclamació, del retorn de fiances constituïdes pels contractistes d'obres realitzades en diverses carreteres de les comarques de Girona.

Administració Municipal. — Edictes, subhastes i concursos d'Ajuntaments de Catalunya.

Administració de Justicia. — Sentències i edictes.

AJUNTAMENT

Visites a l'alcalde.—L'alcalde, senyor Carles Pi i Sunyer, va rebre ahir al migdia la visitat del doctor Maurice Guy, oficial de la Legió d'Honor i ex-conseller general adjunt de l'alcalde de Marsella.

Subhasta de llocs dels Mercats. Per tal que se n'assabentin les persones a les quals puguin interessar, es fa públic que el dia 3 de juliol vinent, a les onze del matí, tindrà lloc a la Casa de la Ciutat la subhasta que mensualment s'hi celebra per a l'adjudicació dels llocs vacants existents als Mercats barcelonins. S'adverteix al públic que per a prendre part a la dita subhasta, tothom que desitgi ésser licitador haurà de constituir al Negociat Administratiu de Proveïment, des del dia 26 del corrent, de deu a dotze del matí, fins a mitja hora abans de l'anunciada per a la celebració de la subhasta, el corresponent dipòsit, sense el qual, i altres condicions que es troben exposades a les Direccions dels Mercats respectius i al tauler d'anuncis fixat als baixos de la Casa de la Ciutat, no podran prendre part en la subhasta.

Plecs de proposició. — Fins al dia 6 de juliol vinent, a les dotze, s'admetran al Negociat Municipal d'Urbanització i Reforma de la Secció de Foment, plecs de proposició per a optar al concurs privat relatiu a les obres d'arranjament de les portes d'entrada i altres desperfectes del Parc de la Ciutadella, sota el tipus de 3.688'58 pessetes. El plec de condicions i el pressupost estaran exposats fins a la data assenyalada al susdit Negociat, i fins a les dotze se'n admetran per a optar al concurs relatiu a les obres de pavimentació amb formigó mosaic al carrer de la Baixada de la Combinació, sota el pressupost de 3.487'14 pessetes. L'expedient i bases són exposats al Negociat d'Obres Públiques de la Secció de Foment, d'aquesta Secretaria Municipal.

Notes de preu. — Fins al dia 5 de juliol vinent podran ésser lliurades al Negociat d'Obres Particulars de la Secció d'Eixampla (segon pis de les Cases Consistorials) notes de preu per tal d'optar al concurs d'adquisició de 238 vestits per a foc o de treball per al personal del Cos de bombers d'aquesta ciutat, segons mostra i pressupost que es troben exposats durant les hores d'oficina en la dita dependència, i altres per tal d'optar al concurs d'adquisició de sis bateries, quatre monoblocs tipus Ford, model T, amb nanses de 6 volts i dues motoblocs per a autos Magirus amb nanses, de 12 volts, per al Servei d'Extinció d'Incendis i Salvaments, segons les dimensions i pressupost que es troben exposats a la dita dependència, durant les hores d'oficina.

Proposicions de preu. — Al Negociat de Cementiris de l'Ajuntament de Barcelona, Casa de la Ciutat, s'admetran fins al dia 30 del corrent, de deu a dotze del matí dels dies feiners, proposicions per a optar al concurs per al subministrament de 550 m.³ de graveta de mar, per a engravillar les explanacions del Cementiri del Sud-Oest, tot amb subjecció al pressupost i detall que fins aquella data estaran exposats a l'esmentat Negociat.

L'arbitri sobre els gossos. — Novament es recorda als contribuents de l'arbitri municipal sobre tinença i circulació de gossos que el termini de pagament en període voluntari fineix el dia 30 d'aquest mes; fins a la data esmentada es pot satisfer l'arbitri sense recàrrec de cap mena a les oficines del carrer de Provença, número 314, baixos, de les deu del matí a la una de la tarda i de quatre a sis de la tarda.

L'arbitri sobre solars. — El conseller - regidor d'Ingressos, Despeses i Patrimoni reitera l'advertiment fet, que havent-se acabat el termini per a pagar amb descompte l'arbitri sobre el valor dels solars, estiguin o no edificats, els contribuents que per qualsevol causa no hagin fet efectius els rebuts del segon, tercer i quart trimestre de l'any 1933, poden retirar-los sense apremis de les Oficines de la Recaptació Municipal, Passeig de Pujades, número 1, fins al dia 30 del corrent, en el ben entès que després de l'indicat termini seran lliurats a l'Agència executiva els rebuts impagats per tal d'ésser exigits per via d'apremi.

Reitera així mateix l'advertiment que el dia 30 d'aquest mes finiran els 15 dies naturals concedits perquè tots els contribuents de l'arbitri sobre el valor dels solars, estiguin o no edificats, que no hagin satisfet els rebuts liquidats en mèrits de l'expedient d'inclusió o bé dels substitutius de quotes rectificades per acord d'aquest Ajuntament, puguí efectuar el seu ingrés al Negociat de Solars.

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIO GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES 7 HORES DEL DIA 25 DE JUNY DE 1934

Hi ha baixes pressions a l'oest de les illes Britàniques, que produeixen temps nuvolós i plujós a gran part de l'occident d'Europa, principalment a França i a Anglaterra.

A l'Atlàntic, des de les Açores fins a Itàlia, comprenent la Península i nord d'Africa, persisteix el bon temps, amb cel serè i temperatures altes per dominar pressions altes que constitueixen dos centres de màxima, l'un a Itàlia i l'altre a les esmentades illes Açores.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA, A LES VUIT

El temps és bo, però a la meitat costanera, al Pallars i a la Ribagorça domina cel nuvolós i boirós.

En les darreres 24 hores ha plogut lleugerament a Puigcerdà, a Capdella i a la Nogera Ribagorçana.

Temperatura màxima d'ahir, a Tremp, 32 graus; mínima d'avui, 7 graus, a Núria.

(Les observacions del temps a Barcelona, a les set, van a la capçalera de la primera pàgina.)

6 mesos...

precisa que en el règim alimentici dels infants hi figuri una bona ració de Farina Lacteada Nestlé, aliment integralment complet, riquíssim en vitamines i sals minerals que asseguri la seva creixença, calcifiqui el seu sistema ossi i els protegeixi contra el raquitisme.

Ara s'ha posat a la venda un nou tricnany de pots de Farina Lacteada Nestlé, anomenat "bote degustación". Demaneu un, gratis, a Sociedad Nestlé, Via Laietana, 41, Barcelona (Secció HD 18

Amb extrets d'oli de fetge de bacallà, sense olor ni sabor

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

A la Secció Primera es veié una causa contra Joan Victòria i Carrasco, el qual es dedicava a robar abrics a l'estació de França. Per ésser reincident, el fiscal demanà que li fos aplicada la pena de dos anys de presó.

* A la Secció Segona, a porta tancada i davant el tribunal del jurat, compareguéren Joaquim Ibáñez Dato i Maria de l'Assumpció Torres, acusats d'abusos deshonestos. Foren condemnats pel tribunal de dret, després del veredicte del jurat, a dos anys, quatre mesos i un dia de presó.

* A la Secció Tercera es veié una causa per robatori contra Casimir Centelles i Narcís Preses, els quals anaren a robar en una torre de Sant Gervasi. L'endemà intentaren repetir l'operació, però foren detinguts.

El fiscal sol·licità per a cada un d'ells la pena de dos anys i un dia de presó pel robatori i 250 pessetes de multa per ús de nom fals.

* A la Secció Quarta es reuní el jurat per fallar una causa que se seguia contra Didac Lozano per abusos deshonestos. El veredicte fou absolutori.

TRIBUNAL D'URGENCIA

Hi compareguéren Pere Cot i Esper, Ramon Montull i Clua i Signe Sauer, acusats de desobediència als guàrdies. El fiscal, després de les proves, va retirar l'acusació que sostenia contra ells.

VARIA

S'ha donat compte al Jutjat de guàrdia que a la Clínica Corachan ha mort Xavier Turull, a conseqüència de les lesions que es produí el dissabte passat en explotar-li un coet a la mà.

* Trobant-se Josep Palau i Cases al Parc, se li acostaren dos individus, els quals li timaren dues mil pessetes pel procediment de les misses.

Quan els timadors marxaven amb els diners, un guàrdia que s'havia adonat del fet els perseguí. En arribar al Saló de Fermí Galan i García Hernández, n'atrapà un, el que portava les dues mil pessetes.

El detingut, que s'anomena David Orellana i Torres, ingressà a la presó.

* Mentre es passejava Tomàs Abel amb dos mariners pel carrer del Migdia, se'ls acostaren un home i una dona, els quals s'abalançaren damunt Tomàs i li robaren el rellotge i el portamonedes.

Els seus companys perseguiren els lladres, als quals detingueren i els posaren a disposició del Jutjat. S'anomenen Josep Aguilar Mille i Roser Biosca.

* La policia va sorprendre diumenge una partida de joc prohibit en un café de la barriada de Sants. S'apropià de cinc-centes pessetes en plata i dels jocs de cartes corresponents. L'amo del café fou detingut i els jugadors denunciats.

* Al carrer de Sant Antoni de Pàdua la policia va detenir Climent Cruallas i Carbonell, el qual portava al damunt una pistola sense el corresponent permís. El Jutjat de guàrdia l'ha processat d'acord amb la llei d'ordre públic.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Interdicte: Angel Rahola contra Eloi Pomés. Pobresa: Vicenç López contra Maria Vila. Major quantia: Josep Claveguera.

Sala segona. — Divorci: Jaume Charles Belp contra Laura Hernández Hernández i ministeri fiscal. Jaume Clotet Faura contra Joan Clotet Faura. Major quantia: Manuel Vilar contra Josep Badia.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera. — Un jurat per homicidi contra Joaquim Balero. Tres orals per urgència per temptativa de robatori contra Joan Domènec, Joan Antoni i Joaquim Abella. Un divorci. E. Bagunyà contra J. Ballara.

Secció segona. — Un jurat per assassinat frustrat contra Joan Freixes.

Secció tercera. — Un oral per injúries contra Francesc Bagunyà.

Secció quarta.—Un oral per danys contra Alonso Garcia. Un oral per urgència contra Eduard González, per robatori i homicidi.

* Demà, dimecres, prendrà possessió del seu càrrec el procurador general de la Generalitat, senyor Duran d'Ocon.

* Al local situat a l'esquerra del Saló del Ple, entre aquest i el de la secció segona, s'instal·larà aquesta setmana la secretaria del dit Tribunal.

* Ha visitat el senyor president de l'Audiència el president del Tribunal de Cassació.

Cursos i Conferències

A L'ATENEU BARCELONES

Conferència del mestre Fabra

Al saló d'actes de l'Ateneu Barcelonès, davant un públic nombrós i selecte, donà Pompeu Fabra la seva conferència sobre "La necessitat d'estudiar la pròpia llengua", organitzada per l'Escola d'Assistència Social per a la dona.

Heus ací un resum:

Generalment, els que s'adonen tard que han d'aprendre el català, es creuen que aprendre'l consisteix a saber l'ortografia i la sintaxi i les regles generals de la morfologia, i no n'hi ha prou amb això. Cal aprendre també el vocabulari, perquè estem tocant les conseqüències d'un bilinguisme reaccionari, a causa de no haver acabat l'adquisició del llenguatge.

L'adquisició del vocabulari és una cosa que no s'aconsegueix en dos, tres o quatre anys. Quan un infant comença a parlar no és que adquireixi el vocabulari, la qual cosa no tindrà lloc fins alguns anys més tard, puix que ja s'han après les associacions que suposen les flexions verbals, no caldrà que aprengui totes les formes dels verbs, sinó que en cada cas sabrà aplicar el mot oportú.

Cal aprendre després els lligams.

Això no és una cosa de fàcil aprenentatge, sinó que requereix molt de temps.

El nen que té la sort d'ésser d'un país unilingüe, en anar a l'escola es troba que s'hi parla el mateix llenguatge que a casa seva, continuant així l'aprenentatge iniciat. A la nostra terra no passa així. L'infant, en anar a l'escola, es tròba amb què li parlen en una llengua que no és la seva, la qual cosa ve a constituir una interferència en l'adquisició del llenguatge.

Triga molt de temps a saber, per exemple, que la paraula blau ha de substituir la paraula "azel".

Les paraules de dues llengües distintes, per semblants que siguin, no tenen el mateix valor.

Per exemple, això ocorre amb les paraules anar i venir, que no coincideixen amb les castellanes "ir" i "venir", puix que moltes vegades l'"ir" castellà es correspon amb el nostre venir.

El pare que té un infant de set o vuit anys que xerrameja amb dues o tres llengües està molt estranyat, i diu: "El meu infant sap poques coses, però les diu en dues o tres llengues."

Més valdria que en sabés moltes amb un sol idioma.

Si s'examinen els exercicis orals que fan els infants dels països unilingües, hom pot apreciar que són infinitament millors que els dels infants que pertanyen a països de parla bilingüe.

Hi ha coses que se saben dir únicament en català; altres en castellà i català. Però n'hi ha unes altres que no se saben ni en l'una ni en l'altra llengua.

El nen català va a l'escola i el mestre li dóna una lliçó de coses i li diu, per exemple, en el cant dels ocells, que tal ocell quan canta diu tal cosa; un altre, tal altra. I el mateix passa en castellà. I el resultat és que com que l'infant ha sentit poques vegades aquelles paraules, no se'n recorda, i diu únicament: canta.

La gent dels països unilingües no vacil·la gens en el seu parlar. A Catalunya, per exemple, en canvi, quan parlem, se'ns observa una certa indecisió.

Quan aprenem el català, cal aprendre no solament la gramàtica, sinó aprendre moltes paraules i aprendre-les bé: el vocabulari. Cal saber matisar.

I convé aprendre el català no solament per un interès individual, sinó pel de la pròpia llengua, puix que és una manera peculiar de parlar d'una generació. Si no s'acaba d'aprendre, és l'idioma que en pateix, tota vegada que els infants que vindrien haurien d'aprendre el que han sentit, i donar lloc a la desaparició de gran nombre de paraules.

Com una conseqüència de l'oblit en què teníem la nostra llengua, va empobrir-se i va enlletgir-se. Fou enlluernada per la llengua d'un altre poble. Ara no hi ha aquesta excusa, puix que, gràcies a l'esforç d'alguns, aquella llengua empobrida s'ha transformat en una llengua fina; en una llengua recobrada.

Passa a tot arreu, que a les persones distingides no els agrada de fer el que fan els proletaris, i parlen una llengua distinta de la seva. Es una gran equivocació, puix que la gent s'ha de distingir de l'altra en parlar bé una llengua, més que no pas parlar-ne una altra de caricaturesca.

No hi ha llengües boniques i lletges, com la gent diu. No. La llengua és el resultat dels que la parlen. Hi haurà, per exemple, una llengua més refinada que una altra. Però és refinada perquè la gent la hi ha fet. Si la gent tota abandona el català, malament podrà dir que el català és lleig si han contribuit a fer-l'hi a cansa de no usar-lo.

Em deia un filòleg francès: "A França no hi ha ningú que no trobi dur l'alemany, i en canvi no trobin dolç el castellà, essent així que no ocorre tal cosa."

Acabaré resumint que és el que hem d'entendre nosaltres per aprendre la llengua: l'hem d'aprendre, no solament des del punt de vista gramatical, sinó aprenent el vocabulari, i enriquir així l'idioma.

Per a nosaltres, que ens preocupem tant pel redreçament del nostre idioma, és de gran interès per a totes les classes socials, imprimir-li la distinció que els habitants d'altres nacions han imprès a les seves llengües.

PER A AVUI

Lyceum Club (Fontanella, 18). — A les 19, conferència per Ventura Gassol. Tema: "El sentiment religiós de la dona o Annie Bessant".

Societat Vincle Internacional d'Amistat. — A les 19, a l'estatge del Club Internacional (Portaferrissa, números 7 i 9, primer), conferència pel senyor Grau Campdelacreu. Tema: "La parla en la pau i en la guerra".

Studi Club (Laietana, 37). — A les 19'30, conferència pel doctor Enric Roig. Tema: "Idea de l'art segons concepció dels artistes".

Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant. A les 20, el professor J. Oltra i Pico donarà una conferència sobre "L'economia catalana i espanyola. Elements contradictoris i la seva desaparició en una economia socialista".

Associació d'Idealistes Pràctics. — A les 20, conferència pel doctor Emilio Mira, sobre el tema "Valor del psicoanàlisi en l'educació".

Ateneu Popular de Gràcia (Salmerón, 60). — A les 21'30, conferència pel doctor Mestre i Puig, sobre "La lluita contra les malalties evitables".

Ateneu Barcelonès. — A les 22, conferència pel mestres Manuel Borgonyó. Tema: "Les diverses tendències de l'educació musical".

Centre Català d'Esquerra del Clot (Clot, 72). — A les 22, conferència pública pel senyor Martí Barrera. Tema: "Set mesos de conseller de Treball".

L'activitat política

Tómbola d'Acció Catalana

El Nucli femení d'A. C. R. ha dut a la seva Tómbola, que per cert ha tingut un gran èxit, El Consell Directiu del Nucli, en la impossibilitat de donar les gràcies per escrit a cada un dels donants, posa de manifest el seu reconeixement a tots els cooperadors des d'aquestes columnes.

Comitè Comarcal de Barcelona-Ciutat

Demà, dimecres, es reunirà el Comitè Comarcal de Barcelona-Ciutat a dos quarts de vuit del vespre.

Consultori de la Joventut d'Acció Catalana

El vinent dijous, de vuit a nou del vespre, l'advocat directiu de la Joventut d'Acció Catalana, J. Berenguer Recasens, evacuarà totes les consultes que els afiliats li facin.

Foment Català Republicà del Poble Nou

El dissabte vinent s'inaugurarà aquesta entitat que té l'estatge social a la Rambla del Triomf, núm. 73. El Nucli Femení del Foment, que ja fa alguns dies que actua, regalarà la bandera de l'entitat en l'acte inaugural.

UNIÓ SOCIALISTA DE CATALUNYA

La Secció del Clot convoca els seus afiliats a l'Assemblea general que tindrà lloc avui, dimarts, a les deu del vespre, al seu estatge social, València, 573, baixos.

ATENEU REPUBLICA

En l'Assemblea general de socis es procedí a la renovació reglamentària de càrrecs, i quedà la Junta directiva de la següent forma: President, Edmond Cayrett; vice-president, Ramon Agulló; secretari, Josep Farnell; vicesecretari, Rafel Call; tresorer, Lloreng Gelabert; comptador, Rafel Porgatti; vocals: Camil Boer, Melcior Tarrida, Josep Sans, Andreu Salvatella i Manuel Cachot.

PAQUITA!!!

—¿Com has pogut tornar a l'oficina amb les teves llamorades?

—Això era abans d'usar Posterisan. Des d'aleshores em trobo perfectament bé i ja puc estar assegut tot el temps que vulgui.

Ungüent, pessetes 4'75. Supositoris, pessetes 6'00.

De venda a totes les farmàcies.

LES SENYORES QUE DESITGIN ADQUIRIR EL MES NOU EN GENERES DE TEMPORADA han de visitar

EL BARATO

puix que és l'única casa que per aquesta època continua rebent les darreres creacions de la moda

PERLINE, article llavorat amb seda, colors llisos, a 2 pessetes el metre

TOILES seda Bemberg, colors fins, gran assortiment, a 2'65 pessetes el metre

GRA DE SEDA, estampats de novetat, gran assortiment, a 3 pessetes el metre

SEDES estampades, gran varietat de dibuixos, a 2'50 pessetes el metre

ESCUMES SEDA, ric article per a mudar, en colors, a 5 pessetes el metre

carros intercambiables, tabulador automàtic, marginadors automàtics, tots els altres avenços aconsellats per la tècnica i l'experiència, els millors materials, obrers especialitzats, organització perfecta, i bellesa de línies.....

sense les despeses inútils de transports, aduana i agencies.....

construïda a Barcelona, per obrers catalans, assegura el benestar a més de 300 families catalanes.....

US FARAN DECIDIR PER LA

QUALITAT

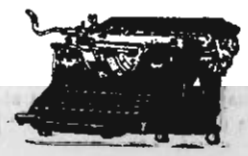
PREU

PATRIOTISME

HISPANO OLIVETTI

M. 40

LA GRAN MARCA CATALANA

Fabrica: Pallars, 105, 107

Oficines: Via Laietana, 37

BARCELONA

BARCELONA AL DIA

La Mar i l'Aire

SEMAFOR DE MONTJUIC

Observacions meteorològiques: A sol ixent vent a l'E. fresc, cercle semicobert; al migdia S. E. també fresc, cel clar i horitzons boirosos, i a sol ponent S. fresquet, mar marejada del S. E. i el cercle queda boirós.

Baròmetre 754. — Termòmetre, 23'6.

Moviment de vaixells a posta de sol. — Demoren a l'E. una goleta que va de bolina i un bergantí goleta que ve en popa. Pel S. una polacra goleta que passa a llevant i un pailebot a motor de dos pals que ve al port, i al S. O. dos pailebots i una goleta que van en popa i dos bergantins goleta que van de bolina; de vela llatina quatre faluixos vers diverses direccions i dos vers aquest port.

MOVIMENT DEL PORT

Vaixells entrats. — De Hunjhasvall, amb fusta, el vaixell danès "Britta"; de Gotemburg i Darmouth, amb càrrega general, el vaixell suec "Gallia", tots dos dels senyors Talaverа i Fills; de Tampa, Nova Orleans i Galveston, amb càrrega general, el vaixell nord-americà "Ogontz", de l'Agència Marítim a Hispano Americana; de Bilbao i escales, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell espanyol "Cabo Menor", del senyor Fill de Rèmul Bosch; de Palma, amb correu, mercaderies i 188 passatgers, el vaixell correu "Rey Jaime I"; de València, amb correu, mercaderies i 331 passatgers, el motor correu "Ciudad de Alicante", amb passatge i càrrega general, cap a Ceuta i escales; el "Rey Jaime II", amb passatge i càrrega general, cap a Maó; el "Ciudad de Mahón", amb passatge i càrrega general, cap a Eivissa; el "Rey Jaime I", amb passatge i càrrega general, cap a Palma, i el "Ciudad de Valencia", amb passatge i càrrega general, cap a València, tots cinc de la Compañyia Transmediterrània; els francesos "Mendoza", amb càrrega general i passatge, del senyor J. Salvador, i "Oued Sebou II", amb càrrega general, dels senyors Ignasi Villavecchia i Cia., cap a Marsella; l'italià "Franca Fassio", amb passatge i càrrega general, cap a Gènova, del senyor T. Mallol i Bocsh; els anglesos el "Cid", amb passatge i càrrega general, cap a Sant Feliu, i el "Pelayo", amb càrrega general, cap a Londres, dels senyors Mac Andrews i Cia.; el "Virgen de Africa", amb càrrega general, cap a Castelló, de la Marítima Successora de P. Garcías Seguí.

Al Dic. — El vaixell espanyol "Sac 8", dels senyors Lloncb, Societat Anònima.

Vaixells sortits. — Distància navegada dels vaixells que han sortit: fora d'horitzó es troben els espanyols "Altube Mendi", amb càrrega general, cap a Bilbao i escales, de la Compañyia Navilera Sota i Aznar; els correus "Ciudad de Alicante", amb passatge i càrrega general, cap a Ceuta i escales; el "Rey Jaime II", amb passatge i càrrega general, cap a Maó; el "Ciudad de Mahón", amb passatge i càrrega general, cap a Eivissa; el "Rey Jaime I", amb passatge i càrrega general, cap a Palma, i el "Ciudad de Valencia", amb passatge i càrrega general, cap a València, tots cinc de la Compañyia Transmediterrània; els francesos "Mendoza", amb càrrega general i passatge, del senyor J. Salvador, i "Oued Sebou II", amb càrrega general, dels senyors Ignasi Villavecchia i Cia., cap a Marsella; l'italià "Franca Fassio", amb passatge i càrrega general, cap a Gènova, del senyor T. Mallol i Bocsh; els anglesos el "Cid", amb passatge i càrrega general, cap a Sant Feliu, i el "Pelayo", amb càrrega general, cap a Londres, dels senyors Mac Andrews i Cia.; el "Virgen de Africa", amb càrrega general, cap a Castelló, de la Marítima Successora de P. Garcías Seguí.

NAFTALINA contra les arnes

MOVIMENT D'AVIONS

AHIR

Aeròdrom de l'Air France. — Procedent de Tolosa, a les 7'20 arribà l'avió amb correu, mercaderies i 1 passatger.

Procedent de Marsella, a les 7'08, arribà l'avió amb correu, mercaderies i sense passatgers.

Procedent de Casablanca a les 12'07 arribà l'avió amb correu, mercaderies i 5 passatgers.

A les 13'10 sortí l'avió cap a Tolosa amb correu, mercaderies i 3 passatgers.

A les 13'12 sortí l'avió cap a Marsella amb correu, mercaderies i 5 passatgers.

A les 7'30 sortí l'avió cap a Casablanca amb correu, mercaderies i 2 passatgers.

Procedent de l'Amèrica del Sud arribà el diumenge passat, dia 24, a les 5'22, l'avió aeropostal amb correu i mercaderies, i cap a aquella procedència sortí el mateix dia, a les 7'30 hores.

Aeròdrom de l'Aeronàutica Naval. — Procedent d'Estutgard, amb escales a Ginebra i Marsella, a les 17'45 arribà l'avió "ROHRBACH D-AHOL" amb correu, mercaderies i 4 passatgers.

Procedent de Madrid, a les 12'50 arribà l'avió "FOKKER 11 EC-PPA" amb correu, mercaderies i 4 passatgers.

A les 7'10 sortí l'avió "ROHRBACH D-1727" cap a Estutgard, amb escales a Ginebra i Marsella, amb correu, mercaderies i 10 passatgers.

A les 9'30 sortí l'avió "FOKKER 10 EC-AMA" cap a Madrid amb correu, mercaderies i 9 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-ALTE" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 3 passatgers.

L'Actuació Social

ELS JURATS MIXTOS

Període de vacances. — Els Jurats Mixtos de Treball de les indústries de l'Alimentació (Secció de Pa de Viena - capital i "provincia") fan públic que començarà el primer de juliol el període en què els patrons estan obligats a donar les vacances a llurs obrers. Aquest període de temps acabarà el dia 30 de setembre i a fi de comprovar el compliment d'aquest acord del Jurat Mixt els patrons en el moment de concedir les vacances hauran de comunicar-ho per escrit al Jurat. El dia primer d'octubre començaran les inspeccions per tal de comprovar el seu compliment.

El Jurat Mixt del Ram Metal·lúrgic posa a coneixement de tots els patrons metal·lúrgics, perquè puguin adquirir-les, que per aquest Jurat Mixt s'han editat les Bases de treball publicades en el "Butlletí Oficial" del dia 9 de juny.

El Sindicat Obrer "Indústries de la Fusta" (Oposició Confederal) posa a coneixement de tots els treballadors de la indústria de la fusta que el nou domicili del Sindicat és al carrer de la Unió, número 7, entresol. En aquest local tots els obrers del ram que tinguin queixes o reclamacions a fer, trobaran sempre companys de la Junta o de les Comissions, els quals els atendran degudament tos els dies feiners, de sis a vuit de la tarda.

El Sindicat de la Indústria Fabril i Tèxtil fa saber que hi ha elements expulsats d'aquesta entitat, els quals dient-se representants seus segueixent fent la tasca de confusió, perllongació de les immoralitats per les quals foren expulsats, i s'aprofiten de la recaptació de quotes dels adherits de bona fe.

ELS OBRERS

El Sindicat d'Obrers Metal·lúrgics ha cursat una carta al Conseller de Treball en la qual li manifesten que les bases promulgades els patrons no les compleixen. Demanen la seva intervenció per tal d'acabar-ho, puix que de no ésser així, diuen, podrà produir-se un nou conflicte.

Sindicat Regional de Llum i Força. — La Secció de Barcelona celebrarà reunió demà, dimecres, a dos quarts de set de la tarda, per tal de tractar del següent ordre del dia: Nomenar Mesa de discussió; Lectura de l'orde del dia del Ple Regional; Nomenar delegats per a assistir al Ple Regional; Precs i preguntes.

Congrés Cooperativista. — Els propers dies 30 del mes que som i primer de juliol tindrà lloc a l'estatge social de la Unió Cooperatista Barcelonesa (Urgell, 176 al 180) el Congrés de la Federació de Cooperatives de Catalunya. Una gran majoria de les Cooperatives catalanes han nomenat ja els seus delegats per a assistir a aquest Congrés, la importància del qual és palesa davant la progressiva creixença que experimenta aquesta organització econòmica a Catalunya. La sessó d'obertura està anunciada per a les cinc de la tarda del proper dissabte.

VIDA CORPORATIVA

A l'assemblea general de l'Associació de Comptables de Catalunya celebrada el dia 16 del mes que som, resultaren elegits per a formar el Consell directiu durant el vinent exercici els senyors següents:

President, Antoni Feliu i Codina; vocals: Jaume Alemany i Casals, Artur Alzina i Suàrez, Pere Ardanuy Freckin, Joaquim Fumanal Beret, Enric Gabarró i Busquets, Josep Gai i Soley, Antoni Pach i Buira, Pere Hernández Cabeza, Tomàs Manzanares Rozas, Josep Montserrat i Dasca, Tomàs Munlada i Arnau, Jaume Picassó i Marçal, Ricard Piquer i Batlle i Joan Voltes i Noguer.

La Mutualitat de la Federació Industrial d'Autotransports de Catalunya ha celebrat l'assemblea general ordinària corresponent al finit exercici, en la qual foren aprovats la Memòria i el Balanç presentats per la Junta, i es reelegí el Consell d'Administració, format així:

President honorari, Jaume Estaper i Pagès; president, Josep Manzanares i Baró; vice-president, Salvador Gordo i Cosp; secretari, Joaquim Closes i Rovira; vice-secretari, Josep Vicenç i Macià; tresorer, Gabriel Magnet i Prats; comptador, Magí Magrinyà i Aragonès; vocals: Frederic Esteve i Volart i Baldomer Casanella i Martorell. — Secretari assessor, Antoni Rafo i Sastrón. Administrador delegat, Francesc Domènech i Serinyana.

Avui, a les deu del vespre, tindrà lloc, a la sala d'actes de la Lliga Comarcal de Catalunya, una interessant sessió de cinema. El senyor Ferran Casablanques, vice-president de la Casa del Vallès, presentarà el film documental: "Impressions d'Orient", en el qual es projecten paisatges i escenes d'Egipte, India Anglesa, Ceilà, Indies Holandeses, Xina i Japó.

L'Institut del Motor celebrarà avui assemblea general extraordinària de socis, a les nou, de primera convocatòria, i a dos quarts de deu de segona, per tal de discutir i aprovar el següent ordre del dia:

Lectura de l'acta de l'assemblea anterior.—Butlletí de l'Institut. — Nomenament de càrrecs vacants de Junta.

L'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant ha elegit la següent Junta directiva:

President, Lluís Lucena i Morera; vice-president, Josep Querol i Diego; secretari general, David Bover i Masdeu; secretari primer, Miquel Martí i Reverter; secretari segon, Marià Millà i Navarro; tresorer, Marc Oliveres i Codina; comptable Joan Amat i Curan; bibliotecari, Xavier Sala; arxiver, Francesc Paradell i Gil; vocals: Josep Abella i Peset, Manuel Leandro Gómez, Sebastià Balaguer, Crispí Martínez López, Marià Gisbert i Rallé.

Butlletí Pedagògic

UNIVERSITAT AUTONOMA

Proves d'ingrés a Lletres. — Proves especials. — Són convocats els aspirants a l'ingrés a la Universitat (grup de Lletres) que tinguin aprovades les proves especials, el proper dimecres, dia 27 del corrent, a dos quarts de cinc de la tarda, al Paranimf de la Universitat. L'esmentat dia tindrà lloc la prova d'una versió d'un text llati; és permès l'ús de diccionari i gramàtica, llibres que l'alumne haurà de portar ell mateix.

ELS MESTRES

Deganat de Mestres Nacionals de Barcelona. — Es convoca els socis a l'Assemblea general extraordinària (continuació de la del dia 23), que tindrà lloc avui, dimarts, a les sis de la tarda, a l'estatge social (plaça Urquinaona, 4, pral.), per a discutir l'ordre del dia de la propera Assemblea de la Federació.

ELS ESTUDIANTS

Secció de Bells Oficis a la F. A. E. T. — Es convoca tots els socis de la "Federació d'Alumnes i ex-Alumnes de l'Escola de Treball" que desitgin formar part de la nova secció de Bells Oficis que està en projecte, a la reunió que tindrà lloc demà, dimecres, a les set de la vetlla, a l'estatge social, Urgell, 187; per tal de nomenar la Comissió organitzadora.

NOTICIES SOLTES

El Club Femení i d'Esports celebrarà aquest any la revetlla de Sant Pere, a la seva terrassa de la Plaça d'Espanya, Hotel número 4, que estarà artísticament guarnida. La revetlla promet revestir un èxit per tractar-se d'un homenatge de simpatia a les esportives del Club que han d'arribar demà procedents d'Oran (Africa) i de Perpinyà. Per a l'adquisició de tiquets, al Club Femení i d'Esports, Plaça d'Espanya, número 4.

La Delegació d'Hisenda ha assenyalat per a avui els pagaments següents: Anglo Espanyola d'Electricitat, 2.094 pessetes; Jaume Boyls, 250; Josep Bonet, 532; Lluís Bou, 500; Successors de Gaillarde i Massot, 275'43; Francesc Molins, 521; Josep Maria Vidal, 1.550; cap del Centre de Telègrafs, 6.951'25; S. A. M. Fennick, 11.646'60; Ildefons Herrero, 225.598'75; Josep Martí, 823'78; Carles Mas, 2.750; Isidre Sànchez, 142,750; Lloreng Telo, 1.000; Filatures Oris, 6.018'47.

En el sorteig dels viatges del Saló del Turisme i dels Esports que havien quedat pendents o no s'havien retirat, verificat el dissabte passat, han resultat premiats els números següents: 11462, 11020, 10207, 11463, 11506, 10437, 11484, 11024, 11368, 10231, 10447, 11538, 10127, 11164, 11598, 11221, 11411, 11305, 11105, 10607, 10515, 11400.

El viatge Barcelona - Madrid - Barcelona, que es va sortejar el mateix dia ha correspost a l'entrada que porta el número 30158. Els afavorits poden passar a recollir els bitllets o els resguards al Patronat de Turisme de Catalunya, Corts Catalanes, 658.

FETS DIVERSOS

A la cruïlla formada pel Passeig de Gràcia i l'Avinguda del 14 d'Abril, un auto taxi atropellà Joaquim Batlló i Bonet, de vint-i-cinc anys, amb domicili al carrer de Jaume Giralt, 37, segon, primera que anava muntat en una bicicleta. Resultà amb ferides tan greus que morí al cap de poca estona d'haver ingressat a l'Hospital Clínic.

— Al dispensari de Sant Martí fou assistit Joaquim Ginés, de 60 anys, que habita a Soler i Rovirosa, 14, diverses lesions de pronòstic reservat, produïdes en atropellar-lo un auto particular. Després de curat de primera intenció, passà al seu domicili.

— Ahir, a les cinc de la matinada, Joan Mota i Cros, de vuitanta-dos anys, amb domicili al carrer de la Diputació, 365, quart, va llançar-se per una finestra a un pati interior de l'esmentada casa, i es produí tan greus lesions que morí instantàniament. El Jutjat ordenà el trasllat del cadàver al dipòsit de l'Hospital Clínic.

— Manuel Jiménez Callou, de 33 anys, que viu al carrer del Sant Crist, 83, baixos, hagué d'ésser assistit ahir al dispensari d'Hostafrancs d'una ferida contusa a la regió molar, de pronòstic reservat, que li fou produïda durant una baralla per un rellogat seu. Després de curat passà al seu domicili.

— El minyó Joan Jimeno i Graus ingressà en una clínica particular per tal d'ésser assistit d'unes ferides greus que es va produir en un accident d'auto ocorregut a la carretera de Sant Boi.

—A la Barceloneta, dos desconeguts estafaren 375 pessetes a Maria Soler i Martínez. La perjudicada presentà la denúncia corresponent.

Anuncis oficials

Desitjant aquesta Companyia liquidar una partida d'efectes usats que comprèn 12 tones de materials de coure i 52 tones de materials de ferro, en mal estat, admetrà ofertes per a optar a la seva adquisició fins a les dotze hores del dia 6 del proper mes de juliol.

Les característiques d'aquests materials, que seran visibles de 8 a 12 i de 14 a 17 hores, el dies feiners, a la installació que posseix aquesta Companyia al carrer Major del Teulat (Poble Nou), així com tots els requisits per a prendre part en aquest concurs, consten en el plec de condicions que a disposició dels interessats es troba a les oficines situades a la Carretera de Can Tunis, 67, durant les hores feineres de les mateixes oficines.

Les ofertes, acompanyades de la fiança corresponent han de lliurar-se, per duplicat, sota rebut, en sobre tancat i lacrat o enviar-se per correu certificat amb acusament de rebut, considerant-se en aquest cas com a data de lliurament el de la recepció a CAMPSA.

FEDERACIO DE BANCS I BANQUERS DE BARCELONA

HORARI D'ESTIU

A l'objecte de coordinar els serveis bancaris amb la jornada reduïda que per als mesos de juliol, agost i setembre estableix les vigents bases de treball per al personal de la Banca privada, els Bancs federats de la plaça, a partir del dia 2 de juliol i fins al 30 de setembre vinents tindran oberles llurs oficines al públic seguint el mateix horari que en igual època de l'any anterior, o sigui des de les 9 fins a les 13 hores per als serveis generals, podent prorrogar-se únicament fins a les 14 hores per als serveis de caixes de lloguer, cupons, títols i canvi de moneda.

Barcelona, 25 de juny de 1934.

El president,
Josep Pérez López

Borsa i Finances

Mercat de Llotja

La sessió que inaugurà la present setmana en aquest mercat no es veié gaire concorreguda; malgrat això, les transaccions realitzades foren en nombre regular.

Blats: Es concertaren algunes operacions amb gènere nou, procedència Lleida, a 48 pessetes, i d'Extremadura, blanquet, a 45, posat tot damunt vagó origen. També es portà a terme alguna venda amb classe forta d'Andalusia, a 49 pessetes, amb sac comprès, posat bord Sevilla.

Moresc: Sense existències en plaça, però hom creu que tot seguit n'hi haurà per atendre les demandes, tota vegada que s'ha fet ja un nou repartiment. Hem de fer avinent que s'han apreciat algunes irregularitats en alguns elements que volien fer prevaler criteris interessats; sortosament, però, llurs pretensions foren ràpidament aclarides pel senyor Simó, representant en aquesta casa Llotja del senyor conseller d'Agricultura de la Generalitat. Pel que hem esbrinat, podem dir que per ara es fa una mica difícil fer befa de les disposicions dictades pel nostre conseller, tota vegada que podria arribar un moment de greus conseqüències pels que intentin desvirtuar la bona marxa que avui hom ha emprès, que no és altra que tallar d'arrel l'abús que s'ha vingut fent en aquest pinso.

Ordi: S'ha venut de Cartagena per a remetre per tota aquesta setmana, al preu de 28 pessetes bord aquell port. De Còrdova i Extremadura també es practicà alguna cosa, a 24 i 25 pessetes, respectivament, posat en vagó origen.

Dels altres gèneres en farem referència en successives informacions.

Moviment borsari

MERCAT LLIURE

La passivitat fou la nota més remarcable de les primeres sessions d'aquesta setmana celebrades pel sector d'operacions a termini. Davant la proximitat de la solució, o possible aclariment, anunciat per a aquesta jornada, de les divergències existents entre el Govern de la Generalitat i el Central, l'element contractador es mostra temorenc, i no es decideix a comprometre's mentre no s'aclareixi aquesta situació indecisa. Per aquest motiu el nombre de compra-vendes és gairebé despreciable, i els canvis assenyalen tendència de feblesa. Hem de remarcar, però, que les cotitzacions fixades en els començaments de la reunió del Borsí ho foren a nivells força més baixos dels que consten en el detall següent, els quals s'han anat millorant a mesura que avançava el curs de les reunions celebrades.

Tanca fixada pel Mercat Lliure de Valors en la reunió de Borsa:

Valors	Dia 25	Tanca anterior	Alça o baixa
Nords	50'15	50'00	+0'15
Alacants	43'—	43'—	— —
M. Rif	55'65	56'25	—0'60
Colonial	45'50	46'35	—0'85
Hulleres	51'75	52'—	—0'25
Explosius	120'00	121'50	—1'50
Plates	18'60	16'75	+1'25
Aigües	164'00	166'—	—2'00
Sucres	40'75	41'35	—0'60
Chades	336'00	337'—	—1'00
Tramvies O.	34'00	35'—	—1'00
Petrolis	7'40	7'35	+0'05

La tanca anterior de Sucres és del dia primer del mes que som; del 20 la d'Aigües, i del dia 24 la corresponent als Tramvies O.

BORSA AL COMPTAT

Els rotlles d'obligacions no es veuen gaire afavorits per la contractació, i en la major part d'ells s'observa lleuger domini del paper disponible; malgrat això, la tendència que domina és de sosteniment, i en cap sector no s'aprecia afebliment en canvis.

El grup dels Deutes de l'Estat, tot i no moure's gaire actiu, assenyala bona tònica, i la major part d'emissions aconsegueixen avanços quelcom remarcables.

Obligacions Tresoreria Generalitat cotitzen a 99'65 (+0'15).

Els Ajuntaments, no gaire efectius, queden a canvis ben sostinguts, i s'observen millores entorn d'un quart d'enter.

Les Diputacions i cèdules Crèdit Local, poc efectives, queden així mateix a nivells ben orientats.

El grup ferroviari és el més actiu d'aquest mercat, tot i no veure's gaire concorregut en aquesta jornada. Pel que respecta als canvis, domina tendència sostinguda, i només s'aprecien isolades fluctuacions d'escassa importància.

De les navileres és de remarcar la millora aconseguida per Transatlàntica 1925 per a construccions, 80'50 (+1'00).

Del sector d'indústries diverses no s'observa cap particularitat remarcable, i cotitzen la major part d'emissions a canvis anteriors.

De les accions són de tenir en compte les següents fluctuacions: Tramvies ordinaris, 35'75 (+2'25); el canvi anterior data del mes de febrer passat; Gas D. 93'00 (+1'00), i Telefòniques preferents, 105'50 (+0'65).

SI ÉS ELÈCTRIC I PER AL VOSTRE AUTOMÒBIL no estalvieu en les millors condicions de preu i qualitat, al GARATGE ELÈCTRIC CARDEN MOIA 6, 8 (Arbori Diagonal)

ADVERTIMENT IMPORTANT

Els particulars i entitats que ens trameten notes per a la seva publicació, són pregats que tinguin present que la redacció esportiva de LA PUBLICITAT és al carrer de Barbarà, 11 i 13, que és on cal adreçar tota la correspondència destinada a aquesta secció. La publicació dels originals que no vinguin amb aquesta adreça, sofrirà, d'ara endavant, un retard mínim de vint-i-quatre hores.

EXPOSICIONS D'ART

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 84
Exposició de pintura catalana d'una important col·lecció particular
Visiteu l'stand de la Fira del Dibuix

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 88
Mobles i objectes d'art
Exposició del Gravat, organitzada per l'Institut Català de les Arts del Llibre
Fins al 29
Visiteu l'stand de la Fira del Dibuix

SYRA
DIPUTACIO, 262 - Telefon 15510
ART I ORNAMENTACIO
Objectes d'art per a presents
Pintura i Escultura
Visiteu l'stand de la Fira del Dibuix

SALA PARES
PETRITXOL, 6
PERE PRUNA Pintura
Exposició i venda de la col·lecció de Miquel Utrillo
Fins al 29
Visiteu l'stand de la Fira del Dibuix

SALA GASPAR
CONSELL DE CENT, 313 - Tel. 12064
Visiteu l'stan de la Fira del Dibuix

RENART
Diputació, 271 - Telefon 10217
Stand a la Fira del Dibuix
SALA D'EXPOSICIONS
Fotografia i reproduccions d'Art
Stand a la Fira del Dibuix

MONTFALCON
Quadres, Gravats, Relleus, Miralls
Tapissos, Marcs Motllures
BOTERS, 4 - FINAL PORT AFERRISSA

LLIBRES!!
Autògrafs, dibuixos, aquarel·les i el més important assortiment de gravats de Barcelona
Exposició i venda a preus inversemblants a:
METROPOLITA.NA
LLIBRERIA VELLA I NOVA
Canuda, 21, baixos de la Plaça Nostra

SOLER i TORRA Germans
BANQUERS
Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bonsuccés, 1 i 3
NEGOCIEM ELS CUPONS VENCIMENT 1.er DE JULIOL
CAMBRA GUIRASSADA CAIXES DE LLOGUER
per a guardar valors, documents, joies i altres objectes de valor
Compartiments des de 22 pessetes anuals
Es pot visitar tots els dies feiners, de 9 a 1 i de 3'30 a 6

EL SULFOPILOL
Remei científic contra la calvície
GAIREBÉ tots els calbs ho són per la seborrea, aquesta hipersecreció del cap, que es manifesta amb l'aparició de la caspa. La seborrea és el començament de la calvície. Combatre aquella és evitar aquesta.
No es coneix altre específic contra la seborrea que el sofre. I no es coneix més que un medicament que permeti utilitzar aquestes propietats del sofre: el SULFOPILOL, ara de nou ofert al públic.
El SULFOPILOL no és, doncs, un producte empíric, casolà, o de perfumeria, preparat sense responsabilitat científica. Pel contrari, està fet per facultatius catalans i basat en fórmules del gran dermatòleg Dr. Sabouraud. Es l'únic remei que li aconsellerà el seu metge, si el consulta. Amb el SULFOPILOL evitarà la caiguda del cabell en qualsevol moment en que es trobi el seu procés de calvície. Amb el SULFOPILOL tindrà, demés, sempre i perfectament el cabell net i sec, evitant que la caspa li malmeti la cabellera i li faci lleig i brut damunt el coll de la seva roba exterior.
En centres d'especifics, al preu de 7'50 pts.

E L S E S P O R T S

TENIS

Consideracions al marge dels darrers acaraments de la Copa Davis

La desfeta de França. El consell de la setmana

En la ja llarga història del tenis francès, llarga i gloriosa història per cert, ben poques contrarietats hauran superat la desfeta actual originada per la famosa copa Davis.

Es veritat que el pas al professionalisme d'algun dels jugadors més valuosos (Cochet sobretot) i la minva de classe de certs elements consagrats havien ocasionat un estat de crisi transitori, però d'un temps ençà les performances de Boussus i la gran empenta del fogós Merlin havien aixecat el to i la moral dels francesos, i hom esguardava àdhuc amb confiança les futures actuacions dels equipiers seleccionats per a la copa Davis pensant que per malament que anessin les coses França inscriuria el seu nom a la final de la zona europea, i era no tan sols un comentari sinó un fet descomptat que el guanyador de la lluita entaulada entre els italians i els txecs hauria d'inclinar-se davant les raquetes franceses.

El triomf dels australians, doncs, ha deixat els francesos en un estat d'aclaparament tan gran i ha produit una impressió tan pèssima que aquests dies hom pot llegir a la premsa de la veina nació tocs d'atenció com aquests:

"L'equip francès ha estat eliminat de la competició de la copa Davis. Cal que hom no transformi aquesta innegable desfeta en un dol nacional. Cal no donar als resultats esportius altre valor que el que mereixen.

¡La qual cosa no vol dir que la Federació Francesa de LaOn-Tenis hagi de desinteressar-se de la preparació de l'equip francès per als matxs eliminatoris de 1935!"

Realment, França, en la història de la copa Davis 1934, ha fet un modest paper de comparsa, tot i haver defensat el terreny pam a pam, i malgrat haver estat batuda per la mínima diferència.

Txecoslovàquia infinitament més afavorida pel sorteig, jugarà una final a la qual França no ha pogut arribar.

L'esport repeteix sempre la seva lliçó. Els períodes d'èxit adormeu. Hom resta extasiat davant els prodigis que asseguren les victòries i es deixen inactius aquells valors que podríem dir de reforç.

No es creu en la vulnerabilitat dels ídols.

Es evident que els anys que s'han passat entonant càntics de lloança al màgic Cochet i al "bondissant" Borotra han estat per a l'avenir del tenis francès el pitjor dels mals.

No és únicament per Crawford i per Mac Grath que l'abnegat Boussus, més actiu que l'abella dins l'eixam, ha estat batut. Ha estat batut també pel pas feixuc de tots aquests darrers anys, en els quals els grans mosqueters del tenis francès ofegaven tota la seva carrera confinant-lo en un segon pla, d'eterna espera, com si fos un valor al qual manqués quelcom per a ser la mida.

Es precís llançar a l'espai l'ocell quan és menut i té el volar feble. Es llavors quan es formarà i esdevindrà apte per a preparar-se per a l'esforç que més tard hom podrà exigir-li. Voler tenir-lo engabiat i al cap d'una llarga etapa d'empresonament exigir-li el mateix rendiment que a aquell que s'ha anat curtint en les lluites de cada dia és perdre el temps i exposar-lo a una derrota certa.

Pobre Boussus!... El dissabte passat no havia jugat mai encara cap partit de la copa Davis, i tenia, en canvi, davant d'ell la responsabilitat màxima del resultat del matx.

De cop, el pes fou massa feixuc. El resultat fou el que tothom ja coneix. Boussus es llança a un entrenament severíssim. El més sever que mai cap jugador de tenis hagi suportat.

Per haver treballat molt (esforç moral), i per haver-ho fet a consciència, millorà notablement el seu joc.

Per aquest cantó, bon resultat.

Per haver treballat massa (esforç material) i massa de pressa, es gastà; el cansament va poder més que la seva magnífica voluntat. Mal resultat per aquesta altra banda.

Per això s'explica que a través de la premsa hàgim tingut ocasió de seguir els esforços de Boussus, tan aviat jugador talentós, precís, científic, com desigual, nerviós i sense control, com una embarcació sense timó que ha anat a parar sobre la sorra d'una pista.

França ha rebut enguany una lliçó seriosa. Una lliçó que tot fa preveure que sabrà aprofitar.

França té unes reserves tenístiques molt importants. I encara compta amb un amador formidable: René Lacoste, que estima el tenis amb una passió freda i segura i durable.

El nostre parer és que Borotra i Brugnon poden encara aportar a la batalla llur comprensió tàctica, llur experiència, que és molt estimable.

Es precís, però, preparar tot seguit no solament jugadors, sinó equips.

La fórmula de la copa Davis implica l'existència dins un camp de dos bons jugadors de singles de valor aproximada, de dues raquetes que apleguin els seus esforços i donin als companys de "singles" un dia de repòs, d'aturada.

Tot això pot obtenir-se amb la voluntat i l'entusiasme.

* * *

Austràlia jugarà contra Txecoslovàquia la final de la zona europea de la copa a Praga.

Mentrestant hi ha un compàs d'espera fet a posta perquè hom pugui jugar els campionats de Wimbledon, que aquest any tindran un interès excepcional.

Seguirem tenint els nostres lectors al corrent de tots els fets d'importància que ofereixi el tenis internacional.

* * *

EL CONSELL DE LA SETMANA

Per a "sacar" no llanceu mai la pilota massa enlaire. No contribuirà a l'èxit del vostre servei en cap cas.

La millor fórmula és batre-la just al punt en què ha perdut la força ascensional i va a iniciar la davallada. Es a dir: al punt mort.

Carles SINDREU

LA PREFERIDA DELS CAMPIONS
PREUS ESPECIALS DURANT LA VOLTA
COMERÇ, 2 - BARCELONA - Telef. 18397

Atletisme

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE JUNIORS

(Darrera jornada)

El diumenge a la tarda, van tenir lloc a l'Estadi de Montjuic, les darreres proves dels Campionats de Catalunya de juniors.

El Junior F. C. va resultar vencedor per equips, per una diferència remarcable damunt el seu immediat seguidor, el F. C. Barcelona.

L'organització de les diverses jornades d'aquests Campionats, que ha anat a càrrec dels entusiàstes elements de la Federació Catalana d'Atletisme, va merèixer el beneplàcit dels esportius.

Els resultats de les proves celebrades durant aquesta jornada darrera foren els següents:

Alçària

1. Garangou, Laietània, 1 m. 60.
2. Staat, Natura, 1 m. 60.
3. De Luna, Junior, 1 m. 55.

Llargària

1. Manzanares, Barcelona, 6 m. 00.
2. Jiménez, Júpiter, 5 m. 94.
3. Vidal, Lleida, 5 m. 94.

400 metres tanques, final

1. Pratmarsó, Junior, 1 m. 1 s. 4-5.
2. Miralles, Barcelona.
3. Gil, Badalona.

Disc

1. Jiménez, Júpiter, 30 m. 01.
2. Gascón, Bloc, 27 m. 82.
3. Miralles, Junior, 27 m. 50.

5.000 metres llisos

1. Sàltó, Barcelona, 16 m. 54 s. 4-5.
2. Sánchez, Nurmi, 16 m. 57 s. 1-5.
3. Gállego, FAEET, 17 m. 25 s. 1-5.

1.500 metres llisos

1. Camps, Barcelona, 4 m. 35 s. 1-5.
2. Elies, Junior, 4 m. 37 s.
3. Nogués, C. A. Martinenc.

400 metres llisos

1. Bertran, U. E. G. Badalona, 55 s. 4-5.
2. Cabús, Laietània.
3. Vilaplana, C. A. Martinenc.

200 metres llisos

1. Rodríguez, Junior, 23 s. 4-5.
2. Odena, Natura.
3. Miralles, Junior.

4 per 100 metres, reemplaçaments

1. Junior, F. C. (Miralles, Rodríguez, Carraggio i De Luna), 47 s. 4-5.
2. Barcelona Universitary Club.
3. Centre Excursionista Natura.

Puntuació total

1. Júnior, 79'5 punts.
2. F. C. Barcelona, 50.
3. C. E. Natura, 30.
4. C. E. Laietània, de Mataró, 25.
5. C. D. Júpiter, 15.

Frontó Principal Palace

Avui, dimarts. Tarda, 4'15

OLASO - GOITIA

contra

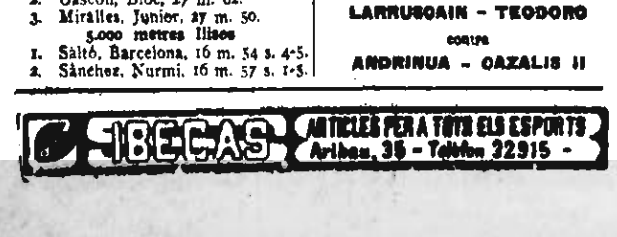
IBIDORO II - ULACIA I

Nit, a les 10'15

LARRUSCAIN - TEODORO

contra

ANDRINUA - OAZALIS II

ARTICLES PER A TOTS ELS ESPORTS
Aribau, 35 - Telèfon 32915 -

FUTBOL

Els esportius catalans es van adherir a tots els actes d'homenatge a Hans Gamper

En un partit no molt brillant, el Barcelona va batre l'Athletic de Bilbao per quatre gols a dos

En un matx entre veterans, el Barcelona va vèncer el Sabadell, per quatre gols a un, després d'una lluita molt reeixida

El President de la Generalitat va ésser llargament ovacionat

A Girona, una selecció catalana va empatar amb el Brasil, a dos gols

Un triomf merescut del Barcelona sobre l'Athletic de Bilbao, per quatre gols a dos

A pesar de la victòria que el Barcelona va obtenir sobre l'equip bilbaí, els espectadors que hi assistiren van eixir un xic decebuts de les incidències de la lluita. Aquesta vegada els assistents no van poder delectar-se amb el joc elegant i ràpid dels jugadors del nord, i per altra banda tampoc amb una actuació gaire brillant del seu equip favorit. Això té, però, una explicació. Ens trobem a finals de temporada, amb la resistència física dels jugadors esgotada per complet per la sèrie inacabable de partits que han hagut de disputar, i com és natural, si el matx no té un interès ben visible, perquè això no s'improvisa, ha de passar forçosament el que va ocórrer diumenge al camp de Les Corts.

La lluita va transcórrer sempre en gran apatia. Els jugadors no s'esforçaven perquè les seves jugades fossin el més perfectes possible, sinó que es va jugar amb un entusiasme ben relatiu. Al primer temps, però, va reflectir més aquesta característica. Amb el resultat de dos gols a un favorables al Barcelona es va arribar al descans. El partit es va iniciar una vegada l'avioneta d'En Canudes va llançar al mig del camp la bala de joc. Naturalment que això va ésser un acte merament espectacular, puix que el partit es va jugar amb una bala que ja feia estona que voltava pel terreny de joc. Previ el llançament del "kick-off" pel fill de l'homenatjat, el Barcelona va posar en moviment el joc. Ben aviat l'Athlètic, per mitjà d'Iraragorri, va trametre un tret perillós. Immediatament el Barcelona va contraatacar. Trujillo va passar llarg a Morera, el qual va cedir a Raich la bala, que després de trametre un tret que el pal va tornar, va rematar novament per a assolir el primer punt. El joc va continuar amb lleuger domini del Barcelona. L'Athlètic jugava amb no molta cohesió en les seves línies. Quan portàvem 34 minuts de joc, un avanç bilbaí va ésser interceptat per Arana amb les mans, dins de l'àrea. El Barcelona va ésser castigat amb penalty. Tirat per Iraragorri, i desviat lleugerament per Nogués, va establir l'empat. Per uns moments va semblar que el joc tendia a esdevenir més interessant. Però això no va passar d'ésser una suposició. Quan mancaven 5 minuts pel descans, Morera va ésser interceptat amb duresa, i es va assenyalar cop franc. Executat pel mateix jugador, i malgrat la barrera que s'havia format al seu davant, va batre Izpizua d'un tret invisible.

Al segon temps, i fins transcorregut de la meitat, la lluita no va augmentar en interès, al cap de 37 minuts, una centrada procedent de Cabanes, rematada per Goiburu, va transformar-se en el tercer gol local. Tres minuts més tard, un tret creuat de Bata batia novament Nogués, per tal que la diferència fos la mateixa. Però al cap de 42 minuts, Raich va aconseguir un nou gol.

En el referent a actuacions individuals, de l'Athlètic cal esmentar a Iraragorri i Urquizu. Del Barcelona, Raich, Morera i Nogués. L'arbitratge del senyor Baonza, tan plàcid com el partit.

Al partit hi varen assistir el President de la Generalitat, la senyora Gamper amb els seus dos fills, el diputat senyor Sunyol, els consellers senyors Duran-Reynals i Bernades i el cònsol de Suissa. La rebuda del senyor Companys va ésser molt afectuosa.

Els equips es van arrenglerar de la següent manera:

Athlètic: Izpizua, Oceja, Urquizu (després Luis), Cilaurren, Muguerza, Roberto, Lafuente (després Elice), Iraragorri, Bata, Mondaluniz i Gorostiza.

Barcelona: Nogués, Saló, Arana, Santos, Lowinger, Lecuona, Ventoldrà, Trujillo (després Goiburu), Raich, Morera i Cabanes.

ONCINS

EL PARTIT DE VETERANS

El Barcelona vencedor del Sabadell per quatre a un

Aquest partit, que es va jugar anteriorment al del Barcelona-Athlètic, va arrenglerar davant per davant les figures més destacades del futbol passat. La lluita, per l'alicient que oferia l'alineació d'Alcàntara i Sanxo, entre altres, era esperada amb força interès. Volem dir que els espectadors, a pesar de la calor que hagueren de suportar, no es van perdre el poder presenciar aquest partit. Val a dir que, si en conjunt no va ésser una exhibició d'una gran classe de joc, no obstant hom va poder constatar la veracitat d'aquella dita de qué "allà on n'hi ha hagut sempre en queda". Això ens ho van demostrar Alcàntara i Sanxo, principalment el primer. Al segon temps, el gran xutador d'antany, el plasmador de l'espectacularitat en la jugada, va aconseguir tres gols, amb aquell estil que tantes ovacions li havia prodigat. Cal dir, però, que l'ovació més important de tota la jornada va ésser dedicada a ell. Sanxo també, amb el seu "pes pesat", va recordar en algun moment el seu brillant joc.

El primer temps va finalitzar amb empat a un gol. Els marcadors foren Alcàntara, pel Barcelona, i Domènech, pel Sabadell. Al segon temps, Alcàntara va marcar tres punts més.

Durant el transcurs del partit es va guardar un minut de silenci en homenatge al gran esportiu desaparegut Hans Gamper, el bust del qual, més tard, va ésser voltat de flors, per ramells de l'Athlètic i del Barcelona.

Els equips es van formar de la següent manera:

Sabadell: Estruch, Estruch II, Cabedo, Tena, Devesa, Fau, Vinyes, Bertran, Domènech, Grau i Castellet (a la segona part també va actuar Tena II).

Barcelona: Platko (després Bruguera), Coma, Galicia, Amat, Sanxo, Baonza (després Blanco), Vinyals, Mallorquí, Vicenç Martínez, Alcàntara i Sagi.

L'ACTE DE DONAR EL NOM DE JOAN GAMPER A L'ANTIC CARRER DE CRISANTEMS

Una vegada finalitzat el partit, el públic va envair per complet l'antic carrer de Crisantems, que afluеix al camp de Les Corts, i que havia de portar dintre breus moments el nom del gran català de fet, Joan Gamper. L'arribada del President de la Generalitat i de la família de l'homenatjat, del cònsol de Suissa i altres autoritats i element oficial va ésser saludada amb una imponent ovació.

Assistiren a aquest acte l'honorable President de la Generalitat, senyor Companys, i el seu secretari senyor Alavedra; el conseller-regidor senyor Bernades, en representació de l'alcalde; el president del F. C. Barcelona, senyor Coma; el conseller-regidor senyor Duran-Reynals; els consellers senyors Oliva, Pamarola i Junyent; la senyora vídua de Joan Gamper; el vice-cònsol de Suissa, senyor Gosenbach, i la seva senyora; el cap de Cerimonial de l'Ajuntament, senyor Puigdomènech, i el president del Sindicat de Periodistes Esportius, senyor Nadal i Blanch.

El conseller-regidor Vicenç Bernades, en representació de la ciutat, va descobrir la làpida que dóna el nom de Joan Gamper. Parlà després el cònsol de Suissa, senyor Gosenbach, per retraciar l'homenatge que es tributava a un compatriota seu, en nom propi i de la seva família. Abans el senyor Coma, president del Barcelona, també va posar de manifest la tasca que havia portat a cap el primer president del Club blau-grana.

Finalment es disposà a parlar el President de la Generalitat, senyor Companys, que fou entusiàsticament ovacionat.

El President lliurà un ramell de flors a la senyora vídua de Gamper, i digué seguidament aquestes paraules:

El Govern s'honora adherint-se a l'acte d'homenatge a Joan Gamper, i en aquest homenatge l'acompanyen tots els ciutadans de Catalunya.

Sàpiga el senyor cònsol de Suissa que el poble català estima i admira el poble suís tan essencialment democràtic i li ret el tribut de la seva simpatia.

Aquest acte demostra que els catalans estimem, no els que vénen a subjectar-nos, sinó els que vénen a honorar-nos amb llur treball.

No hem de descurar l'obra esportiva. Catalunya és una ànima forta i amb els muscles amb tensió pel que pugui venir.

Senyor cònsol de Suissa: els que fem aquest homenatge som nosaltres els catalans, ben catalans!

La multitud esclatà en una ovació que durà llarga estona, ovació que es repetí en pujar a l'automòbil el senyor Companys.

Seguidament es donà l'acte per acabat.

Una selecció catalana i l'equip del Brasil empaten a dos gols

Girona, 25. — L'expectació que un partit com el present havia desvetllat a totes les contrades gironines ha quedat demostrada aquesta tarda la molt abans de l'hora assenyalada per a començar el matx. Això vol dir que l'Estadi de Vista Alegre va veure's concorregut com mai no s'havia vist, la qual cosa demostra com va desvetllant-se, gràcies al Girona, el públic futbolista de totes aquelles contrades.

El partit ha estat bo: una cosa sorprenent que ha deixat entusiasmat el públic. La primera part ha tingut moments d'un interès viu, però la segona part ha estat, encara, una cosa molt superior, gràcies a l'esforç que un i altre equip efectuaren, esforç que ha continuat fins al darrer moment de la lluita.

Tothom n'ha sortit molt satisfet, i això haurà representat un guany més d'adeptes al futbol gironí.

* * *

Han assistit al partit el comissari de la Generalitat, senyor Puig Pujades; l'alcalde de Girona, senyor Tomàs; el comissari d'Ordre públic, senyor Pruners, i altres personalitats locals.

El collegiat senyor Santiago ordena l'arrenglerament dels equips, els quals ho fan així:

Catalunya: Furnier, Farró, Torredeflot, Martí, Soló, Cristià, Prat, Calvet, Gual, Barceló i Domènech.

Brasil: Pedrosa, Silva, Luz, Ariel, Martín, Canalli, Luissinho, Waldemar, Armando, Leónidas i Patesco.

L'alcalde de la ciutat, senyor Tomàs, té cura de tirar el kik-hoff, i és objecte d'una gran ovació.

Els quinze primers minuts de joc han estat els més fluixos de l'encontre. No ha trigat, però, el joc a ferse més viu, i el domini ha sofert alternatives completament oposades.

Al cap de vint-i-cinc minuts de joc, Barceló ha aconseguit el primer gol català, el qual ha estat obtingut d'una mitja volta espléndida, i és acollit amb una ovació formidable. Deu minuts després el mateix jugador, aprofitant una centrada de Prat, ha tirat un gran xut, que ha passat ran del travesser. A continuació anotem una gran jugada de Patesco, que ha finalitzat a kick. I amb joc altern s'ha arribat al descans.

El segon temps ha resultat, en conjunt, molt més emotiu que l'anterior. Al cap de cinc minuts, una centrada de Domènec l'ha rematada Gual ran de pal. El joc es fa per moments més viu i interessant, i als deu minuts, Leonidas, d'una centrada de Patesco, ha aconseguit l'empat. No han defallit pas els catalans, i bona prova d'això és que, als divuit minuts, una centrada de Domènech, rematada per Calvet, valia a Catalunya el seu segon gol. Tot seguit, Gual ha fallat una bona ocasió per a marcar. Al cap de vint-i-cinc minuts, una passada de Martín a Patesco ha produit l'empat. Cinc minuts més tard unes mans de Silva dintre l'àrea, han estat sancionades per l'àrbitre amb un penal. Aquest càstig no l'han volgut acceptar els brasilers, i s'han retirat del camp de joc. Al cap de poc temps, el delegat de l'equip foraster ha sortit al terreny per tal de disculpar els jugadors, i aquests s'han reintegrat al joc. El penal ha estat llançat per Soler, i ha sortit alt. Als darrers moments del partit s'ha lesionat Barceló, i l'ha substituit Clarà per breus moments.

El partit ha finalitzat amb el resultat d'empat a dos gols.

La copa cedida per l'Ajuntament ha estat lliurada per miss Catalunya a l'equip català, per haver sortit vencedor en ésser-li favorables els còrners (cinc a dos).

* * *

Els jugadors brasilers han demostrat una major tècnica que els nostres; però aquests els han sobrepujat en entusiasme. A més, l'efectivitat dels nostres jugadors ha estat superior, car els perills han estat més al marc brasiler que no pas al català, i amb un xic més de sort, la victòria hauria estat per a ells.

Dels brasilers s'han distingit Waldemar, Luissinho, Silva i Patescko. I dels catalans Barceló, Cristià i Prat. En conjunt, la ratlla mitjana ha estat la millor. — Oliva.

El Torneig de Promoció

La jornada de diumenge, penúltima de la competició, tingué una sorpresa: la derrota soferta pel capdavanter en terreny de Granollers.

Aquesta ensopegada representa pel al Badalona posar-se a un punt de distància del seu seguidor immediat, el Terrassa, diferència que caldrà que diumenge que ve es ventili al darrer partit, que s'escau jugar-lo els dos clubs.

Els altres partits donaren un resultat previst.

La puntuació

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Badalona	9	6	1	2	27	14	13
Terrassa	9	5	2	1	28	15	12
Granollers	9	5	1	3	23	16	11
Sants	9	4	0	5	15	26	8
Palafrugell	9	2	1	5	13	20	5
Martinenc	9	2	1	5	13	20	5

Totes les notes pregades han d'ésser trameses en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció Corts Catalanes, 589, 1.er Les d'esports, a Barbarà, 11

CICLISME

La XVI Volta Ciclista a Catalunya ha estat guanyada per l'italià Rogora

Una gran gernació acudí al Parc de Montjuic a rebre els ciclistes

Marià Cañardo fou, malgrat els seus contratemps, el primer nacional classificat

Per nacions va vèncer Itàlia, seguida de Bèlgica; per Clubs, el F. C. Barcelona. -- Rogora s'adjudicà igualment el Gran Premi de Muntanya

Camí del circuit de Montjuic, retem novament l'alegre avinguda dels "esparregs". Avui, igualment que diades passades, el bell passeig viu altres moments d'efervescència esportiva. Dintre poques hores arribaran els corredors de la XVI Volta Ciclista a Catalunya, i els bons esportius barcelonins, s'apressen a testimoniar-los la seva simpatia i admiració per la gran proesa que han realitzat.

Situats e nel lloc escollit, fem un més entre els molts centenars d'aficionats i com ells... esperem... I al voltant nostre, sentim tota classe de comentaris, pronòstics i consideracions, sobre l'actuació dels corredors.

Nosaltres hi volem dir la nostra, però un definitiu—Permeti'm jo li ho explicaré — ens fa callar i obtem per esperar que la realitat ens ho aclareixi.

Una cursa ciclista infantil, de nens i nenes, ens distreu bastant. Menuts que pugen amb gran delit. Pot ésser que aquests que avui solament ens distreuen, siguin els campions que demà aplaudirem amb entusiasme.

Després l'Associació de Motoristes ens obsequia amb una cursa. Altra vegada sentim el roncar del motor per sobre el paviment del circuit i tornem a veure passar brunzents per davant nostre, uns homes que sobre una màquina i cuirassats de cap a peus, van donant tins a quinze voltes.

En acabar sonen els noms de Moixó, Gili i Simó, com a guanyadors en les respectives categories.

Falta poc per l'arribada dels corredors i l'animació va creixent per moments. En començar estàvem relativament amples, ara ja acusem els inevitables cops de colze i alguna trepitjada, seguides, però, del corresponent "perdoneu".

I nosaltres perdonem i és aleshores quan comprenem la mala mirada que fa poc ens ha dirigit el senyor del costat. Res, tot sigui per bé de l'esport.

Comencen d'arribar els cotxes seguidors de la volta.

La cosa comença a caldejar-se. Els caps de la policia donen les darreres ordres als subordinats, respecte a la forma com vigilaran l'arribada. Entrenadors i segons fan tots els preparatius a fi de rebre dignament els seus "poulains" i nosaltres no sabent què fer, ens roseguem una altra ungla.

De sobte sona un xiulet, i per la porta de la plaça Espanya entren al circuit de Montjuic els supervivents de la dura prova.

Van en dos escamots, en el primer, molt més gros que el segon, hi van les primeres figures. En el segon, els herois que sense ésser primeres figures han fet com ells, tota la volta.

Davant nostre passa el primer grup. Suats, colrats pel sol i pel vent de les carreteres catalanes, però amb l'alegria als ulls i la satisfacció d'un deure acomplert.

Aleshores, comencen el dur epileg de la volta, en forma de deu llargues voltes al circuit, que una prima de 500 pessetes anima considerablement.

A Nicolau sembla que li agraden i fa tots els possibles per a quedar-se-les. A cada volta es baralla amb els altres corredors i a la fi se surt amb la seva.

Es ven la nota simpàtica del sacrifici personal d'un corredor vers el company al qual la desgràcia imposibilita de fer com els altres.

Pastor, despreciant una millor classificació, fa de remolc a Montes, que no pot valer-se per la seva camalleria. Els espectadors, tan sensibles com sempre, aplaudeixen a cada volta aquesta gesta d'esportivitat i companyonia fins que a la quarta volta els organitzadors obliguen a Montes a retirar-se.

En les voltes següents, uns aplaudiments ens diuen que Pastor passava novament. Però les simpatíes, les ovacions d'encoratjament i la més forta ovació foren dedicades al gran corredor català Marià Cañardo, per la gran esportivitat i fermesa que demostrà en les innombrables desgràcies que sofrí en el transcurs de la cursa.

Es classificà en quart lloc de la classificació general i primer dels nacionals, quan hauria pogut quedar molt millor. D'altres, al seu lloc, s'haurien retirat, però ell seguí lluitant contra tota dissort perquè es diu Marià Cañardo i perquè és un campió català.

Els corredors han fet ja les nou voltes i emprenen la darrera. Aviat s'acabarà una cursa que ha durat vuit dies; l'animació arriba al seu punt culminant. Del viratge del carrer de Lleida surten els corredors, i emprenen el darrer "esprint". Es el seu darrer esforç, i en ell posen totes les forces que els resten. Marxen en compacte grup, i tres d'ells s'avancen un metre: són Nicolau, Escuriet i Cañardo. Pocs moments després és abaixada la bandera d'arribada enmig d'una sorollosa ovació. Els jutges donen vencedor de l'etapa Escuriet. Fins aquí l'organització ha estat la millor de les efectuades fins ara; però a partir d'aquest moment és ja del tot impossible contenir l'entusiasme del públic. Es trencat el cordó de policies, i els espectadors es llancen a felicitar els seus afavorits enmig del més gran entrenou.

Els guanyadors són portats a les autoritats, de les quals reben la felicitació de la ciutat.

Nosaltres, per no ésser menys, ens entafurem al mig, i procurem cercar el nostre campió. Marià Cañardo és al mig d'un compacte grup d'incondicionals, d'organitzadors i de policies, tots ells en interessant "cocktail". Per fi podem arribar a primera fila i tustar amb gran satisfacció aquella espatlla que s'ha passat tantes hores corbada sobre la bicicleta i que ara està rebent l'admiració i simpatia de tots els esportius, principalment dels catalans.

Voliem que ens digués alguna cosa per als nostres lectors, però és materialment impossible. Nosaltres preferim moltes preguntes, però com que ens les hem de repartir entre molts, acabem solament per escoltar.

—Mai no he fet una cursa amb més desgràcia que aquesta; semblava talment que tot s'hagués conjurat per a fer-me que hi malament: de rebentades de gomes i de trencaments de cadenes n'he sofert diversos, i això ha estat la causa que no hagi pogut fer més bon paper. Veurem si a la Volta a França no estic tan de desgràcia i puc fer el que ara l'adversitat m'ha privat de fer.

Una empenta ens situa més lluny del que voldríem; quan tornem a recuperar el nostre lloc, Cañardo parla dels seus contrincants. Troba molt bons Rogora, Sella i Deloor. Entre el grup s'obre camí una menuda, que es llança als braços de Cañardo: és la seva filla. El gran campió l'agafa, la besa, se la posa a les espatlles, i pare i filla deixen el circuit de Montjuic, seguits d'un gran nombre d'incondicionals, que aplaudeixen frenètics.

Nosaltres, creguts que ja hem acabat la nostra tasca, informant un mig de la riuada humana, ens encaminem a la plaça d'Espanya. Havia acabat la XVI Volta Ciclista de Catalunya. Fins l'any que ve!

Antoni TRIGO

LA DESENA I DARRERA ETAPA

Abans de la sortida dels corredors els voltants de l'Ajuntament de Terrassa estaven ocupats per una gran gentada, desitjosa de presenciar la sortida dels supervivents d'aquesta setzena edició de la Volta a Catalunya.

En efectuar-se la sortida, els corredors son acomiadats amb vivacitats i mots d'encoratjament. Uns cotxes motoristes adscrits al Departament de Circulació de l'Ajuntament de Barcelona tenen cura d'obrir pas entre la multitud, i comença la darrera etapa a un ritme regularitzat.

D'aquesta manera, sense cap altra incidència, recorren els quaranta quilòmetres aproximats que separen Terrassa del Parc de Montjuic, passant per Papiol, Molins de Rei, Cornellà i entrada per Collblanc, on es formen dos grups: el primer, amb gairebé la totalitat de corredors, i un segon, que el formen sis o set, els quals entraren al mateix moment al Parc de Montjuic, disposant-se a fer les deu voltes corresponents.

CLASSIFICACIÓ DE LA DARRERA ETAPA

TERRASSA-BARCELONA

(80 quilòmetres)

Escuriet, 2 h. 23 m. 7 s.
Cañardo, 2 h. 23 m. 7 s.
Rogora, 2 h. 23 m. 7 s.

Ex-aequo: Nicolau, Jimeno, Canardo, Cardona, A. Deloor, Pijnen, C. Deloor, Romanuat, Alvarez Sella, Rodríguez, Cattrou, Flores i Tudela, tots en 2 h. 23 m. 7 s.

Jiménez, 2 h. 24 m. 20 s.
Blanc, 2 h. 24 m. 20 s.
Llecenard, 2 h. 24 m. 32 s.; Navalon, 2 h. 24 m. 45 s.; Nunez, 2 h. 25 m. 5 s.; Carcel, 2 h. 25 m. 5 s.; Gascon, 2 h. 15 m. 5 s.; Tuban, 2 h. 25 m. 50 s.; Gorgencia, 2 h. 25 m. 50 s.; Ealom Esteve (igual temps); Capella, 2 h. 26 m. 30 s.; Clarà, 2 h. 26 m. 35 s.; Bachero, 2 h. 27 m. 25 s.; Lloret Arrando (igual temps); Destrems, 2 h. 27 m. 55 s.; Jr. Figueres Mateu, Belmes, Lois en 2 h. 28 m. 10 s.; Tarrinca, 2 h. 28 m. 35 s.; Cavit, en 2 h. 20 m.; Pons, en 2 h. 30 m. 15 s.; Pou, 2 h. 20 m. 27 s.; Suárez, López, en 2 h. 20 m. 50 s.; Martín, Ruiz-Trillo, Hevia, Pueno, Martín.

FRONTÓ NOVETATS

AVUI, DIMARTS

Tarda, a les 4:

FERNANDEZ - LEJONA

contra

GALARTA III - NARRU I

Nit, a les 10'15:

ZURRAOA - PASAY

contra

IZAGUIRRE - JAUREGUI

en 2 h. 30 m.; Gou, 2 h. 30 m. 15 s.; Labrador, Pastor, Oller, 2 h. 30 m. 45 s.; Yoldi, Vaquer, 2h. 31 m.; Frosi- 2 h. 31 m. 55 s.; Creus, 2 h. 32 m. 15 s.; Murall, Torner, Montes, 2 h. 33 m. 30 s.

CLASSIFICACIO GENERAL

Bogora, Itàlia, cicle Làzaro, 1.416 quilòmetres, en 45 h. 36 m. 7 s.; promedi, 31 per hora (rècord de la prova).

2. Deloor, belga, cicle Catalunya, 45 h. 42 m. 13 s.

3. Sella, italià, cicle Làzaro, 45 h. 34 m. 5 s.

4. Cañardo, F. C. Barcelona, cicle Catalunya, 45 h. 45 m. 40 s.

5. Degnef, belga, cicle Làzaro, 45 h. 51m. 33 s.

6. Jimeno, A. C. Montjuic (Joan), 45 h. 52 m. 0 s.

7. Romanati, italià, cicle Làzaro, 45 h. 52 m. 22 s.

8. Escuriet, O. C. Escuriet, cicle Orbea, 45 h. 59 m. 52 s.

9. Casteuw, belga, cicle Catalunya, 46 h. 0 m. 35 s.

10. Deloor, belga, cicle Catalunya, 46 h. 9 m. 10 s.

11. Alvarez, F. C. Barcelona, 46 h. 9 m. 11 s.

12. Giannavesi, italià, cicle Làzaro, en 46 h. 17 m. 26 s.

13. Bonhero, U. E. Sants, cicle Sestal, 46 h. 19 m. 35 s.; Tudela, U. E. de Sants (Joan), 46 h. 32 m" 20 s.; Salom, P. C. Escuriet, Orbea, 46 h. 36 m. 12 s.; Pascual, U. E. Sants, Jean, 46 h. 36 m. 57 s.; Esteve, C. E. Castelló, Orbea, 46 h. 45 m. 31 s.; Cardona, Barcelona, Orbea, 46 h. 46 m. 9 s.; Nicolau, V. E. Clear "France Espagne", 46 h. 51 m. 6 s.; R. Chene, francès, 46 h. 55 m. 6 s.; Destrieux, 46 h. 56 m. 44 s.; Gascon, 47 h. 3 m. 26 s.; Ros, 47 h. 4 m. 24 s.; Capella, 47 h. 20 m. 46 s.; Bueno, 47 h. 29 m. 40 s.; Jiménez, 47 h. 29 m. 47 s.; Larrinoa, 47 h. 30 m. 1 s.; Pou, 47 h. 33 m. 22 s.; Lleonard, 47 h. 37 m. 4 s.; Civit, 47 h. 43 m. 56 s.; Hevia, 47 h. 56 m. 24 s.; Díaz, 47 h. 59 m. 40 s.; Ruiz Trillo, 48 h. 4 m. 1 s.; F. Figueres, 48 h. 12 m. 42 s.; Cano, 48 h. 20 m. 21 s.; Creus, 48 h. 27 m. 39 s.; Arrando, 48 h. 45 m. 43 s.; Ramos, 48 h. 51 m. 7 s.; Montes, 48 h. 51 m. 21 s.; Navalon, 48 h. 55 m. 2 s.; Blanch, 48 h. 57 m. 9 s.; Xumet, 48 h. 58 m. 43 s.; Aguilar, 49 h. 52 s.; Oliva, 49 h. 7 m. 27 s.; Marin, 49 h. 9 m. 35 s.; Suárez, 49 h. 16 m. 21 s.; Mir, 49 h.; López, 49 h. 55 m. 58 s.; Roig, 49 h. 58 m. 17 s.; Vaquer, 50 h. 1 m. 47 s.; Yoldi, 50 h. 12 m. 59 s.; Ferrol, 50 h. 36 m. 26 s.; Lloret, 50 h. 57 m. 58 s.; Labrador, 51 h. 16 m. 10 s.; Gou, 51 h. 20 m. 27 s.; Gongenola, 51 h. 33 m. 35 s.; Fresolne, 51 h. 56 m. 9 s.; Pastor, 51 h. 58 m. 4 s.; Campdesuner, 52 h. 18 m. 57 s.; Torner, 52 h. 37 m. 41 s.; Murall, 52 h. 41 m. 15 s.; Montes, 52 h. 52 m. 42 s., i F. Martinez, 53 h. 35 m. 28 s.

CLASSIFICACIO PER EQUIPS

1. F. C. Barcelona.

CLASSIFICACIO PER NACIONS

1. Italia.

CLASSIFICACIO GRAN PREMI MUNTANYA

1. Bogora.

IMPRESSIONS DESPRES DE LA CURSA

Binda, el preparador italià, ha dit:

"L'organització ha estat molt defectuosa, inferior a la dels altres anys. Ens sap de dolore que en tot el conjunt de les etapes ens hagi estat demostrada una manifesta parcialitat de tracte.

Els millors? Molt fort i regular en la cursa Deloor, marxa força en el pla i es defensa bé a les pujades. Digneff, un descobriment al que crèiem, ha marxat massa menys. Dels espanyols, ens ha agradat Jimeno; és un corredor de gran empenta i d'unes qualitats atlètiques extraordinàries. Es una llàstima que en Salvo no hagi tingut un bon preparador.

Me consti que nosaltres ens dediquem molt formalment a l'esport. Si podem guanyar, guanyem, i si ens vencen, saben sometre'ns a la superioritat dels altres.

Roger Chène ha dit:

"Crec que l'equip italià és el més regular; també s'entenen millor; en canvi els espanyols no tenen brúixola.

L'equip belga crec que venia cansat de la volta a Bèlgica.

Ens estim en què els corredors espanyols no s'entenen. El vostre Cañardo és un gran campió, però ningú no l'ajuda. Potser Alvarez ha estat l'únic que ha ofert suport. Cañardo és l'home de la simpatia, un cavaller del ciclisme, una paraula."

En el periodista belga M. Verniscke: "Cañardo és un gran corredor: crec que en la Volta a França, juntament amb l'equip espanyol, farà un gran paper, especialment en el premi de muntanya.

A nostre modest entendre la classificació general hauria d'haver estat així: 1. Bogora; segon, Deloor (A.); tercer, Cañardo; després, Sella, Digneff, Deloor (G.), etc.

Dels corredors que crec que pot arribar a ésser algú és Ros, del Sants. Cal valer a destacar, Jimeno.

Josep Maria Cañardo:

"Mai no he pres part en cap prova amb tant d'entusiasme com en la Volta a Catalunya — ens diu el campió d'Espanya.

"Sempre poso el meu esforç màxim en la lluita, però aquesta vegada l'adversitat ha estat més forta que la meva voluntat. La disgust no m'ha deixat ni un moment. Quan no eren les gomes que es rebentaven, eren les cadenes que petaven, i aquests contratemps han anorreat l'eficàcia del meu esforç. Què hi volia fer! He fet tot l'humanament possible per triomfar. Malgrat tot, estic content per a la Volta a Granca, i allà farè allò que pugui per demostrar-ho."

Un esport novell

Kayak Club de Catalunya

Fa cosa d'uns tres o quatre anys que el desenvolupament de l'acampada ha portat en aquest esport saludable tota mena de refinaments.

Avui dia hom s'instal·la en una tenda, i en ella troba moltes més comoditats que, desgraciadament, en moltes de les fondes i hostals dels pobles, no solament de muntanya i de mar, sinó als de relativa importància comercial i industrial.

L'acampador que disposa d'algun mitjà fàcil de transport — des de l'automòbil i moto a la humil mula — pot fer que durant el seu sojorn sota una tenda no li manqui ni l'aparell de ràdio, ni el confortable matalàs neumàtic, ni el no menys confortable sac de dormir, ni l'útil escalfador de petroli o benzina, ni la llum elèctrica o d'acetilè, ni la somniadora hamaca, etc., etc.

Des de fa poc temps, els clubs d'acampada, de turisme i d'excursionisme en general, especialment els que estan domiciliats en comarques centro-europees i britàniques que estan solcades per corrents fluvials navegables o tenen llacs o estanys de suficient amplària, han augmentat el seu utillatge adquirint petites embarcacions.

Catalunya, que en tots els aspectes, fins en els esportius, va seguint els batecs de les nacions capdavanteres, fa un parell d'anys que ha començat a assimilar la pràctica d'aquest novell esport de la navegació extralleugera.

Des d'aquestes mateixes pàgines seguirem fil per randa, l'any passat, l'epopeia d'uns graciencs que, convidats per un club saragossà, en una excursió de plaer que es convertí posteriorment en competició, anaren en piragua des de la capital d'Aragó a les goles de l'Ebre.

Enguany tenim el goig de constatar que l'afició ha anat creixent de tal manera que fins i tot s'ha fundat un club per a coordinar els esforços de tots els devots d'aquesta manifestació esportiva.

El "Kayak Club de Catalunya" — aquest és el nom del grup incipient, format actualment per uns vint-i-cinc socis — ve a la palestra per a internacionalitzar el nom de la nostra terra.

Des de bon començament s'ha discutit, es discutirà, i es discutirà, la supremacia de les dues modalitats d'aquestes embarcacions. Discussions que de les pàgines de la premsa esportiva anglesa, francesa i alemanya ha traspassat els Pireneus i s'ha traslladat a casa nostra en discutir el bateig del primer club català de navegació de "pes mosca".

Igual que el posseidor d'un automòbil, d'un aparell de ràdio o d'una màquina fotogràfica, tothom canta les excel·lències i les qualitats del model llur.

Les tendències principals són dues: la del canot (canoe, en anglès) i la del "Kayak". Els barcelonins s'han decantat per l'última.

Hom troba al "Kayak" una lleugeresa i una estabilitat que a la piragua no hi és, a causa de la forma de les arestes i de fons, més pla, del primer.

El "Kayak" — nom esquimal — és més ràpid en aigues quietes, i el "biplaça" és de millor maniobra.

Deixem que els especialitzats en la qüestió diguin l'última paraula.

Nosaltres, per la nostra banda, remarquem la constitució d'aquest nou club, i fem vots perquè l'esport que volen implantar sigui temps a venir un dels principals de casa nostra.

Referim-nos concretament al Kayak Club de Catalunya — i segons ens ha dit Jaume Ballard, el dels esquis "Cim" i un dels puntals del nou club — direm que una de les principals ieines que volen fer és d'aconseguir els permisos de navegar per mar i rius, a fi de no ésser perseguits, com a caçadors furtius, pels carrabiners i pels guàrdies jurats de determinada associació de pescadors amb canya.

Convidem els nostres lectors a visitar l'"stand" que tenen els del K. C. C. al Saló de Turisme, on veureu bona part de la seva flota, de construcció nacional catalana i estrangera; canots, piragues o kayats, rígids i desmuntables; costellam demostratiu de la construcció de les embarcacions; gràfics i fotogràfies. Tot plegat el suficient per a fer-se càrrec de la bellesa de la pràctica d'aquest esport.

Els del K. C. C. esperen oficialitzar els seus estatuts per tal de fer la inscripció a la Federació Internacional de Clubs de "Kayak", i fer que el nom de Catalunya consti una vegada més en una de les entitats rectores de l'esportisme mundial.

F. MARTIN I JULIA

Rem

Campionats de Catalunya en outriggers i skiff. - El que prometen ésser aquestes grans regates. - Un reflex del que opina l'afició sobre els equips

Tenint en compte els equips que presenten els clubs participants en les regates Campionats de Catalunya en outrigger i skiff, organitzats pel Club de Rem Barcelona per al dia 8 de juliol, hom preveu de seguida que es veuran aferrissades lluites, ja que hi aniran alguns equips molt ben preparats i disposats a vendre cara la cobejada victòria.

En la prova de Campionat en outriggers a quatre remers i timoner, en la qual es disputa, ultra la Copa de Campionat, el Trofeu President Macià és, sens dubte, en la regata en què cadascú dels quatre clubs que hi participen hi presenta el millor dels seus remers.

Serà una prova disputadissima, amb el màximum de participants.

Defensarà els colors del Club Marítim l'equip Fonquernó, el qual, com tothom sap, té gairebé fama de no poder ésser batut; però trobarà un seriós contrincant en l'equip del Club Nàutic de Tarragona, que té valorat el seu valor esportiu per l'acurat entrenament a què ha estat sotmès, i, per altra part, són uns contrincants també seriosos els equips del Club de Mar i Club de Rem Barcelona, de la nostra ciutat.

L'altra prova de Campionat que desvetlla molt interès entre els aficionats és la regata en skiff, ja que enguany serà la prova de toc per a controlar la veritable vàlua de l'actual camoió en aquesta especialitat.

Restabiert ja completament En Prat, del Club Nàutic de Tarragona, de l'empitió al braç que li havia fet perdre alguns entrenaments, segons ens diuen torna a trobar-se avui en plenitud de forma i en les degudes condicions per a renovar una vegada més el seu títol, tot el qual permetrà gaudir d'una dura lluita en aquesta regata, ja que el Club de Rem Barcelona hi presenta l'skiff man Mara, que fins ara ha anat resultant vencedor en totes les proves locals, i que malgrat formar part d'un equip en outrigger a quatre remers, sembla que ha conservat la seva forma sobre l'skiff.

En la prova en outriggers a dos remers i timoner l'equip fins ara favorit de l'afició és el del Club de Mar del C.A.D.C.I., ja que ultra els mèrits dels equipiers es reconeix a favor seu l'avantatge del bot Costa Brava.

En canvi en la regata de Campionat en outriggers a vuit remers i timoner, ningú no s'atreveix a aventurar una opinió sobre qui serà el guanyador, ja que si bé es diu que el Club Nàutic de Tarragona desplaça un formidable equip, cal tenir en compte que el Club de Mar també presentarà el millor dels seus remers, i per altra banda, el Club Marítim hi participa amb un equip de gran eficàcia, a base de l'equip Fontquerni. L'equip del Club Marítim és, tal vegada, al qui l'afició concedeix un petit marge de probabilitats a favor seu.

En les proves de cooperació en jols sembla que en una d'elles es reconeix la superioritat de l'equip del Club de Rem Barcelona, mentre que per a l'altra l'afició es decanta pel del Club de Mar, i en la prova en outrigger a quatre remers i timoner es considera que el més fort de la lluita anirà a càrrec dels equips del Club Marítim i del Club de Rem Barcelona, tots dos de la nostra ciutat.

En general, tots els equips van a la lluita bastant ben preparats, i sobretot molt decidits a conquerir els cobejats premis d'aquestes importants regates.

MARTI

ELIMINATORIES AL CLUB DE MAR

Al nostre port van tenir lloc les regates eliminatòries de la categoria de jols, organitzades a l'objecte de designar els equips que han de representar el Club de Mar en els Campionats de Catalunya i d'Espanya de jols, dels quals el primer tindrà lloc a Tarragona el dia 1 de juliol.

Les proves assoliren un franc èxit, tant pel que respecta al nombre de participants com a la seva categoria.

A remarcar l'equip tripulat pel quatre que marca Utrera, classificat al segon lloc i a molt pocs metres del primer, tot i estar aquest integrat per quatre bogadors d'historial brillant.

Els dos equips anteriorment esmentats van a la classificació molt destacats dels tres restants, dels quals dos, marcats per Martí, un d'ells, i l'altre per Lozano, estan tripulats pels anomenats "velles glòries" del Club.

Les regates foren corregudes en un trajecte de 2.000 metres amb tres virades.

Prengueren en primer lloc la sortida els equips de Poc, sobretot Salou i Anglada sobre "Marquet".

De bell antuvi anotem una superioritat de l'equip d'En Poc sobre el que condueix Anglada. Mentre el primer deixa veure molta classe i bon fons, el segon, exceptuant d'ell una sortida quasi bé violenta de tan ràpida, als pocs moments no en queda res i fa una regata mancada d'energia i arriba a la meta molt rerassagat respecte al seu contrincant.

A continuació prenen sortida les joles a dos remers. Al timó, Picher, sobre bot "Molfort's", i Vidal, sobre "Cap de Creus". El primer d'aquests equips, tot seguit després de la sortida, pren la davantera, i amb formidable avantatge sobre el contrincant, arriba a la meta.

Segona prova de jols a quatre remers. Es posen en línia els equips Goula-Picher i Pasqual-Castellví.

Cal remarcar en aquesta prova el domini absolut de l'equip Goula-Picher. De sortida dóna tot seguit la sensació d'estar perfectament entrenat i disposat a guanyar. Abans d'arribar a la primera virada van a primer lloc. Des de la sortida prenen tant d'avantatge que la lluita perd interès.

Els últims equips, tripulats per Escanilla, bot "Salou", i Puig, bot "Marquet", prenen la sortida en últim lloc. Ho fan a gran tren, i arriben igualats a la primera virada. Poc abans de la segona l'equip d'En Puig es retira.

RESULTATS TECNICS DE LES PROVES

Jols a quatre. — Primer: "Salou", tripulat per Goula, Guardiola, Arderiu i Pomés, timoner Picher, en 8 m. 5 segons.

Segon: "Salou", Utrera, Llopis, Besalú i Duran, timoner, Poc, en 8 m. 8 segons.

Tercer: "Salou", Martí, Masponç, Navarro i Torcal, timoner Escanilla, en 8 m. 17 s.

Quart: "Marquet, Lozano, Corrons, Riera i Casamajor, timoner Anglada, en 8 m. 33 s.

Cinquè: "Marquet", Pasqual, Bouix Montserrat i Ginesta, timoner Castellví, en 8 m. 42 s.

Jols a dos. — Primer: "Molfort's", Redondo i Del Toro, timoner Picher, en 9 m. 11 s.

Segon: "Cap de Creus", Vallespinós i Martín, timoner Vidal, en 10 m. 10 segons.

El divendres vinent tindrà lloc, a dos quarts de set del matí la segona d'aquestes proves eliminatòries.

Campionats de Catalunya en outriggers i skiff

Les inscripcions del Club Nàutic de Tarragona

Per a les grans regates que tindran lloc al nostre port el dia 8 del proper mes de juliol, organitzades pel Club de Rem Barcelona, amb motiu dels Campionats de Catalunya en outriggers i skiffs, el Club Nàutic de Tarragona ha inscrit els següents equips:

Outrigger a quatre remers en punta i timoner, senyors S. Salvador, J. Fort, J. Marca, D. Ilarramendia, timoner, Dattoli.

Outrigger a vuit remers en punta i timoner, senyors J. Prat, Villasevil, Huguet, Bech, Marca, Fort, Salvador, Illarramendi, timoner, Andreu.

Per al Campionat de skiff el Club Nàutic de Tarragona presentarà el senyor Josep Prat, actual campió de Catalunya i peninsular en aquesta especialitat.

Boxa

AQUESTA NIT AL NOU MON ROBERT SANTS-JOAN SANTANDREU I DELGADO-JIM TERRY

Es presenta interessant i atractiva la lluita que tindrà lloc aquesta nit a la popular sala del Paral·lel entre l'ex-campió d'Espanya dels welters, Robert Sants, i el "comingman" Joan Santandreu. El factor cabdal de la reunió serà l'emotivitat, companya inseparable d'aquests xicots que aboquen sempre el màximum del seu saber i entusiasme.

En res no és minvat l'interès en el combat que abans disputaran el cubà Delgado i Jim Terry.

El cubà és conegut popularment pel "Mulo", motiu que li provè de la rara potència dels seus cops, i verament la seva fama de colpejador és coneguda no tan sols en terreny particular, ja que en els rings barcelonins hem vist com han hagut de doblegar-se davant del seu "punch" púgils d'anomenada com Esplugues, Cuesta i Matesanz, i aquest per k. o.

Per a Terry ha estat designat un perillós adversari, però molt es pot confiar amb l'experiència de qui ha pogut abatre, abans del límit dues legítimes esperances—Battalino i Cazorro — quan provaven de reemplaçar-lo al lloc prominent que li pertany dins la categoria dels plomes.

Mendieta, després del seu triomf davant Olanga, vol abastar novament la victòria a costa d'Alcalà, amb la qual cosa aquest oposarà gran resistència.

Complementen el programa el sis rounds entre Serrano i Martínez, i un preliminar.

Per telègraf

FUTBOL

EL MATX NAPOLS-ADMIRA. — Nàpols, 24.—En un partit de futbol associació que tingué lloc ahir per al campionat del món l'equip d'aquesta ciutat Nàpols F. C. empatà amb l'Admira, de Viena.

CICLISME

EL GRAN PREMI VILLEURBANNE. — Lió, 24.—El Gran Premi ciclista de Villeurbanne ha estat guanyat pel corredor Godinat, que emprà en el recorregut 2 h. 30 m.

En segon lloc arribà Ghyssels, seguit de Lemoine.

LA CURSA PARIS-HENIN. — Henin Lietard, 24.—La cursa ciclista París-Henin Lietard ha estat guanyada pel corredor Thietard, que cobrí els 220 quilòmetres del recorregut en 6 h. 2 m.

HIPISME

EL GRAN PREMI DE PARIS. — Paris, 24. — El Gran Premi de París ha estat corregut avui a l'Hipòdrom de Longchamps.

El Premi, que era de 765.000 francs, ha estat guanyat pel cavall "Almirante Drake", propietat del senyor Lleó Volterra.

Prengueren part a la cursa dinou cavalls.

Hi assistí el president de la República, que felicità el propietari del cavall vencedor.

Llegiu LA PUBLICITAT
Propagueu-la!

SOLER I TORRA G.

BANQUERS

Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bonsuccés, 1 i 3

Telèfon 11551 (5 línies) — Apartat de Correus 535

Sucursals: MADRID - SANT SEBASTIA - VIC

Direcció telegràfica i telefònica: "SOLERTORRA"

Negociem els Cupons venciment 1 de juliol propvinent

PRINCIPALS OPERACIONS

Compra i venda de valors

Negociació de cupons i títols amortizats - Agregació de nous fulls de cupons, estampillatge i permutes

Canvi de monedes i bitllets - Cartes de Crèdit i Girs sobre Espanya i Estranger - Ordres de Borsa - Préstecs valors - Subscripcions a emprèstits

Comptes corrents - Facilitem or per a pagaments a Duanes

ADMETEM DIPOSITS DE VALORS EN CUSTODIA

DRETS DE CUSTODIA

	A L'ANY
VALORS DE L'ESTAT	
Per cada títol de 500 pesset nominals o fracció,	10 cèntims
Per cada resguard . . . . . mínimum,	2 pessetes
ALTRES VALORS	
Per cada títol de 500 pessetes nominals o fracció,	15 cèntims
Per cada resguard . . . . . mínimum,	2 pessetes

Cambra cuirassada

Caixes de lloguer

per a guardar valors, documents, joies i altres objectes de valor

Compartiments des de 22 pessetes anuals

Pot visitar-se tots els dies feiners, de nou a una i de dos quarts de quatre a sis.

Compra-Venda i administració de finques

Agents de préstecs per al Banc Hipotecari d'Espanya

Canòdrom Club Catalunya

PARC DEL GUINARDO

(Situat entre els carrers de Manso Vilanova, Avinguda Montserrat i Telègraf)
Darrera l'Hospital de Sant Pau

INAUGURACIO: EL DIJOUS, 28, REVETLLA DE SANT PERE

GRAN FESTIVAL DE REVETLLA

A les deu: Inauguració del canòdrom més espectacular, celebrant-se vuit curses, on les quals prendran part diferents "recordman" d'Espanya.

Inauguració de la piscina lluminosa, primera a Europa, amb motiu d'un festival en el qual prendran part les millors nedadores i nedadors d'Espanya.

Atraccions i ball, amenitzades per l'orquestra Metos-Band i el conegut imitador d'instruments musicals Wauss.

A les dotze de la nit, sopars al restaurant de la terrassa de la Piscina

Reservau les taules, al preu de 25 pessetes, tot comprès

Entrada general, una pesseta

(Servei especial d'Autòmnibus Poca: Pelai - Canòdrom Guinardó, 0'30 ptes.; Paral·lel, Urgell, Provença, Passeig de Gràcia, Guinardó, 0'30 pessetes.)

ESPECTACLES

Teatres

TEATRE NOVETATS
Companyia lírica LLUIS CALVO

Tarda, popular, a les 4'30. Butaques des de 2 pessetes: **EL PUÑAO DE ROSAS**, creació de Joan Baraja. **LUISA FERNANDA** pel divo tenor Ricard Mayral, amb Planes, Vila, Izquierdo, Llanos, Ruiz Paris, Royo, Baraja, etc. Nit, a les deu. Butaques des de 3'50 pessetes: **LOS DE ARAGON**, per **Vila, Antolinos**, i l'èxit del dia **LA EMBAJADA EN PELIGRO** pel divo baríton **Pau Hertogs, Banyuls, Avelli**, etc. Demà, tarda, popular: **LOS DE ARAGON** i **LA EMBAJADA EN PELIGRO.** Nit: **EL PUÑAO DE ROSAS** i **LUISA FERNANDA.** Dijous, revetlla de Sant Pere, reposició de **LA VIUDA ALEGRE**, per **Pau Hertogs.** Diumenge, nit, esdeveniment líric: l'òpera

DON GIL DE ALCALA

per la gran diva

MARIA ESPINALT

Despatx a comptadoria

TEATRE COMIC
EL MES FRESC DE BARCELONA
Espléndid jardí
Cia. de revistes del Romea, de Madrid

Avui, tarda, a les 5'15. Butaques a 1 pta. General, 0'60 ptes:

¡AL PUEBLO!, ¡AL PUEBLO!

Laura Pinillos, Mauri, Alady i Lepe. Nit, a les 10'15, el sorollós èxit

LAS CHICAS DEL RING

per

L. PINILLOS -- ALADY

Sara, Hernández, Mauri, Lepe. Demà, tarda, a les 5'15. Butaques a 1 pta.; general, 0'60 pessetes: **¡AL PUEBLO!, ¡AL PUEBLO!** Nit, a les 10'15: **LAS CHICAS DEL RING**

Es despatxa als centres de localitats

TEATRE ROMEA
Telèfon 18691
Companyia Herrero-Bardem

Temporada d'estiu. Avui, festa en commemoració del centenari de **LA MARQUESONA.** Darrera representació en funció de nit. S'obsequirà els espectadors amb un retrat i autògraf d'**Antonia Herrero.** En la funció de la nit, **grandiós fi de festa,** per **Antonia Herrero.** Butaques platea, 2 pessetes. El local més fresc i més barat de Barcelona. Deliciosa terrassa. Demà, a les 5'30: **LA MARQUESONA.** A les 10'15, benefici del primer actor còmic **Pepe Balaguer: LOS CABALLEROS,** de Quintero i Guillén. Dijous, grandiosa revetlla malaguenya, amb pianos de manubri, llocs de xurros i bunyols. Estupend **quadre flamenc** que actuarà al vestíbul durant els entreactes. "Chatos" de Málaga gratis.

PRINCIPAL PALACE
PALAU DE L'ESPECTACLE
Companyia de revistes de

MARGARITA CARBAJAL

Avui, dimarts, tarda, a les 5. Butaques a 1'50 pessetes, la revista del mestre Padilla

CON EL PELO SUELTO

per Margarita Carbajal i tota la companyia. Nit, a les 10'15:

LAS MUJERES DEL ZODIACO

Demà, dimecres, tarda, a les 5: **CON EL PELO SUELTO.** Nit, a les 10'15, i cada nit:

Las mujeres del Zodiaco

TEATRE POLIORAMA
Companyia XIRGU - BORRAS

Darrera setmana d'actuació. Avui, tarda, a les 5'15: darrera de **LA NOCHE DEL SABADO.** Nit, a les 10'15, reposició de **GARCIA DEL CASTAÑAR.** Demà, tarda i nit: **GARCIA DEL CASTAÑAR.**

TEATRE BARCELONA
Companyia de comèdia CARMEN DIAZ

Avui, dimarts, tarda, a un quart de sis, popular: formidable èxit del sainet de Quintero i Guillén

COMO TU, NINGUNA

Nit, a un quart d'onze: estrena de la comèdia de Fernández - Ardavín

AGUA DE MAR

Demà, dimecres, tarda: **COMO TU, NINGUNA.** Nit: **AGUA DE MAR**

GRAN TEATRE ESPANYOL

Avui, dia 26, a les deu de la nit: **festa de germanor, de salutació i homenatge** al Teatre valencià, amb motiu de la presentació a Barcelona de la companyia del **NOSTRE TEATRE, DE VALENCIA,** amb assistència de l'honorable President de la Generalitat i altres autoritats de Catalunya. Primer: la comèdia folk-lorista, en un acte, de Josep Soler i Peris, **CANÇONERA VALENCIANA.** Segon: estrena del sainet en dos actes, de Josep Soler i Peris, **LES XIQUES DEL BARRIO. Preus popularíssims - Butaques a 2 ptes.**

GRAN TEATRE DEL BOSC
Local d'estiu

Demà, a la nit, única representació per la **Companyia Santpere** del vodevil revista musical en tres actes

El rei fa treballs forçats

A riure tothom!

Cinemes

COLISEUM

Tarda, a les 4, i nit, a les deu:

REVISTA, LA HORDA MALDITA, per Harry Carey, i **TUYA PARA SIEMPRE,** per Sylvia Sidney i Frederich March

Fantasio

Tarda, a les 4, i nit, a les 10:

Darreres projeccions de la graciosa comèdia **CUIDADO CON LAS CAMPESINAS.** Demà, estrena de **LAS SORPRESAS DEL DIVORCIO,** dialogada en espanyol

URQUINAONA

Grandiós èxit de

Perdone, señorita

per John Gilbert i Mae Clarke, i

Broadway y Hollywood

per Alice Brady, Frank Morgan Madge Evans i Jackie Cooper

Produccions Metro Goldwyn Mayer

SPLENDID CINEMA
Consell de Cent, 217 - Telèfon 30615

Avui, estupend programa:

CARRERA TRIUNFAL
per Country Faix

DE ULTIMA HORA
per Lee Tracy i Benet Hume
La fantàstica producció Fox

CHANDU
(Fantasia oriental)
per Edmund Lowe i Bela Lugozi

cine Paris

El programa més atractiu de Barcelona. Tarda, 4'30, i nit, 9'45: **Revista.** Sari Maritza en

NOCHES EN VENTA

amb Charlie Ruggles. Exit de l'apassionant superfilm

La cabeza de un hombre

Divendres, matinal, 10'30, i tarda, continua de 3'30 a 9. Dilluns vinent: Elissa Landi en **TE QUISE AYER** i **PECADORES SIN CARETA**

PUBLI CINEMA
Actualitats mundials - Documentals Viatges - Etc. - Sessió contínua
Butaca UNA PESSETA

CINEMA ESPLAI
CORSEGA, entre Muntaner i Aribau

REVISTA PARAMOUNT. LA ESCALERA, per Maria Jacobini. **EL REY DE LOS FOSFOROS,** per Warren William. **SOY UN VAGABUNDO,** per Al Jolson i Magda Evans

SALONS CINAES

CAPITOL: 4 tarda i 9'45 nit, "La chica del surtidor" i "Anuncios por palabras". Magde Schneider. - **CATALUNYA:** 4 tarda i 9'45 nit, "Clondyke" i "De mutuo acuerdo". - **PATHE PALACE:** Continua i tarda, "Carlomagno", "Amor de estudiante". Lilian Dreyers. "En nombre de la ley". Marcelle Chantal. i *Documental.* **EXCELSIOR:** 4 tarda i 9'30 nit, "Carlomagno" (únicament tarda), "Amor de estudiante", Lilian Dreyers, i "En nombre de la ley", Marcelle Chantal. - **MIRIA:** 4 tarda i 9'30 nit, "La virtud quebrantada" (únicament tarda) i "Murallas de oro" i "Hoopla", Clara Bow. - **GRAN TEATRE COMTAL:** Continua 3'45 tarda, "Valses de antaño", "Hoopla", Clara Bow. "El cofre misterioso", en espanyol, i Còmica. - **MONUMENTAL:** Continua 3'45 tarda, "Paris-Montecarlo", "El dedo acusador", "La señora no quiere hijos" i Còmica. - **ROYAL:** Continua 3'45 tarda, "Paris-Montecarlo", "El demoledor" i "La señora no quiere hijos". - **BOHEMIA i PEDRÓ:** Continua 3'45 tarda, "Quick, mi clown", "El húsar negro", Conrad Veidt, "El sabor de la gloria", en espanyol.

Concerts

UN GRAN CONCERT
AL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

amb motiu del VIII Congrés de Metges de Llengua Catalana. Demà, dimecres, a les deu de la nit:

Orquestra PAU CASALS

Obres de **J. S. Bach, Schubert, R. Straus, E. L. Chavarri, Samper i Garreta**

Direcció: **Pau Casals**

Localitats: Unió Musical Casa Werner, Passeig de Gràcia, 51 (xamfrà Aragó) de 4 a 7 tarda

CINE RAMBLAS
Rambla del Centre, 26 - Telf. 18972

Avui: **COMICA, REVISTA i NOTICIARI. EL DIAMANTE ORLOW,** per Lia de Raid i Ivan Petrovich.

El Aguila y el Halcón

per Frederich March, Carole Lombard, Cary Grant i Jack Oakie

(Sessió contínua)

ESTIUEJANTS

Gualba, casa camp, pisos amoblats grans i sense amoblar, aigua, electricitat, garatge, fonts i pins a l'entorn. Raó: Rocafort, número 140

Diversos

MARICEL - PARK
GRAN PARC D'ATRACCIONS

Funciona cada dia, tarda i nit. Entrada al parc: 30 cèntims. Funicular i entrada, 1 pesseta. *Funicular fins a les 2 de la nit.* **Dijous a la nit, revetlla de Sant Pere: grans festes de revetlla**

EXCURSIONISTES

Vuit dies a París, del 15 al 22 de juliol. Viatge col·lectiu, organitzat pel Centre Industrial de Sant Gervasi, visitant també Versalles i Fontainebleau. Inscripcions i detalls: Nàpols, número 266, telèfon 51815

Programes d'avui

TEATRES

Barcelona. — Tarda: "Como tú, ninguna"; nit, estrena de "Agua del mar".
Còmic. — Tarda: "Al pueblo, Al pueblo"; nit: "Las chicas del ring".
Espanyol. — "Cançonera valenciana" i "Les xiques del barrio".
Novetats. — Tarda: "El puñao de rosas" i "Luisa Fernanda"; nit: "Los de Aragón" i "La embajada en peligro".
Poliorama. — Tarda: "La noche del sábado"; nit: "García del Castañar".
Principal Palace. — Tarda: "Con el pelo suelto"; nit: "Las mujeres del Zodiaco".
Romea. — Tarda i nit: "La marquesona".

CINEMES

Actualitats. — Reportatges d'actualitat.
Amèrica. — "Humanidad", "Su primer amor" i "El tigre del mar negro".
Arenas. — "Las dos huerfanitas", en espanyol; "Santa", en espanyol, i "Damas del presidio" (únicament tarda).
Avinguda. — "Un par de frescos", "Simone es así" i més, a la tarda, "La vida empieza".
Barcelona. — "El neófito", "Se fué mi mujer" i "Una mujer perseguida".
Bohème. — "Fra Diavolo", "Diplomanías" "Arroz con leche", "El marinero" i "O yo o papá".
Bohèmia. — "Quick, mi clown", "El húsar negro" i "El sabor de la gloria", en espanyol.
Bosc. — "Los cinco chicos del jazz" i "Belleza a la venta".
Broadway. — "El jinete relámpago", "S. A. la vendedora" i "Su última pelea".
Catalunya. — "Forasteros en nonduras" i "El pacifista".
Capitol. — "Mujeres olvidadas" i "Sombras trágicas".
Coliseum. — "Tuya para siempre" i "La horda maldita".
Comèdia. — "El cepo", "Cadetes i colegiales" i "El milagro de la fe".
Comtal. — "Valses de antaño", "Hoopla" i "El cofre misterioso", en espanyol.
Diorama. — "Atrapándolos como pueden", "La ruta de los cielos" i "El paisano acusador", en espanyol.
Espluga. — "La escalera", "El rey de los fósforos" i "Soy un vagabundo".
Excelsior. — "Carlomagno" (únicament tarda), "Amor de estudiante" i "En nombre de la ley".
Fantasio. — "Cuidado con las campesinas".
Frègoli. — "El amor y la suerte", en espanyol, "La novia universitaria" i "Barcoud".
Goya. — "Pobre tenorio", "Noche de duendes", "Una cana al aire", "Tomasín todo un hombre" i "Tren de placer" i "Se acabó la gresca".
Intim. — "Ay, que me caigo", "El rey de los gitanos" i "Adios a las armas".
Iris. — "Qué vale el dinero", "Murallas de oro" i altres.
Laletana. — "La llama eterna", "Con el traje de otro", "Central Park" i "Eclair journal".
Majestic. — "La mujer desnuda", "Atrapándolos como pueden" i "La amargura del general Yen".
Marina. — "Duro de pelar", "La gran jugada" i "Hotel de estudiantes".
Mundial. — "Allas la condesa" i "El héroe se rinde".
Monumental. — "Paris-Montecarlo", "El dedo acusador" i "La señora no quiere hijos".
Miela. — "La virtud quebrantada" (únicament tarda), "Murallas de oro" i "Hoopla".
Núria. — Tarda: "Kismet", "Grock" i "Jack el Bandido"; nit: "Grock", i "Entre la vida y la muerte".
Paris. — "La cabeza de un hombre" i "Noches en venta".
Pathé Palace. — "Carlomagno", "Amor de estudiante" i "En nombre de la ley".
Pedró. — "Quick, mi clown", "El húsar negro" i "El sabor de la gloria", en espanyol.
Publi Cinema. — Reportatges d'actualitat.
Principal. — "Los cinco chicos del jazz" i "Belleza a la venta".
Rambles. — "El diamante Orlow" i "El águila y el halcón".
Royal. — "Paris-Montecarlo", "El demoledor" i "La señora no quiere hijos".
Salò Victòria. — "La amargura del general Yen" i "Por el mar viene la ilusión".
Select Cinema. — "Catastrófico", "Charlot prestamista", "La fiesta del rey Coll" i "*Pistoleros de agua dulce*".
Smart Cinema. — "Las sorpresas del coche cama" i "Enemigos inseparables".
Septendid Cinema. — "Carrera triunfal", "De última hora" i "Chandu".
Talia. — "Aquí sobra uno" i "El poder y la gloria".
Triomf. — "Duro de pelar", "La gran jugada" i "Hotel de estudiantes".
Trianon. — "El amor y la suerte", en espanyol, "La novia universitaria" i "Barcoud".
Urquinaona. — "*Peggy* de mi corazón" i "Rosa de medianoche".
Volga. — "Madison Square Garden", "El águila y el halcón": a més, a la tarda: dos buenos camaradas".
Xile. — "Hoy o nunca" i "Una vida por otra", en espanyol.

MUSIC-HALLS

Apolo. — Varietats i Mercedes Fifi.
BA-Ta-Clan. — Varietats, Bella Marujita i Emilia Domingo.
Pompeya. — Varietats i Mercedes Alvarez.
Excelsior. — Varietats i Buriakoff et Frida.
Stambul. — Varietats i Paquita Domínguez.

DIVERSOS

Casa Llibre. — Avui i cada dia, The dansant.
Casino Sant Sebastià. — Orquestra cubana i Crazy Boy's. Tes i sortida de tea-
Hotel Ritz. — Avui i cada dia, The dansant.
Maison Dorée. — Orquestra excèntrica The Happi Jazz.
Triana. — Típic café flamenc dirigit per Pepe Hurtado.

COMPRAD UNICAMENTE

Productos Químicos Hispano Lubszynski
· BADALONA ·

CENTRIC HOTEL

Gran confort modern - Pensió completa des de 12'50 pessetes. - Habitacions des de 5 pessetes. - Coberts a 5 ptes. Rambla dels Estudis, 8 Telèfon 17441
BARCELONA

VIES URINARIES

Malalties secretes - Defectes sexuals
POLICLINICA FARRE PUJOAN
Rambla de Canaletes, 11, 1.er

PEDRES LITOGRAFIQUES

Es liquiden quatre mil pedres diferents lamalys, al preu de 0'01 pessetes centímetre quadrat. Dirigir-se: Arts Gràfiques, S. A., Corsega, 318, Barcelona

ELS AVORRITS DE SA BLENORRAGIA
·RECORREN·
a les especialitats
PARADELL c. NOU 28

CRAWL

el "maillot", amb tirants movibles, imprescindible per a el nadador

UNA CREACIÓ
Forma Rafel
En Camiseries i Establiments de Gèneres de Punt

MADRID: Passeig de la Castellana, 16. — BARCELONA: Via Laietana, 2

LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA-CADIZ-CANARIAS
Sortides setmanals els dissabtes, a les 12. Efectuaran el servei les motonaus **"CIUDAD DE SEVILLA"** i **"VILLA DE MADRID"**

LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA-PALMA DE MALLORCA
Sortides cada dia (excepte els diumenges), de Barcelona i Palma, a les 21 hores, per les moto-naus **"CIUDAD DE BARCELONA"** i **"CIUDAD DE PALMA"**

SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA DE MALLORCA, BARCELONA-MAO I BARCELONA-EIVISSA

LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANIA, NORD D'AFRICA I CANARIES. — Sortides quinzenals de Barcelona els dijous
LINIA COMERCIAL BILBAO-CADIZ-CANARIES, AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESPANYA. — Sortides quinzenals de Bilbao els dijous
LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO). Sortides el dia 17 de cada mes, amb escales a València, Alacant (facultativa), Cartagena (facultativa), Cadis, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Rio de Oro (facultativa), Monrovia o Freetown (facultativa), Santa Isabel de Fernando Poo, Bata (facultativa), Kogo i Rio Benito (facultativa), pels vapors
"PLUS ULTRA" i **"LEGAZPI"**

LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA
Sortides de Barcelona els dilluns i dijous, a les 20 hores
"CIUDAD DE VALENCIA"
Preu a coberta: 7'50 ptes. Bitllets d'anada i tornada a preus reduits

SERVEI QUINZENAL MEDITERRANIA-CANTABRICA
amb escala a tots els ports de la Península. Sortides de Barcelona els dimecres

LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA - ALACANT - ORAN - MELILLA - VILLA ALHUCEMAS - CEUTA i VICK-VERSA
Sortides de Barcelona cada diumenge, a les 8 hores; d'Alacant els dimarts, d'Oran els dimecres, d'Oran cap a Alacant els dimarts i d'Alacant cap a Barcelona els dimecres.

Servei diari entre Málaga i Melilla. — Servei Algeciras-Ceuta. Dues sortides cada dia des de cada port. — Servei Algeciras-Tánger. Diari. — Servei bisetmanal Almería-Melilla. Servei regular Cádiz-Larache. Servei setmanal Barcelona-Cartagena
Delegació de la Companyia a totis els Ports

"Ortopèdia Moderna"
Fill de B. Carcassona
TALLER I DESPATX
ESCUDELLERS BLANCS, 8 – Telèfon 10916
BRAGUERS REGULADORS
per a la retenció absoluta de la trencadura
Faixes de totes menes - Faixa *cotilla abdominal*
Faixes per a guarir estómacs i ronyons caiguts
Models moderns
COTILLES ORTOPEDIQUES
per a guarir o corregir les desviacions de l'esquena
Més de 50 anys de pràctica són la millor garantia
Casa fundada en 1875

Llegiu LA PUBLICITAT, Propagueu-la

BORSA DE BARCELONA AL COMPTAT I A TERME — Dia 25 de juny de 1934

VALORS	Darrer	Precedent
DIVISES ESTRANGERES		
Francs Francesos	48'40	48'40
» Suïssos	238'50	238'50
» Belgues	171'50	171'50
Lliures esterlines	36'05	36'05
Dòlars	7'385	7'385
Lires	63'00	63'00
Marcs	2'835	2'835
MERCAT LLIURE DE VALORS		
FI DE MES		
BORSI MATI		
Interior	84 75	84 75
Amortitzable	93 85	93'75
Bons or	214'50	214'50
Nord	69'75	[illegible]
Alacant	42'50	50'10
Andalús	14'00	13'00
Transversal	23'00	23'00
Montserrat	64'75	64'75
Colonial	45'75	46'50
Àgües de Barcelona	166'00	166'00
Explosius	120'75	121'50
Ebi	56'25	56'25
Petrolets	7'30	7'35
Ford	143'00	143'00
Duró Felguera	40'00	40'00
Saeta Ordin.	41'50	41'00
BORSA		
Sessió Oficial celebrada de 15 a 16, entre rocs del Mercat Lliure de Valors, sota el control de l'Interventor de l'Estat		
Interior	87'35	87'35
Amortitzable	94'25	94'25
Bons or	224'00	224'00
Nord	50'15	50'00
Alacant	42'00	42'00
Andalús	13'00	13'00
Transversal	25'50	25'50
Tramvies Orta	34'00	35'00
» 7'5 per cl.	55'00	53'00
Montserrat	63'75	63'75
Colonial	45'50	46'25
Plates	18'00	16'75
Durius	16'00	16'00
Gas E.	109'00	109'00
Àgües de Barcelona	164'00	166'00
Mallorca	51'75	52'00
Explosius	120'00	123'50
Ebi	55'65	56'25
Duró Felguera	40'00	40'00
Saeta Ordin.	40'75	41'00
Petrolets	7'40	7'35
Ford	142'50	142'50
Asland	62'25	62'25

VALORS	Darrer	Precedent
Citada A. B. C.	336'00	337'00
Tabacs Filipins 2.ª sèrie	297'00	297'00
BORSA OFICIAL COMPTAT		
DEUTES ESTAT		
Interior 4 % A.	71'25	71'00
» » B.	71'25	70'90
» » C.	71'15	70'90
» » D.	71'00	71'00
» » E.	71'00	70'85
» » F.	70'75	70'75
» » G. H.	68'50	68'50
Exterior » A.	87'75	87'50
» » B.	87'50	86'75
» » C.	87'25	87'25
» » D.	87'00	86'50
» » E.	85'00	84'75
» » G. H.	87'00	87'00
Amortitzable 5 % 1927 A.	94'00	94'00
» » B.	93'00	93'00
» » C.	92'00	91'50
» » D.	91'35	91'35
» 1926 A.	101'35	101'15
» » B.	101'15	101'00
» » C.	101'00	101'00
Amortitz. 5 % 1927 set A.	102'00	101'75
» » » C.	101'85	101'65
» » » C.	101'90	101'60
» » » D.	101'80	101'35
» Sèrie A	91'10	90'65
» » B.	91'05	90'65
» » C.	91'10	90'65
» » D.	90'45	90'45
Amortitzable 4 % 1928 A.	90'75	90'75
» » B.	90'75	90'75
» 5 % 1926 A.	73'75	75'25
» » B.	75'15	74'85
» » C.	75'25	74'65
» 5 % 1929 A.	101'50	101'25
» » B.	101'85	101'25
» » C.	101'40	101'15
Bons Or Tresoreria A.	238'00	235'00
Deute Exterior 5 % A.	99'85	90'35
» 4 ½ % A.	91'35	91'35
DIVERSOS		
Port de Barcelona 1908.	97'00	97'00
» Melilla.	103'50	103'50
» Riu Sevilla	87'00	90'00
Banc Hipotecari 4 %	85'05	85'65
» » 5 %	100'65	100'65
» » 6 %	102'00	103'00
Caixa d'Emissions	84'75	84'50
Crèdit Local 5 %	81'00	80'25
» » 6 %	88'00	87'75
» » total 6 %	86'00	86'00
» » h. mp. in. 6 %	97'25	96'85
» » » 5 %	95'25	95'00

VALORS	Darrer	Precedent
Marroc 5 %	84'25	84'25
Còdules Argentines	1'37	1'55
AJUNTAMENTS I DIPUTACIONS		
Barcelona 1905 mm.	60'50	60'50
» 4 ½ % 1906 B	61'75	61'50
» » 1907 D.	60'50	60'50
» » 1910 D.	59'00	59'00
» » 1921 E.	61'00	61'00
» » 1921 H.	57'00	57'00
» » 1921 I	56'50	56'50
» » 1923 B	61'50	61'50
» » Ampliac.	61'50	61'50
» » Banc Exter.	62'00	62'00
» 5 % 1908	64'35	64'25
» 6 % 1921	80'25	80'25
» 6 % Bilbao 1908.	80'00	80'00
» 6 % F. Franc 1908.	78'00	78'00
» 6 % Espec. 1920.	89'50	78'00
Ensanche 4 %	65'50	82'25
» 4 ½ 1907.	95'00	65'50
» 5 % 1923.	63'00	94'00
» 6 % 1927.	78'50	63'00
»Patronat Habit. 5 ½ %	39'00	78'25
Ajuntament Badalona	87'50	39'00
» Mataró 6 %	70'00	87'50
» Sevilla exp.	78'75	89'25
» Valencia 5 %	66'50	78'75
Diputació Barcel 4 ½ %	79'00	66'50
» » 6 %	88'50	79'00
» » interc. 6 %	88'75	89'00
Mancomunitat 1920.	84'00	88'75
C. Crèdit Comunal	71'80	84'00
		71'00
FERROCARRILS		
Nord 2.ª sèrie 3 %	54'50	55'00
» 3.ª »	52'50	52'50
» 3.ª »	54'50	54'50
Pamplona	53'25	54'25
Prioritat	56'65	56'85
Sagàrra	49'25	49'25
Andaluz 2.ª	51'00	51'00
Ubeda	56'25	56'25
Villalba	57'50	57'50
Manresa obl. 5 %	50'25	50'05
Sant Joan 5 %	50'00	50'00
Alsinas 4 ½ %	66'75	66'75
Oca 6 %	59'00	59'00
Almansa 6 %	59'00	59'00
Valenciennes 1 ½ %	80'00	80'25
Nord 5 %	84'25	84'25
Alar 5 %	70'25	70'25
Alacant 2.ª hip. 3 %	51'85	52'25
» 6.ª »	74'50	74'00
» 3.ª »	73'00	72'00
Alacant 3 %	67'50	66'65
» 3 ½ %	50'50	50'25
» C 6 %	88'25	88'75
» C 6 %	89'00	89'00
» 3 ½ %	50'25	50'25
» C 6 %	100'00	100'00
» 3 ½ %	50'25	50'25
» C 6 %	100'00	100'00

VALORS	Darrer	Precedent
Francos 1854, 3 %	50'50	50'50
» 1878, 3 ½ %	43'00	43'25
Directos 3 %	45'50	45'50
Còrdoves 3 %	49'50	49'50
Bodegas 3 %	73'75	73'50
Andalús 2.ª Gen.	13'75	13'75
» » variable	7'50	8'25
Ebro 3 %	15'00	15'00
Badajoz 4 %	12'00	23'50
F. C. Catalunya 5 %	52'50	50'50
» 5 %	71'75	71'75
Cromallora 6 %	13'00	13'00
Gran Mistrop. 1922 6 %	75'50	76'00
Transversal 6 %	26'50	26'50
Ontaza variable	36'00	36'00
» preferent 5 %	50'00	50'00
Secundaris 4 %	31'00	31'00
Sarrià a Barcelona 6 %	86'00	86'00
Tànger a Fez 4.ª s. 6 %	99'00	99'00
TRAMVIES		
General Tramvies 6 %	66'00	66'00
» 5 %	63'00	63'00
Tramvies B. E. 6 %	54'00	54'00
» 5 %	98'00	98'00
» Sant Andreu 4 %	61'00	60'50
» Barcelona 5 %	75'00	75'00
» Granada 6 %	79'50	79'50
» Sevilla 6 %	84'25	84'25
AIGÜES, GAS I ELECTRICITAT		
Aigües Barcelona 3 %	65'25	65'75
» » 4 %	75'00	75'00
» » 5 %	96'00	96'00
» » sèrie B 6 %	103'50	103'50
» Valencia 6 %	97'00	97'00
Barcelonesa El. 1907 4 %	90'00	90'00
» 1920 5 %	94'50	94'75
Cat. Gas Elec. E. 4 ½ %	83'50	83'00
» G. 4 %	99'00	99'00
» bons 6 %	92'00	92'00
Chade 6 %	102'00	102'00
Barcelonesa Tracció 6 %	91'35	91'35
Elect. Ebre 5 %	93'00	93'00
» » Or 5 %	94'50	94'50
» » Bons 6 %	102'25	102'25
C. Fluid Elèctric 6 %	55'00	55'00
Canal Bcns. Ebre 5 %	81'00	81'00
Forces Motrius 1920 6 %	71'00	71'00
» » 1923 6 %	85'50	85'50
» Bons 7 %	73'00	73'00
Electr. Ciutat 6 %	95'00	95'00
Gral. Bons	77'00	77'00
Gas Lebón	96'50	96'75
Sevillana Elect.	92'50	92'00
Riu de Llevant	101'00	101'00
Unió Elèctrica	94'50	95'00
NAVALS		
E. Cons. Naval 1932 6 %	84'00	84'00
Transat. 1920 6 %	15'00	15 00

VALORS	Darrer	Precedent
Transat. cons. 1925 5 %	80'50	79'50
» especials »	81'25	81'50
» » 6 %	87'50	87'50
Bons Transat. »	96'00	96'00
U. N. de Llevant »	82'00	82'00
INDUSTRIES DIVERSES		
Asland 5 %	91'00	91'00
» 6 %	92'00	90'00
» 7 %	98'50	98'50
» Hipot. 6 %	90'50	90'50
Carbons Berga 4 %	60'00	60'00
Colonia Güell	95'75	95'75
Const. Forim. 6 %	80'00	80'00
» » Bons. 6 %	87'00	82'00
Const. Ferroviàries 7 %	74'00	74'00
Cros 6 %	101'85	102'00
E. Ind. Aragó	89'50	89'00
Carbons Met.	98'25	98'25
Financeres A. Sort 5 %	86'00	93'00
Foment Obres 4 %	80'00	80'00
» 5 %	89'00	89'00
» 6 %	89'00	89'00
Hotlers 1924	85'50	85'50
Maquinista T. i M.	91'75	91'75
Potasa Sòria	104'00	104'00
Nacional Pirelli	99'00	99'00
Telefònica 5 %	92'00	92'50
T. Moderna 7 %	84'75	84'75
Unió Cotonera 6 %	58'00	58'00
» Salitrera 6 %	99'75	99'75
» Vidriera 5 %	79'00	79'00
ACCIONS		
Banc d'Espanya	565'00	565 00
Fomt. Montjuïc	17'00	17'00
Tramvies Barcelona or.	53'00	51'50
» » 6 %	53'50	53'50
» » 7 %	93'00	92'25
Catalana G. E.	108'00	109'00
» E.	95'00	95'00
Aigües Ulldecona A.	74'00	74'00
Asland pref.	89'00	74'00
Canal Ebre	33'00	33'00
Carbons Metàl.	165'00	165'00
Cros	116'00	116'50
Espanya Industrial	124'00	132'00
Fabra i Coats	96'00	124'00
F. G. i Constructores	130'00	132'00
Hispano Suiza	103'00	103'00
Hotlers	51'50	51'25
Industries Agrícoles	100 00	200'00
Nav. T. i Marítims.	38'50	38'50
Nitrs Rif	56'85	56'85
Petrolis	7'30	
Salitrera Catalana	105'00	7'30
Telefònica ord	102'50	103'00
» pref. 7 %	105'50	102'50
Transatlàntica	136'00	104'85

* NOTA: Els valors assenyalats no figuren a la continuació oficial.

Obligacions Tresoreria Generalitat Catalunya, 99'65.

CAMBIS ESTRANGERS

Londres, 15., 7733. — Nova York, 50319. P., 154825. — Holanda, L., 742250. P., [illegible]. — França, L., 7834. — Bèlgica, L., 215550. P., 384. — Italia, L., 12940. — Alemanya, L., 131630. — Suissa, L., 154825. P., 49275. — Espanya, L., 3681. P., 20725. — Dinamarca, L., 2339. P., 449. — Suècia, L., 193975. — Noruega, L., 199050. — Lisbon, L., 10006. — Praga, L., 18131. P., 6290. — Austria, L., 2735. — Argentina, L., 2618. — Rio Janeiro, L., 412. — Montevideo, L., 2000. — Buenos Aires, sobre L., 2600.

NOTA: Els canvis amb la lletra L. corresponen a Londres, i els de la lletra P. a París.

MERCAT DE COTONS — Dia 25